

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

2 maart 2005

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSNOTA SPORT 2004-2009

BELEIDSNOTA WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN 2004-2009

VERZOEKSCRIFT FOKKERIJBELEID BINNEN HET DEPARTEMENT LANDBOUW

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 26

Woensdag 2 maart 2005
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Karlos Callens tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de evaluatie van leerkrachten	1
Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen van de Vlaamse Regering om te besparen op de Vlaamse aanmoedigingspremies voor tijdskrediet	
Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het herfocussen van de Vlaamse aanmoedigingspremie voor tijdskrediet	3
Actuele vraag van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de opvang- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden met een mentale handicap	7
Actuele vraag van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de gevolgen van de nieuwe economische begrotingscijfers van het Planbureau voor de Vlaamse begroting	8
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanstelling van een Vlaamse topsportmanager	10
Actuele vraag van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het beleid inzake afvalsortering en selectieve ophaling	
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het beleid inzake afvalsortering en selectieve ophaling	12
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de gesprekken met Nederland betreffende de verdieping van de Westerschelde	16
Motie van orde	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	17

<p>Beleidsnota Sport 2004-2009, ingediend door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel – 103 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4 Bespreking</p>	18
<p>Sprekers: de heren Johan Sauwens en Jean-Marie Dedecker, minister Bert Anciaux en de heren André Van Nieuwkerke, Jos Stassen en Kris Van Dijck</p>	
<p>Beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009, ingediend door mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – 93 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4 Bespreking</p>	27
<p>Sprekers: de heer Bart Caron, de dames Marijke Dillen en Trees Merckx-Van Goey, de heren Tom Dehaene en Jos Stassen, de dames Vera Van der Borgh en Mieke Vogels, minister Inge Vervotte, de heer Luc Martens, de dames Patricia Ceysens, Helga Stevens en Vera Jans en de heer Kurt De Loor</p>	
<p>Verzoekschrift over het fokkerijbeleid binnen het departement Landbouw - 182 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2 Verslag</p>	49
<p>Motie van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict - 224 (2004-2005) – Nr. 1 Bespreking</p>	50
<p>Met redenen omklede motie van de heren Jurgen Verstrepen, Werner Marginet, Johan Deckmyn en Erik Arckens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Media 2004-2009 – 91 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming</p>	50
<p>Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche, Mark Demesmaecker en Bart Caron en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Media 2004-2009 – 91 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming</p>	51
<p>Sprekers: de heren Ludwig Caluwé, Joris Van Hauthem, Eric Van Rompuy, Mark Demesmaecker en Jos Stassen en mevrouw Else De Wachter</p>	
<p>Met redenen omklede motie van de heren Werner Marginet en Jurgen Verstrepen, mevrouw An Michiels en de heer Erik Arckens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Cultuur 2004-2009 – 100 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming</p>	56
<p>Met redenen omklede motie van mevrouw Margriet Hermans, de heer Steven Vanackere, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heren Kris Van Dijck en Bart Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Cultuur 2004-2009 – 100 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming</p>	57

Met redenen omklede motie van de heren Werner Marginet, Stefaan Sintobin, Jurgen Verstrepen en Johan Deckmyn en mevrouw An Michiels tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Jeugd 2004-2009 – 101 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming	59
Met redenen omklede motie van mevrouw Sabine Poleyn en de heren Chokri Mahassine, Kris Van Dijck, Bart Caron en Herman Schueremans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Jeugd 2004-2009 – 101 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming	60
Met redenen omklede motie van de heren Johan Deckmyn en Werner Marginet tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2004-2009 – 103 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming	62
Met redenen omklede motie van mevrouw Margriet Hermans en de heren Johan Sauwens, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Bart Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2004-2009 – 103 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming	63
Met redenen omklede motie van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Felix Strackx en Eric Tack tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009 – 93 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming	65
Met redenen omklede motie van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Helga Stevens en Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Vera Van der Borcht tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009 – 93 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming	66
Regeling van de werkzaamheden	68

VOORZITTER: De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.41 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaecker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Steve Stevaert, Helga Stevens, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke,

Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Gilbert Bossuyt, Felix Strackx, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen;

Veerle Heeren, Gerda Van Steenberge: buitenslands;

Etienne Schouppe: ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Tinne Rombouts.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Karlos Callens tot de heer Frank Vandembroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de evaluatie van leerkrachten

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Callens tot de heer Vandembroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de evaluatie van leerkrachten.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, onlangs vernamen we via de kranten dat u in de commissie voor Onderwijs een uitspraak hebt gedaan over het mogelijke ontslag van leerkrachten. Op 1 september 2006, in de nabije toekomst dus, zouden

Callens

schooldirecteurs immers de mogelijkheid krijgen om die leerkrachten te ontslaan na twee negatieve evaluaties. Op zich kan men daar niet meteen tegen zijn. U verklaarde dat de organisatie hiervan zou moeten gebeuren door de scholengemeenschappen, in samenspraak met de vakbonden. Indien er problemen zouden rijzen, dan zou de leerkracht nog altijd de mogelijkheid hebben om een beroep te doen op een beroepscommissie. Die commissie moet echter nog worden geïnstalleerd. Terzake rijzen er een aantal vragen.

Het zou de directeur zijn die beslist of een van zijn leerkrachten tweemaal na elkaar een negatieve evaluatie krijgt. Dat is heel belangrijk. Nu staan de directeurs al in voor de functioneringsgesprekken, die heel interessant en belangrijk zijn en waardoor de kwaliteit van de scholen verbeterd is. Naast die functioneringsgesprekken, zouden de directeurs dus ook die functioneringsgesprekken moeten doen. In het geval van een school met een honderdtal leerkrachten – en zo zijn er verscheidene – moet de directeur in kwestie honderd evaluatiegesprekken voeren. Het zal moeilijk zijn dit te kunnen doen binnen een bepaalde termijn. Bovendien rijst de vraag of directeurs daartoe zijn opgeleid. U zegt dat deze mensen zullen worden opgeleid, maar 1 september 2006 ligt niet veraf.

Dit brengt ook een zekere verantwoordelijkheid met zich mee. Als een directeur iemand ontslaat, dan weet u meteen welke gevolgen dit kan hebben. Die leerkracht kan eventueel trachten te bewijzen dat de directeur ongelijk heeft. Mijnheer de minister, hoe gaat u dit concreet uitwerken? Kunt u meer concrete informatie geven? Hoe gaat u de objectiviteit van die directeurs garanderen, zodat de mogelijkheid tot ontslaan niet leidt tot een sociaal slagveld? Hoe garandeert u de objectiviteit van de evaluaties?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Callens, het debat over het evalueren van leerkrachten in het onderwijs is absoluut niet nieuw. In 1997 kwam een decreet over het basisonderwijs tot stand dat bepaalde dat in het basisonderwijs functieomschrijvingen opgesteld dienden te worden. In 1998

werd in het decreet Rechtspositie voor het secundair onderwijs en nadien het volwassenenonderwijs en het CLB, een bepaling opgenomen dat niet alleen functieomschrijvingen zouden worden opgesteld, maar dat er ook evaluaties aan zouden worden gekoppeld. Voor het gehele onderwijs, van alle niveaus en netten, met uitzondering van het deeltijds kunstonderwijs, werd dus in decreten vastgelegd dat op zijn minst wordt gewerkt met functioneringsgesprekken op basis van functiebeschrijvingen. In het secundair onderwijs, het volwassenenonderwijs en de CLB worden daaraan ook formele evaluaties gekoppeld.

Scholen konden beginnen op een conventionele basis. Als ze dat niet deden, zou de Vlaamse overheid dwingend een aantal spelregels opleggen. Met functiebeschrijvingen diende in het secundair onderwijs en het volwassenenonderwijs te worden gestart vanaf 1 september 2004. Voor wat de CLB's betreft, is de datum 1 september 2005. Voor het basisonderwijs werd geen implementatiedatum opgelegd. Er werd daarenboven gestipuleerd dat er vanaf 1 september 2006 in het secundair onderwijs en het volwassenenonderwijs ook een verplichting is om personeelsleden te evalueren. Dat alles ligt vast sinds 1998.

Wat nog niet vastligt, is een beroepsprocedure specifiek voor het gesubsidieerd onderwijs. In het gemeenschapsonderwijs kan men terugvallen op de systematiek van de kamers van beroep die ook worden gebruikt bij tuchtprocedures – maar ik beklemtoon dat het in deze niet over tucht gaat. In het gesubsidieerd onderwijs moeten we nog in iets voorzien. Ik zal met de vakbonden en de inrichtende machten onderhandelen over een beroepsprocedure, die moet leiden tot een college van beroep, dat in laatste instantie moet instaan voor een objectieve toetsing van betwistingen. Het is immers duidelijk dat de leerkrachten in staat moeten zijn om een beoordeling 'onvoldoende' te betwisten. Zo kunnen we willekeurige of overtrokken beoordelingen vermijden.

Ik beklemtoon dat het er niet om gaat om mensen per se te willen ontslaan. Natuurlijk is het zo dat twee negatieve evaluaties kunnen leiden tot een ontslag. Dat geldt reeds voor onze Vlaamse ambtenaren en is dus niet zo verbazingwekkend nieuw.

Het belangrijke is dat we een instrument wensen te ontwikkelen dat toelaat om op een positieve

Vandenbroucke

manier de ontwikkeling van leerkrachten te ondersteunen. Zo willen we kunnen vaststellen op welke punten verbetering nodig is in het gehele functioneren en op welke vlakken navorming, bijscholing of een bijkomende opleiding nodig zijn. We zijn met andere woorden bezig met het leggen van een grondslag voor wat competentie management wordt genoemd. Dat wil zeggen dat werknemers in eender welk bedrijf het recht moeten hebben op ontwikkeling, en dus ook op een ontwikkelingsplan, en dat ze op basis van hun bekwaamheden verder evolueren. Dat moet worden onderworpen aan beoordelingen. Vanzelfsprekend kan er ook eens een negatieve beoordeling worden gemaakt.

We beantwoorden daarmee zeer goed aan wat de OESO heeft gezegd over de leerkrachtenopleiding en het lerarenberoep. De OESO heeft voor alle onderwijssystemen die ze in ogenschouw heeft genomen, aanbevelingen geformuleerd inzake de ontwikkeling van de lerarenopleiding en het lerarenberoep. Ons werd gezegd dat we iets systematischer moeten werken aan bijscholing en evaluatie. Dat is wat we zullen doen.

Dat is een heel normale ontwikkeling, die dan ook niet veel ophef hoeft te veroorzaken. De vakorganisaties weten heel goed dat dit op onze agenda staat. Het is mijn bedoeling deze mooie woorden in de praktijk te brengen, weliswaar in overleg met hen.

U had ook vragen over de competentie van directies. 2006 is niet morgen, maar pas over anderhalf jaar; we hebben dus nog even de tijd. Vorige week heb ik in de Commissie voor Onderwijs aangekondigd dat we dit proces willen situeren op het niveau van de scholengemeenschappen. Dat is een wat grotere schaal, met gebundelde expertise, zodat er ook een zekere objectivering mogelijk is. Het is het niveau bij uitstek om dit element van professionalisering van het personeelsbeleid in de scholen op een objectieve manier waar te maken. Dat is wat ik eigenlijk heb gezegd.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik zou er nog het volgende aan durven toevoegen. We maken het mogelijk ambtenaren eventueel te ontslaan na negatieve evaluaties. Er is echter ook een systeem denkbaar om ambtenaren bij positieve evaluaties een hoger loon te geven. Als we beslissen om negatieve gevolgen te verbinden aan de evaluatie, dan kunnen we om de motivatie van de leraren nog te verhogen binnen ons budget ook zoeken naar een eventuele beloning voor degenen die het heel goed doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen van de Vlaamse Regering om te besparen op de Vlaamse aanmoedigingspremies voor tijdskrediet

Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het herfocussen van de Vlaamse aanmoedigingspremie voor tijdskrediet

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Dillen tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen van de Vlaamse Regering om te besparen op de Vlaamse aanmoedigingspremies voor tijdskrediet, en van de heer Laurys tot vice-minister-president Vandenbroucke, over het herfocussen van de Vlaamse aanmoedigingspremie voor tijdskrediet.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Vlaamse aanmoedigingspremie voor tijdskrediet staat opnieuw volop in de actualiteit.

Mijnheer de minister, enige tijd geleden hebt u naar aanleiding van de onderhandelingen over het Vlaams werkgelegenheidsakkoord gezegd dat

Dillen

het budget krap is, dat er problemen zijn en dat er moet worden gedacht aan het terugschroeven van het systeem. Die verklaringen werden onmiddellijk op luid applaus onthaald door de werkgevers.

Eerstdaags moet u daarover een beslissing nemen. Ter voorbereiding daarvan hebben de vakbonden besloten om vorige maandag te beginnen met een petitiecampagne over de eis dat de aanmoedigingspremie voor tijdskrediet onverkort zou blijven bestaan. Dat doen ze ons inziens volkomen terecht.

Het is dan ook belangrijk dat u duidelijkheid schept. Velen vrezen dat het systeem op de helling komt te staan, laat staan dat er kans is op een uitbreiding van de kredieten. Deze vrees leeft zeker bij degenen die al een beroep doen op de premie voor tijdskrediet.

Het systeem kent succes, de cijfers daarover zijn duidelijk. In 2003 waren er 21.000 aanvragen, en dat aantal blijft stijgen. Vorig jaar had u een budget van 12 miljoen euro, dat overschreden werd met 6 miljoen euro, zodat er tot 18 miljoen euro aan is besteed. Er kan dan ook niet gezegd worden dat er in Vlaanderen geen nood aan is. Veel werknemers nemen vrijaf om te zorgen voor hun gezin, voor een ziek familielid of voor bejaarde ouders. Dat kunnen we alleen maar aanmoedigen.

Vandaag dreigt het systeem slachtoffer te worden van zijn eigen succes. Ik durf er daarom aan te dringen de aanmoedigingspremie te stimuleren in plaats van erop te beknibben en besparen. Dat is zeker het geval nu de witte woede weer volop actief is, nu de wachtlijsten blijven groeien, nu het personeelstekort dringt en het personeel nauwelijks tijd heeft voor de bejaarden. Ik verwijs naar een schrijnende getuigenis op de radio. Een verzorger kwam vertellen dat hij 5 minuten kreeg voor de verzorging en 7 minuten voor de voeding van een demente bejaarde. We moeten mensen aanmoedigen om voor hun bejaarde ouders te zorgen. We zijn het er wellicht over eens dat dit niet vanzelfsprekend is, integendeel.

Daarenboven, mijnheer de minister, als u wilt besparen op het budget voor aanmoedigingspremies, als u dat systeem wilt terugschroeven, dan pleegt u een inbreuk op het regeerakkoord. Een

van de doelstellingen was toch een harmonieuze combinatie van arbeid en gezin en een combinatie van vrije tijd en sociaal engagement. Wij onderschrijven die doelstelling. U moet de daad bij het woord voegen.

Ik wil een ondubbelzinnig pleidooi houden voor het behoud van de Vlaamse aanmoedigingspremie, bovenop het federale systeem, en zelfs voor een uitbreiding. Willen we in Vlaanderen een volwaardig gezinsbeleid voeren, dan is het van belang maatregelen uit te werken die die harmonieuze combinatie mogelijk maken. Deze maatregel ondersteunt zo'n combinatie.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt? Gaat u werk maken van het behoud en de uitbreiding van de premie? Moeten we vrezen dat de premie op de helling komt te staan?

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren van de regering, maandag zijn de vakbonden met een petitie gestart waarin ze uitdrukkelijk het behoud vragen van de Vlaamse aanmoedigingspremie. Dat is een soort supplement op het federale tijdskrediet. Het systeem startte in 2001. Het moest mensen de mogelijkheid bieden om arbeid en gezin beter te combineren. Eigenlijk dacht de overheid tot een soort inkomensgarantie te komen van ongeveer 70 percent. Dat werd toen als normaal ervaren.

Dat leidde onmiddellijk tot een communautair conflict. De FGVB vond dat de Vlaamse Regering niet de bevoegdheid had om arbeidsvoorwaarden te creëren. Dat zorgde voor een hele heisa. Daarop heeft de federale regering de viervijfdenregeling en de landingsbanen opnieuw gefederaliseerd. Het huidige conflict is daar en toen ontstaan. De vakbonden gingen ervan uit dat het volledige budget dat toen ter beschikking stond voor de premie ter beschikking bleef, in totaal 21 miljoen euro. De Vlaamse Regering heeft toen echter gezegd dat ze de premie zou verminderen in verhouding tot de last die ze nog moet dragen, namelijk die premie die nog restte voor het opleidings- en verzorgingskrediet.

Mijnheer de minister, voor 2005 hebt u inderdaad een budget ingeschreven van 12 miljoen euro, ter-

Laurys

wijl er wellicht 18 miljoen euro nodig is. We moeten rekening houden met een eventueel tekort van 6 miljoen euro op de begroting.

In uw beleidsnota Werk wordt hier inderdaad naar verwezen. Volgens het regeerakkoord moet de aanmoedigingspremie geherfocust worden in functie van haar doelstelling, namelijk mensen aanzetten en de kans geven tot deeltijdse arbeid. Er werd verwezen naar een studie van IDEA Consult, waaruit blijkt dat de premie maar voor een vierde nut heeft. Amper een vierde van de mensen die deeltijds werken, laten zich inspireren door die premie, de rest werkt hoe dan ook deeltijds. In het regeerakkoord is afgesproken om die premie eventueel te herfocussen op andere maatregelen om de combinatie arbeid en gezin mogelijk te maken.

Bij de onderhandelingen van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord is die materie bewust uit het akkoord gehouden, evenals de tegenhanger van de eis van de werknemers. Dat was de vraag van de werkgevers naar vrijstelling van het gewestelijk deel van de onroerende voorheffing. Enerzijds wordt gezegd dat het budget is gereduceerd tot 12 miljoen euro, anderzijds zeggen de vakbonden dat het oorspronkelijk pakket moet behouden blijven.

Mijnheer de minister, wat is uw houding in deze materie?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke (*Op de tribune*): Mijnheer Laurys, het is niet juist dat dit een communautair dossier is. Er zit wel een communautair hoofdstukje in het dossier.

Naar aanleiding van het vorige Vlaamse werkgelegenheidsakkoord hebben de Vlaamse sociale partners met de regering afgesproken dat er een budget zou zijn van 21 miljoen euro voor diverse vormen van loopbaanvermindering of -onderbreking. Er was een Vlaamse premie voor mensen die hun arbeidsduur verminderden in het kader van een herstructurering van hun bedrijf, een premie voor zorgverlof, een premie voor opleidingsver-

lof, een premie voor landingsbanen en een premie voor loopbaanvermindering.

Daarover is een rel ontstaan. De Franstaligen zeiden dat dit federale materie was. Het resultaat was dat de Vlaamse premies voor loopbaanvermindering en voor landingsbanen opnieuw werden overgeheveld naar het federale niveau en veralgemeend tot een premie voor alle Belgen.

De opleidingspremie, de zorgpremie en de arbeidsduurverminderingpremie blijven Vlaams. De Vlaamse Regering heeft in overleg met de sociale partners gezegd dat daarvoor geen 21 miljoen euro beschikbaar is, maar 21 miljoen euro min het opnieuw gefederaliseerde geld, wat neerkwam op 12,6 miljoen euro. Ik heb de notulen van die vergadering nog eens gelezen en het ging duidelijk om een gesloten enveloppe.

Het bevorderen van een goede combinatie van verantwoordelijkheid in het gezin en verantwoordelijkheid op het werk is uiterst belangrijk. We willen daar allerlei dingen voor doen, maar dat moet nu eenmaal binnen bepaalde budgettaire voorwaarden. We kunnen niet zomaar onze budgetten overschrijden omdat we een bepaald departement heel belangrijk vinden. De oppositie kan dat misschien zeggen, maar de meerderheid niet. We zijn dus gehouden aan die gesloten enveloppe van 12,6 miljoen euro.

Vorig jaar hebben we tijdens de begrotingscontrole vastgesteld dat onze uitgaven 18 miljoen euro bedroegen, wat een grote overschrijding van het budget betekent. We moeten dus maatregelen treffen. Ik begrijp dat daartegen wordt geprotesteerd. Ik ben bereid de maatregelen in die mate te verzachten dat we de budgettaire doelstelling niet volledig halen, maar we moeten toch iets doen. Ik heb dan ook het volgende voorstel uitgewerkt.

Ten eerste, wie in het systeem zit, behoudt zijn verworven rechten. Niemand zal plotseling minder krijgen dan voordien.

Ten tweede wordt de periode waarbinnen die Vlaamse premie kan worden verworven, beperkt tot 12 maanden of tot 24 maanden in het geval van opleidingsverlof. Die periode is onafhankelijk

Vandenbroucke

van de omvang van de onderbreking en het aantal kinderen. Iemand die vandaag een 1/5de onderbreking neemt, kan die gedurende jaren aanhouden. Voor de nieuwe instappers in het systeem wordt de onderbreking beperkt tot 12 maanden of 24 maanden bij opleidingsverlof.

Ten derde zullen we ons houden aan de leeftijds-criteria die gelden om zo'n Vlaamse premie te krijgen voor de zorg voor kinderen. Het gaat dan over kinderen tot en met 7 jaar. Er was ooit sprake van een uitbreiding tot de leeftijd van 18 jaar.

Dit voorstel lijkt me een redelijke aanpassing waarbij de waarde van de premies niet wordt verminderd en waarbij niet wordt geraakt aan verworven rechten.

Het regeerakkoord is duidelijk over het belang van het gezin en de combinatie arbeid en gezin. We doen daar nog meer voor. De buitenschoolse kinderopvang wordt grotendeels gefinancierd door het budget Werkgelegenheid.

We hebben onlangs een initiatief genomen om een family- and businessaudit mogelijk te maken waarbij bedrijven zich laten testen op gezinsvriendelijkheid tegenover hun werknemers. Dit instrument zal ter beschikking worden gesteld van alle bedrijven.

We moeten ons houden aan een duidelijke afspraak. Ik heb begrip voor het protest, vandaar ook mijn voorstel. Het gaat om een bewaerende ingreep die voor een deel besparend werkt en waarbij niemand zijn premie zal zien dalen of in zijn rechten zal worden aangetast, en die een verdere explosie van dat budget in de toekomst zal verhinderen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, het is positief dat wie vandaag in het systeem zit, zijn rechten kan behouden. Ik begrijp ook dat de leeftijdscategorie niet wordt opgetrokken tot 18 jaar. Ik heb het er wel moeilijk mee dat de tijdsduur wordt beperkt voor de nieuwe instappers. Een jaar is bijzonder weinig wanneer het gaat over de opvoeding van de kinderen en de zorgen voor het gezin. Ik vind dit dan ook een zinloze maatregel. Ook de zorg voor bejaarde ouders kan heel

wat meer tijd in beslag nemen. Waar moeten we na dat jaar met die mensen naartoe?

Ik blijf bij mijn standpunt. Deze maatregel is gezins- en familieonvriendelijk. U moet de budgetten respecteren. De hele regering moet echter bepaalde prioriteiten stellen.

Daarenboven is uw maatregel ook vrij onlogisch, zeker als we kijken naar de toenemende vergrijzing. Het is bewonderenswaardig dat mensen de zorg voor hun bejaarde ouders op zich willen nemen en daarvoor loopbaanonderbreking aanvragen. De budgetten die u uitgeeft voor die aanmoedigingspremies zullen ertoe leiden dat minder ouderen in de verzorgingsinstellingen moeten worden opgenomen. Daar moet dan ook rekening mee worden gehouden.

Ten slotte vrees ik dat door het terugschroeven van dit beleid de kansarmen, de laaggeschoolden en de werknemers in kleine ondernemingen niet meer geneigd zullen zijn om een beroep te doen op het systeem van loopbaanonderbreking en het tijdskrediet dat ze daarvoor krijgen, als de inkomenscompensatie wordt beperkt tot de periode van 1 jaar. Ik betreur dat die mensen uit de boot zullen vallen.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de minister, de vakbonden verwijten u dat u twee maten en twee gewichten hanteert. Het vorige Vlaams werkgelegenheidsakkoord bevatte maatregelen voor de werknemers en voor de werkgevers. Ik heb al verwezen naar de vrijstelling voor het gewestelijk deel van de onroerende voorheffing voor bedrijven.

Het probleem is dat het budget daar ook is overschreden. Er was toen 36 miljoen euro voor uitgetrokken. Het uiteindelijk bedrag was 46 miljoen euro. Er wordt nu over gediscussieerd of er een uitbreiding mogelijk is voor de eenmansbedrijven. Als dat doorgang vindt, verhoogt het budget nog eens met 11 miljoen euro.

Ik heb de indruk dat daar wel wat vragen over zijn. Als er bespaard wordt, moet er dan niet worden gezorgd voor een evenwichtige spreiding? Zijn die dossiers niet gekoppeld?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Laurys, ze staan niet los van elkaar. Het gaat hier niet om een soort koehandel. We volgen dezelfde logica. In het Vlaams werkgelegenheidsakkoord waar u naar verwijst, was inderdaad sprake van aanmoedigingspremies binnen een enveloppe en van een maatregel inzake vrijstelling van de onroerende voorheffing.

De budgetten voor de beide maatregelen worden inderdaad overschreden. De overschrijding is in verhouding wel veel minder belangrijk voor het onderdeel 'onroerende voorheffing'. Op het ogenblik dat we streng zijn en we min of meer de initiële enveloppe voor de aanmoedigingspremies respecteren, zullen we uiteraard geen bijkomende maatregel nemen voor de onroerende voorheffing die nog eens extra geld kost. Dat lijkt me totaal onlogisch.

In deze zaak kan de Vlaamse Regering niet met twee maten en twee gewichten werken. We kunnen wel een kleine overschrijding tolereren. Wat niet kan, is dat we streng zijn voor het ene en niet voor het andere.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de opvang- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden met een mentale handicap

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Wachter tot mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de opvang- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden met een mentale handicap.

Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, we worden herhaaldelijk geconfronteerd met het feit dat er gebrekkige behandelings- en verzorgingsmogelijkheden zijn voor de geïnterneerden met een mentale handicap. Nochtans werd België al een paar keer veroordeeld door

het Europees Hof voor de Rechten van de Mens wegens de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag. Daarin staat dat niemand mag worden onderworpen aan foltering of onmenswaardige bestraffing of behandeling.

Geïnterneerden krijgen geen echte straf. Er volgt een internerings- en beveiligingsmaatregel, die kan worden opgelegd aan daders die een misdrijf hebben gepleegd maar ontoerekeningsvatbaar zijn. Zo'n interneringsmaatregel wordt opgevolgd en ingevuld door de Commissie ter Bescherming van de Maatschappij. Enkel als de geïnterneerden niet meer voldoen aan de volbrenging van de interneringsmaatregel kan worden overgegaan tot daadwerkelijke opsluiting in klassieke gevangenissen. Tot hier de theorie, maar de realiteit toont een heel ander beeld.

Heel wat geïnterneerden verblijven momenteel in klassieke gevangenissen door plaatsgebrek in gespecialiseerde opvangcentra waar deze mensen een adequate en efficiënte behandeling zouden moeten krijgen. Een lichtpunt in dit geheel is het project van OBRA vzw dat is opgestart in de gevangenis van Gent. Deze vzw biedt een adequaat en efficiënt activiteitenprogramma aan geïnterneerden met een verstandelijke handicap.

Op 15 september 2005 waren er in ons land 1.303 geïnterneerden waarvan 467 in klassieke gevangenissen werden ondergebracht. 20 percent daarvan heeft een verstandelijke handicap, geen onbelangrijk aantal. OBRA vzw is ervan overtuigd dat zich nog heel wat andere personen met een handicap in gevangenissen bevinden. Geïnterneerden met een verstandelijke handicap verdienen een specifiek aangepaste behandeling. Gezien het gebrek aan plaatsen komen ze in de klassieke gevangenissen terecht waar er sowieso al een probleem van plaatsgebrek is. Het kan niet langer dat geïnterneerde personen met een verstandelijke handicap geen adequate behandeling krijgen die hen helpt te kunnen reïntegreren en in gewone gevangenissen worden geplaatst.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u zich in uw antwoord niet zult verschuilen achter het gedeelte van de federale bevoegdheid. Welke concrete maatregelen zult u nemen om dit aan te pakken? Verzorgingsmaatregelen en behandelingsmogelijkheden moeten zoveel mogelijk worden beperkt binnen de repressieve omgeving en zoveel moge-

De Wachter

lijke buiten de klassieke gevangnissen plaatsvinden. Vindt u het een goed idee om het project van OBRA vzw uit te breiden en te transponeren naar alle gevangnissen? Op 26 maart 2001 is een protocol ondertekend door de toenmalige federale minister van Justitie en de Vlaamse minister van Welzijn. De Vlaamse minister van Welzijn heeft zich toen geëngageerd om erin te voorzien dat geïnterneerden met een mentale handicap zich gemakkelijker tot het Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap kunnen richten. Wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, geïnterneerden met een verstandelijke handicap horen niet thuis in gevangnissen. Dat is echter in eerste instantie wel een federale materie. Op het federale niveau wordt momenteel gediscussieerd over waar deze personen moeten worden opgevangen. Federaal minister Onkelinx vindt dat dit in een grootschalig initiatief moet zijn, maar wij zijn voorstander van kleinschalige, aangepaste initiatieven.

Als deze mensen in de gevangenis zitten en de commissie beslist dat ze er niet thuishoren, dan is er een probleem om hen naar de normale circuits te laten doorstromen. Vlaanderen heeft op dat vlak initiatieven genomen en er lopen twee projecten. In 2001 is er een screening gebeurd, en toen ging het om 110 personen waarvan er 80 een 'ticket' hadden van het Vlaams Fonds. Het is de opdracht van Vlaanderen om ervoor te zorgen dat mensen met een ticket terechtkunnen in het gewone circuit van bijvoorbeeld tehuizen van niet-werkenden. Daarom hebben we twee ambulante initiatieven genomen, in Gent en in Merksplas. Merksplas zorgt voor 80 permanente begeleidingen; Gent voor 40. De jaarlijkse subsidiepot bedraagt 500.000 euro.

We willen de mensen opvangen en ook begeleiden. Het is immers niet evident om als ex-geïnterneerde terecht te komen in gewone tehuizen voor niet-werkenden. Daarom heb ik in december 2004 beslist om in Sint-Idesbald te Roeselare tien plaatsen voor geïnterneerden met een mentale handicap te creëren. We moeten immers niet alleen zorgen voor doorstroming, via de 120 permanente bege-

leidingen op jaarbasis, maar ook voor specifieke opvang. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik hoop wel dat we ervoor kunnen zorgen om op korte termijn die tien plaatsen fors uit te breiden. Het is een mooi begin, maar voorlopig niet veel meer dan een druppel op een hete plaat. We gaan ervan uit dat de minister ervoor zal zorgen dat het er meer dan tien worden.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Het is absoluut niet de bedoeling om die mensen op permanente basis een specifieke begeleiding aan te bieden. Het is de bedoeling om die mensen tijdelijk te begeleiden, zodat ze klaar zijn voor een gewone begeleiding. We werken met de hoop en het vooruitzicht dat ze uiteindelijk in de reguliere sector terechtkomen. Gemiddeld komen een honderdtal mensen voor een specifieke begeleiding in aanmerking, maar het is niet de bedoeling om ook zoveel plaatsen aan te bieden. We zorgen enkel voor een buffer, zodat mensen kunnen worden opgevangen tot er plaatsen vrijkomen in de reguliere sector.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de gevolgen van de nieuwe economische begrotingscijfers van het Planbureau voor de Vlaamse begroting

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Peumans tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de gevolgen van de nieuwe economische begrotingscijfers van het Planbureau voor de Vlaamse begroting.

De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, leden van de regering, collega's, het Instituut voor de Natio-

Peumans

nale Rekeningen en het Planbureau hebben geactualiseerde cijfers voor 2004 en 2005 meegedeeld, mede met het oog op de begrotingscontrole 2005. De minister vermeldde al in zijn beleidsnota dat de correctie van de twee belangrijkste indicatoren – het bruto nationaal inkomen of BNI en de inflatie – voor ons niet gunstig is. Aanvankelijk was de stijging van het BBP in 2004 geraamd op 2,4 percent; inmiddels is dat cijfer op 2,7 percent gebracht. In het kader van de financieringswet hebben we daar echter geen baat bij. Maar de stijging van het BNI is herzien van 2,2 percent naar 1,5 percent. Uit de notulen van de ministerraad van afgelopen vrijdag leer ik dat de minister daarover een mededeling aan zijn collega's heeft afgelegd. We hebben daarover enkele vragen.

We moeten nu rekening houden met minderinkomsten voor 2004, met cumulatieve effecten voor 2005. Ik heb daarover drie vragen. Een: wat zijn de gevolgen van deze cijfers voor de inkomsten van 2004 en 2005? Twee: wat zijn de gevolgen voor de begrotingscontrole voor 2005? Drie, oorspronkelijk had u een provisie aangelegd als een soort van conjunctuurprovisie. U zult er waarschijnlijk een deel van moeten aanwenden om de zaken sluitend te krijgen. Mijn vraag is hoe de zaken er in het licht van de begrotingscontrole 2005 nu voorstaan?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's, de conclusie van het verhaal is dat er geen zekerheden meer bestaan voor ministers van Begroting. Wij moeten leven met een grote volatiliteit tussen BBP en BNI. Dat is in feite het probleem. U hebt terecht geciteerd dat het BBP voor 2004 wordt bijgesteld met 0,3 percent tot 2,7 percent en dat het BNI wordt bijgesteld met 0,7 van 2,2 naar 1,5. Wij zitten nu met een discrepantie tussen BBP en BNI van 1,2 percent wat zich wel vertaalt in heel wat centen.

Hoe hebben we dat opgevangen? Ik prijs me gelukkig dat we zowel vorig jaar als dit jaar zeer voorzichtig hebben geraamd. Soms is besturen voorzien en dat is nu ook uitgekomen. We hebben inderdaad in de begrotingscontrole 2004 een conjunctuurprovisie aangelegd van circa 90 miljoen

euro. Als we nu berekenen wat de impact is van deze 0,7 percent negatieve correctie op 2004 en de impact daarvan op 2005, dan krijgt men een dubbele opstap.

Voor 2004 betekent dat 58 miljoen euro. Normaal moet dan de opstap voor 2005 ook worden gecorrigeerd met 58 miljoen euro, dus wordt dat een klap van 116 miljoen euro. Gelukkig zijn er soms dingen die in ons voordeel spelen. U weet dat 2005 een scharnierjaar was met betrekking tot de afrekening van de bijzondere financieringswet. Het fameuze artikel 32, paragraaf 2 speelde daarop in en daardoor komen we nu onder de 2-percentnorm. In 2005 krijgen we een afrekening over tien jaar van onze parameters. Dat betekent dat de impact van de 58 miljoen correctie in 2004 op 2005 slechts 20 miljoen euro bedraagt. Met andere woorden, de cumulatie van de impact van 2004 en 2005 aanpassing parameters bedraagt circa 78 miljoen euro.

De conjunctuurprovisie die we hadden ingeschreven in de begroting 2004 was 90 miljoen euro. U weet dat deze conjunctuurprovisie niet binnenkwam in 2004 omdat de federale regering geen tweede budgetcontrole had gedaan. Dat wil zeggen dat de afrekening normaal in september 2005 gebeurt. Door het feit dat die correctie er komt zal de afrekening niet plus 90 zijn, maar zal ze normaal plus 12 zijn.

Dat betekent voor de begroting 2005 niets omwille van het feit dat wij in de begroting 2005 ook een conjunctuurprovisie hebben ingeschreven van circa 70 miljoen euro en dat de prognoses van het economisch budget gehandhaafd blijven op een economische groei van 2,4 percent en een inflatie van 2 percent. De inflatieparameter van 2004 is voor de Vlaamse begroting op 2,1 gebleven zodanig dat we daar geen negatieve correctie hebben.

Moraal van het verhaal: we zullen 'minder meer' krijgen. Het feit dat we dat in een conjunctuurprovisie hadden gestoken, betekent dat we het niet hebben besteed en nu ook niet kunnen besteden. Voorts moet het debat met de federale regering verder worden aangegaan. Ik had dit al in de commissie Financiën en Begroting meegedeeld. De gewesten en gemeenschappen moeten dringend af van het werken met een BNI-factor omdat de volatiliteit tussen beide onaanvaardbaar hoog wordt.

Van Mechelen

Leuke parentese in dit debat is dat het economisch budget van februari 2005 nu ook een afrekening heeft gemaakt van het uiteindelijk BNI van 2002. We zien dat het BNI van 1,83 wordt herzien naar 2,3 percent. Als we dat zouden extrapoleren over vier jaar, zou dat een meerinkomst van 185 miljoen euro betekenen. Wanneer men het BNI van 2002 zou corrigeren naar vandaag, zou dit gelet op de negatieve correctie van 2004, 185 miljoen min 76 miljoen bedragen en dat zou een positieve correctie zijn geweest.

In het kader van de besprekingen die we met de federale regering over een nieuw stabiliteitsakkoord zullen voeren, zal dit een leuk bijkomend gespreksonderwerp vormen. Conform de geest van de bijzondere financieringswet, ben ik van mening dat we absoluut van het gebruik van het BNI moeten afstappen. De federale overheid, het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap zouden zich beter op het BBP aligneren.

Er is, met andere woorden, geen man overboord. De conjunctuurprovisie zal worden gebruikt om een eventuele conjunctuurcorrectie op te vangen zonder in het beleid te moeten snijden.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, wanneer zal de omschakeling van het BNI naar het BBP plaatsvinden? In uw beleidsnota staat te lezen dat, aangezien het aan de conjunctuurprovisie is gekoppeld, Vlaanderen dit enkel zal aanvaarden indien het over een rechtvaardig automatisch correctiemechanisme kan beschikken. Vlaanderen beschikt momenteel niet over een dergelijk mechanisme. Zullen de gewesten en de gemeenschappen in dit land het hierover met de federale regering eens raken?

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Peumans, het rechtvaardig correctiemechanisme heeft niets met het BBP of met het BNI te maken. Dit mes snijdt aan twee kanten. In 2003 sneed het langs de goede kant. In 2004 sneed het langs de verkeerde kant. We ondervinden nu de negatieve gevolgen van de correctie voor 2002. In het belang van de rechtszekerheid en van de ordelijkheid van de

begroting lijkt het me beter van dit mechanisme af te stappen. Dit geldt zowel voor de Vlaamse Regering, als voor de federale regering.

De omschakeling zelf vergt een aanpassing van de bijzondere financieringswet. Deze aanpassing kan enkel met een twee derde meerderheid worden doorgevoerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanstelling van een Vlaamse topsportmanager

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwe tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanstelling van een Vlaamse topsportmanager.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, na de teleurstellende resultaten die onze deelnemers tijdens de Olympische Spelen in Athene hebben behaald, heeft de minister de juiste beslissing genomen. Hij wil op twee niveaus werken. Hij wil onderaan steun verschaffen en bovenaan een topsportmanager het topsportbeleid laten voeren.

Mijns inziens, gaat het hier om een goede beslissing. We hebben al een paar discussies over de procedure gevolgd. Door een teveel aan publieke vacatures is de procedure aanvankelijk niet goed van start gegaan. Ondertussen ben ik evenwel van mening dat alles zeer goed is verlopen. Gisteren is bekend geworden dat de heer Van Aken uiteindelijk de functie heeft gekregen. Gezien zijn palmares, lijkt dit me een zeer goede keuze. Ik heb er vertrouwen in dat hij het topsportbeleid verder zal uitbouwen.

Ik heb onlangs gelezen dat binnen een termijn van veertien dagen tevens een topsportexpert zal worden aangeworven om het geheel van het beleid

Decaluwe

nog wat meer volume te geven en om in de toekomst een nog resultaatgerichter topsportbeleid te voeren.

Deze ochtend heb ik dan weer gelezen dat de betrokken personen reeds forse verklaringen hebben afgelegd. Volgens onze topsportmanager zullen we in 2016 tien medailles behalen. Ik hoop dat het er nog meer worden. De minister heeft onderzussen zijn lot aan het lot van de topsportmanager verbonden. Aangezien ik zelf ook vrij actief in sportmiddens ben, wil ik hem wat goede raad geven. Wie zijn lot aan dat van sportbeoefenaars verbindt, heeft het zelf niet meer onder controle.

De topsportmanager is aangeduid. De topsportexpert zal binnenkort worden aangeworven. Wat mij interesseert, is hoe de procedure is verlopen en wat de verhouding tussen deze mensen en de minister zal zijn. Samen met de overige leden van de Vlaamse Regering, zal de minister de nodige middelen voor het topsportbeleid moeten vrijmaken. Ik vraag me af in welke mate de topsportmanager in volle onafhankelijkheid, los van de bevoegde minister, een aantal beleidskeuzes zal kunnen maken en doordrukken. Zal hij op een voldoende onafhankelijke manier kunnen opereren?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, gezien de aard van de procedure hebben zich bijna 50 kandidaten voor de positie van topsportmanager aangemeld. Jobpunt Vlaanderen heeft de selectie begeleid en heeft hiervoor een selectiebureau ingehuurd. Uiteindelijk heb ik de heer Van Aken als topsportmanager aangeduid. Zijn statuut valt direct onder de verantwoordelijkheid van de minister van Sport. Binnen de Vlaamse Regering hebben we een akkoord bereikt over deze procedure, en werd afgesproken dat er een contractuele band zou zijn en dat de rapportering gebeurt aan de minister van Sport. De topsportmanager moet in alle onafhankelijkheid kunnen werken. Daarom moet hij uitsluitend aan de minister van Sport verantwoording afleggen. Het is logisch dat de topsportmanager aan mij verantwoording moet afleggen, want ik moet voor alle daden van de topsportmanager verantwoor-

ding afleggen aan het parlement. Het is de bedoeling dat hij in alle onafhankelijkheid kan werken. Daarom valt het statuut onder het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement WVC, administratie Cultuur, afdeling Jeugd en Sport.

Ik was eerst van plan de topsportmanager te huisvesten bij Bloso, maar op vraag van de topsportmanager zelf gaat dat niet door. Hij wil ook een voldoende grote zichtbare onafhankelijkheid behouden. Daarom wordt hij, liefst vanaf 1 april, op mijn kabinet gehuisvest. Op de huidige locatie van mijn kabinet is geen stoel meer vrij, maar op 1 april verhuis ik, en dan zal de topsportmanager een plaats krijgen op mijn kabinet. In het gebouw komt op termijn ook de administratie Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

De onafhankelijkheid van de topsportmanager is nodig om de verschillende partners op één lijn te krijgen. Hij zal ook het voorzitterschap waarnemen van de stuurgroep topsport, waarin alle mogelijke partners inzake topsport vertegenwoordigd zijn. Hij moet ook zijn onafhankelijkheid behouden ten opzichte van de federaties, het BOIC en de universiteiten.

De heer Van Aken heeft alle banden met het verleden doorgeknipt. Hij zal geen verantwoordelijkheid meer opnemen in de tennisfederatie. Hij zal totaal onafhankelijk kunnen werken en alleen ten opzichte van mij verantwoording afleggen, zoals ik dat zal doen ten opzichte van het parlement.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, u zegt dat uw kabinet verhuist en u hebt het over onafhankelijkheid, maar als ik het goed begrijp, zal de topsportmanager op uw kabinet gehuisvest worden. Als we ten volle voor onafhankelijkheid kiezen, moeten we misschien overwegen de topsportmanager niet op het kabinet te huisvesten. Er moet een directe band zijn, maar het is goed dat een topsportmanager en de topsportexperts niet worden gehuisvest op het kabinet, om de onafhankelijkheid ten opzichte van de minister te bewaren.

Het is de eerste keer dat binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met een dergelijk sta-

Decaluwe

tuut wordt gewerkt. Als wordt gekozen voor onafhankelijkheid, hoop ik dat ook het kabinet er met de nodige omzichtigheid mee omgaat.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Decaluwe, ik heb mijn lot inderdaad gekoppeld aan het lot van de heer Van Aken, en omgekeerd. We zullen een tandem moeten vormen. De heer Van Aken kan geen decreten of uitvoeringsbesluiten wijzigen, dat moet via mij verlopen. Het is dus belangrijk dat we zeer goed overleggen. Ik heb inderdaad gezegd dat ik zal proberen zijn standpunten en suggesties hard te maken.

Er is een grote mate van onafhankelijkheid, maar ik blijf politiek verantwoordelijk. Het is niet de bedoeling dat de heer Van Aken permanent in zijn bureau op het kabinet aanwezig is. Hij moet hoofdzakelijk op het terrein aanwezig zijn en met de partners, de federaties en de atleten werken. Op vraag van de heer Van Aken zullen we een ruimte vrijmaken op het kabinet, om het overleg met mij optimaal te verzekeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het beleid inzake afvalsortering en selectieve ophaling

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het beleid inzake afvalsortering en selectieve ophaling

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Daems en Dewinter tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het beleid inzake afvalsortering en selectieve ophaling.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems (Op de tribune): Mijnheer de minister, naar aanleiding van uw werkbezoek aan

de Isvag-verbrandingsinstallatie in Wilrijk verscheen er ongelukkige berichtgeving in de media, met name uw aankondiging een onderzoek te willen doen naar de mogelijkheid om alle afval terug in één zak te stoppen.

De voorzitter van Isvag, de heer Heylen, leurt al jaren met deze idee, maar tot op heden is hij er nog niet in geslaagd het te verkopen aan een minister van Leefmilieu. We weten dat er niets fout is aan studeren en evalueren, maar geef toe dat deze communicatie hoogst ongelukkig was en als voorbeeld van government by announcement kan dat tellen.

Het moment van de communicatie was ongelukkig omdat u naar aanleiding van de beleidsnota hebt gezegd dat het uitvoeringsplan afvalstoffen onverkort van kracht blijft en dat u ook de inspanningen die zijn gedaan op het vlak van preventie, hergebruik en selectieve inzameling zult doorzetten, ondanks een vermindering van de middelen. Deze communicatie komt wel vrij ongelukkig over op een moment dat mensen na 15 jaar sensibilisatie zorgzaam zijn beginnen omspringen met hun afval en het afval dat ze niet kunnen vermijden, ook selecteren. Op een moment dat heel wat gemeenten en de OVAM soms dure sensibilisatiecampagnes voeren voor selectieve inzameling en voorkoming van afval en dat gemeenten overwegen om diftarsystemen in te voeren of zelfs bijkomende selectieve inzamelingen op te starten. De mensen in Antwerpen, de grootste stad van Vlaanderen, die op het punt staat de selectieve ophaling van GFT+ in te voeren, vragen zich nu zelfs af hoe het nu staat.

De verwarring is compleet: dat zegt niet alleen onze fractie, maar ook uw coalitiepartner sp.a bij monde van de fractieleider. Dat zegt ook de Vlaamse milieubeweging die er nog een ander beleidspunt aan vastknoopt, met name de vraag of het geen tijd is het beleid inzake groenestroomcertificaten te evalueren. Er bestaat immers de indruk dat door die certificaten extra afval, al dan niet selectief ingezameld, wordt aangezogen door de grote verbrandingsovens.

Mijnheer de minister, wat wordt het nu? Houdt u zich aan het uitvoeringsplan afvalstoffen zoals het nu is voorzien? Zult u de inspanning inzake preventie, hergebruik en selectieve inzameling aanhouden, of gaan we de weg op van bijkomende

Daems

verbrandingsovens en verlengingen van vergunningen van bestaande verbrandingsovens?

Indien u van oordeel bent fout te zijn begrepen door de pers, is het dan misschien niet goed duidelijk te communiceren en alle mensen die nu in verwarring leven, te zeggen waar u voor staat?

Dringt zich geen evaluatie op van het beleid inzake groenestroomcertificaten omdat er hierdoor extra huisvuil naar verbrandingsovens wordt gevoerd?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*): Mijnheer de minister, u dreigt het enfant terrible van de Vlaamse Regering te worden. Het wordt een traditie dat wekelijks een of twee oppositiepartijen u ondervragen over de rel van de voorbije week. Het gaat meestal over het incident dat u hebt gehad met uw socialistische coalitiepartner over een of ander milieuonderwerp. Vorige week was het niet anders, de heer Daems heeft de feiten al geschetst.

Deze keer kunnen wij opnieuw het door u schoorvoetend ingenomen standpunt steunen. We vinden het al langer een goed idee om een einde te maken aan het selectief ophalen van huisvuil en te komen tot één zak waarbij het sorteren gebeurt in het sorteercentrum. In andere landen kan dat, waarom zou dat bij ons niet kunnen?

Ook is er het idee, dat hier nog niet aan bod kwam, om een ander beleid te voeren op het platteland dan in de steden. Wij dringen daar al geruime tijd op aan, en ik zeker als Antwerpenaar. In de steden is de problematiek immers totaal anders, iets waarmee mevrouw Vogels geen rekening heeft gehouden toen ze eertijds in Antwerpen halsoverkop en zonder al te veel voorbereiding en communicatie de pluim van het selectief ophalen op haar hoed wou steken. (*Opmerkingen van de heer Jef Tavernier*)

Dit was niet echt een toonbeeld van goede communicatie. In de grootsteden, en zeker in Antwerpen, wordt men immers geconfronteerd met het gigantische probleem van het sluikstorten. De heer Heylen zal u dat zeker hebben uitgelegd. Bijna dagelijks worden er tonnen opgehaald. Dit

sluikstorten leidt tot overlast en de u wel bekende problemen.

Door dat ballonnetje op te laten hebt u natuurlijk wel de indruk gewekt dat dit alles binnenkort zal veranderen, dat mensen niet meer hun afval zullen moeten selecteren, daar het toch allemaal in één zak zal belanden. Ik wou dat dit waar was, maar ik vrees dat dit niet veel meer is dan een leuk idee, dat u werd ingefluisterd door uw partijgenoot Heylen. De heer Heylen is immers al meer dan een jaar zwanger van dit idee, maar krijgt het niet verkocht, niet in Antwerpen en blijkbaar ook niet bij de Vlaamse Regering.

Wordt dit meer dan een ideetje? Wordt dit concreet gemaakt? Zo ja, wanneer dan? Er is inderdaad het afvalstoffenplan waardoor u tot 2007 gebonden bent aan een aantal afspraken terzake. Er komt een nieuw afvalstoffenplan voor 2008-2012. Zullen we zolang moeten wachten? Ik kan u misschien een idee aan de hand doen. Misschien kunt u ervoor zorgen dat er voor de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2006 vooralsnog een beleidswijziging terzake komt. Ik kan u verzekeren dat u daar in de grootsteden zeker mee zou scoren.

Ik hoor dat u ambities hebt in Antwerpen. Er wordt zelf gefluisterd dat u Antwerps CD&V-lijsttrekker zou willen worden bij de gemeenteraadsverkiezingen. Als het niet in Antwerpen is, dan zal het wel in Boom zijn. In het kader van uw campagne is het misschien een goed idee om dit proefballonnetje niet alleen op te laten, maar het ook te realiseren. Het zal u door veel stedelingen in dank worden afgenomen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, ik dank de leden voor hun vragen, die me de gelegenheid geven om de puntjes op de i te zetten, en meer nog. In dit dossier is niet alles in één zak gestopt, maar wel alles op één hoop gegooid. Wie aandachtig de kranten heeft gelezen en aandachtig heeft gekeken, zal ervan overtuigd zijn dat hier op hallucinante wijze misbruik is gemaakt van een aantal zaken.

Niemand in dit parlement heeft er een probleem mee mochten we een beter milieuresultaat berei-

Peeters

ken. Mijnheer Daems, u hebt er als een van de eersten meermaals op gewezen dat we heel slecht scoren in alle milieurapporten. Mijn doel is duidelijk: ik wil in de praktijk een beter milieuresultaat boeken, door het behoud van wat goed is en het verbeteren van wat kan worden verbeterd. Dat geldt zeker voor deze problematiek. Ik noem dat verstandig groen, waarbij we op een verstandige manier in de praktijk een aantal dingen realiseren die het milieuresultaat positief beïnvloeden.

Naar aanleiding van mijn bezoek aan Isvag zijn er twee thema's aan bod gekomen, die de media hebben gehaald en eigenlijk al aan bod waren gekomen tijdens onze bespreking in de commissie van de beleidsnota Leefmilieu en Natuur. Ik heb het verslag van de bespreking van de beleidsnota in de commissie meegebracht. Om te voorkomen dat er weer misverstanden zouden zijn, zal ik er letterlijk uit citeren. In verband met Isvag staat er het volgende: 'De minister stelt vast dat Isvag bij het begin van deze regeerperiode over een geldige milieuvergunning beschikte tot 2011 en dat de installatie tot op heden aan de milieuvoorwaarden voldoet. De discussie over een nieuwe milieuvergunning zal zich dan ook niet stellen tijdens deze legislatuur.' Het antwoord van de heer Daems daarop luidde: 'Het lid' – de heer Daems dus – 'vindt dat best ten laatste tegen 2011 deze Isvag-oven verdwijnt.' Zo is het letterlijk in het verslag opgenomen. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Dat is juist, en ik heb ook niet meer gezegd. Ik heb gezegd dat tijdens deze regeerperiode het vernieuwen van de milieuvergunning niet aan de orde is. Ook over de problematiek van het afval, en in het bijzonder het huishoudelijk afval, citeer ik uit het verslag: 'De minister benadrukt dat de doelstellingen van het milieubeleidsplan 2003-2007 en het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 niet in vraag worden gesteld.' Nog concreter heb ik gezegd: 'In dat kader zullen de huidige sorteerregels geëvalueerd worden en de resultaten daarvan zullen worden gebruikt bij de opmaak van een nieuw uitvoeringsplan voor huishoudelijke afvalstoffen.' Daarop zei de heer Daems dat er een aantal keuzes moet worden gemaakt, enzo-

voort. Ik denk dus dat ik in de commissie in alle duidelijkheid heb geantwoord, zowel over het plan als over de sorteerregels.

De MiNa-Raad bracht op 30 mei 2001 een advies uit. De leden van de Groen!-fractie zullen het allicht gelezen hebben, zeker naar aanleiding van de reacties. Ik citeer de MiNa-raad: 'Als besluit kan gesteld worden dat de milieuwinst van een selectieve inzameling van plastic flessen en flacons boven op een mechanische afscheiding en een nuttige toepassing zeer beperkt is, terwijl de kosten veel hoger liggen.' In hetzelfde advies van de MiNa-raad lees ik ook: 'Welke opties in de toekomst ook gekozen worden, de wijze van verwerking bepaalt welke vorm van inzameling en sortering nodig is. Het inzamel- en sorteerproces moet worden afgestemd op de verwerkingsprocessen.'

De evaluatie van de sorteerregels en de vereenvoudiging daarvan, die trouwens uitdrukkelijk in het regeerakkoord zijn opgenomen, hebben niet tot gevolg dat alles in een zak wordt gestoken. Ik heb ook niet gezegd dat dat zou gebeuren. Als u echter alleen afgaat op de koppen, dan kan ik er moeilijk tegen argumenteren. Ik heb het in elk geval nooit gezegd, en het is ook niet de bedoeling.

Wel zullen de sorteerregels in een onderzoek geëvalueerd worden. U vroeg een evaluatie van de groenestroomcertificaten, en ik ga ervan uit dat we dan ook een onderzoek en een evaluatie mogen doen van de sorteerregels, in alle rust en deskundigheid. In dat onderzoek zullen we nagaan of de huidige selectieve inzameling optimaal verloopt vanuit een milieutechnische benadering. We moeten echter ook, zoals de heer Dewinter heeft gezegd, rekening houden met de problematiek van het inzamelen in grootsteden, met name in het nieuw uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2008-2012.

Dat is wat ik heb gezegd, zowel in de lokale media als op de radio. Als mijn woorden echter verdraaid worden, dan is dat voor rekening van degenen die dat doen. Het doel is een beter milieuresultaat op het veld. Daar kan iedereen achter staan. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, ik dank u voor het feit dat u meer duidelijkheid hebt gebracht, al ben ik het niet geheel eens met uw standpunt, wat u wellicht ook niet zal verbazen.

Mijn actuele vraag ging niet over Isvag, daar wordt volgende week een interpellatie over gehouden.

In de commissie stelde u dat u zich aan de inspanningen en afspraken uit het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen zult houden. U kunt toch niet ontkennen dat de communicatie van het voorbije weekend voor grote verwarring heeft gezorgd, ook bij heel wat lokale CD&V-bestuurders. (*Rumoer bij CD&V*)

Geen enkele internationale vergelijking zal aantonen dat het afstappen van selectieve inzameling tout court zal leiden tot een beter milieuresultaat. We zijn er uiteraard niet tegen dat af en toe zaken worden geëvalueerd. We zijn ook al jaren vragende partij om eens goed te praten over de zin en onzin van de PMD-zak. De boodschap om alles op één hoop te gooien en te stoppen met de selectieve inzameling van glas, GFT, en zo meer, heeft echter enkel de verwarring vergroot. Ik hoop dat ook op het vlak van communicatie duidelijkheid wordt gecreëerd en dat de puntjes op de i worden gezet. (*Rumoer bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb aandachtig geluisterd. U bezondigt zich een beetje aan hetzelfde waaraan paars zich tijdens de vorige legislatuur permanent heeft bezondigd. U probeerde met uw uitspraak wat sympathie te wekken. Uw uitspraak hield geen echte, formele beslissing in, maar u deed wel enkele suggesties die aan duidelijkheid niets te wensen overlieten.

Ik heb een citaat bij dat u hebt uitgesproken, niet in het bijzijn van een journalist van een krant, maar voor ATV. We zien u in beeld, en ik neem dan ook aan dat het uw woorden zijn die werden geregistreerd door de camera en werden uitgezonden. U zegt: 'Ik wil de twee systemen naast elkaar leggen. Huishoudelijk afval in één zak steken, zo zijn er misschien minder ritten met de vuilniswagens nodig, bovendien biedt het een oplossing voor het sluikestorten. Beide pleiten in het voordeel

van één afvalzak. Ik wens wel een onderscheid te maken tussen ophaaldiensten in de steden en de landelijke gemeenten.'

Ik herhaal uw zin: 'beide pleiten in het voordeel van één afvalzak'. Ik beweer niet dat u hebt gezegd dat u opnieuw de ene afvalzak zult invoeren, maar ik concludeer toch dat u op zijn minst ten gunste van het systeem van één afvalzak pleit. Ik heb daar geen bezwaar tegen. Integendeel, ik vind dat goed, het systeem komt er voor mijn part hoe rapper, hoe liever. Ik sta er helemaal achter. Het probleem is de onduidelijkheid die wordt gecreëerd. Eerst horen we 'ja', dan 'misschien' en nu 'neen'. Zo wordt geen beleid gevoerd. Zo kan een minister niet te werk gaan.

Mijnheer de minister-president, ik heb u enthousiast zien applaudisseren. Ik heb de indruk dat u iedere keer het applaus inzet voor een van uw ministers, zodat de meerderheid wel verplicht is om mee te doen. Dat is een nieuwe truc. Als het moeilijk gaat, is het altijd goed om wat enthousiasme te doen ontstaan, al is het kunstmatig. (*Rumoer*)

U vond het vrijdag na de ministerraad nodig om verklaringen af te leggen over deze kwestie. U wou duidelijkheid verschaffen en een halt toeroepen aan de praatjes. U vertelde dat wat minister Peeters ook had gezegd, het afvalstoffenplan wordt gehandhaafd tot 2008.

Mijnheer de minister, als u, zoals de heer Heylen als voorzitter van Isvag en als Antwerps schepen al geruime tijd bepleit, een onderzoek wilt laten uitvoeren om het afvalbeleid te evalueren, dan is het wellicht uw bedoeling om te evolueren in de richting van het ophalen van één zak in plaats van het selectief ophalen. De heer Heylen uit zijn bedoeling veel duidelijker dan u. Ik heb de indruk dat u zich misschien een beetje hebt laten leiden of misleiden door uw partijgenoot. Misschien hebt u zich bij de neus laten nemen naar aanleiding van het bezoek aan Isvag en de enthousiaste lunch die eraan voorafging, en bent u de heer Heylen een beetje naar de mond beginnen praten. (*Rumoer*)

Het onderzoek zal uitwijzen hoe we in de toekomst zullen werken: via de selectieve ophaling of de ophaling in één zak. Wat mij betreft is de keuze reeds gemaakt: één zak! Ik pleit ook voor een ander beleid in de steden dan op het platteland. In

Dewinter

steden zoals Antwerpen moeten er opnieuw twee afhaalrondes komen, iets wat nu niet mogelijk is omwille van de selectieve ophaling. (*Applaus van Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Dewinter, als u mij citeert, moet u dat volledig doen.

Ik wil nogmaals onderstrepen dat ik een en ander wil onderzoeken. Dat is ook de reactie van de minister-president. Als we een vereenvoudiging nastreven, moeten we die eerst onderzoeken. U maakt van een onderzoek een beslissing en loopt daarop vooruit. Op die manier kunnen we niets onderzoeken. De steden vragen echt naar een oplossing. Als ik op die manier het milieubeleid kan vereenvoudigen, dan zal dat ook gebeuren. Ik heb uitdrukkelijk gezegd dat dit in het huishoudelijk afvalplan 2008-2012 zal staan.

Wat u in de media leest, of wat u daarvan maakt, mijnheer Daems, dat laat ik voor hun en uw rekening. U vraagt mij om de groenestroomcertificaten te onderzoeken. Ofwel onderzoeken we alles wat onderzoek vergt, ofwel nemen we beslissingen zonder enig onderzoek.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de gesprekken met Nederland betreffende de verdieping van de Westerschelde

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de gesprekken met Nederland betreffende de verdieping van de Westerschelde.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, we zitten vandaag aan aflevering 177 van de Westerscheldesoap. De soap is van start gegaan op 17 januari 1995, op het moment dat Vlaanderen en Nederland een verdrag ondertekenden waarin ze elkaars rechten inzake de Westerscheldeverdieping wederzijds erkenden.

Het debat kabbelde sindsdien voort. Wij hebben het genoeg gehad daar herhaaldelijk vragen over te stellen en onze mening over te geven. We hadden verwacht dat in december vorig jaar de knopen definitief doorgesneden zouden zijn – quod non.

Het is nu begin maart. Er was vorige week toch enig uitzicht op een politieke uitkomst in dit stilaan pijnlijke dossier. Minister Peeters kondigde met veel verve een definitief, besluitend onderhoud aan met zijn Nederlandse ambtsgenoot. Er zouden politieke knopen worden doorgesneden tijdens dat gesprek dat gisteren zou plaatsvinden. De Schelde zou worden verdiept om tij-ongebonden vaart mogelijk te maken tot ochtend 13,1 meter. De eerste spadensteek zou uiterlijk in 2007 worden gegeven.

Mijnheer de minister, ik had mijn actuele vraag gisteren, een beetje voorbarig, al opgesteld. U had ons beloofd dat u ons op de hoogte zou houden van de evolutie in dit dossier. Ik vind u een sympathiek minister, dus ik wou u een voorzet geven zodat u kon scoren in open doel. Ik zou naar mijn achterban kunnen terugkeren met goed nieuws. Er is echter een klein diplomatiek incident geweest, dames en heren.

Als we het in Antwerpen niet met iemand eens zijn, dan zeggen we: 'Ge kunt den boom in'. In diplomatieke kringen pakt men dat een beetje anders aan. Men laat ministers die men niet wil ontvangen een tijd antichambren. Dat overkwam minister De Gucht in Congo, ofwel zegt men de afspraak op zeer korte termijn af. Dat is wat minister Peijs deed: 'Ik heb achendaprobleme' heet dat dan. In Antwerpen zeggen we: 'Ge kunt den boom in'.

Nederland lacht met ons, en is niet van plan om in dit dossier voortgang te maken. Dat zeg ik al

Penris

lang. De vraag die we ons moeten stellen is: hoe lang nog laten we die Nederlanders met onze voeten spelen? Om het in het echt ondiplomatisch Antwerps te zeggen: 'Hoe lang nog gaan de Nederlanders met ons 'sjokkedeizen' kunnen spelen?' (*Gelach bij Vlaams Belang*)

Als het van ons afhangt, zal het niet al te lang meer duren. Wij willen het dossier van de Westerscheldeverdieping al heel lang koppelen aan dossiers waarin de Nederlanders vragende partij zijn. Ik was afgelopen weekend in de buurt van Brecht waar de HSL komt. Ik zag op veel plaatsen het bordje 'Opgepast ruiterspad'. Dat moet een heel zeldzame paddensoort zijn die beschermd moet worden en waarvoor we een extra MER moeten laten uitvoeren. De paddensoort die ik bedoel, is gehecht aan stilte. Ik stel voor dat we het gebied waardoor de HSL moet lopen, uitroepen tot een stiltegebied of minstens onderzoeken of de aanleg van een stiltegebied ten noorden van Antwerpen niet mogelijk is. We onderhandelen met heel harde tantes, in het verleden met minister Borst, nu met minister Peijs. Ze hebben een calvinistische handelsgeest en verstaan maar één taal, de taal van hard op de tafel kloppen. Niet bidden en stamelen aan de poort, maar vragen waar het om gaat. Nederland vraagt bepaalde zaken in het economisch dossier, wij vragen er heel wat minder. Laten we de dossiers aan elkaar koppelen en ervoor zorgen dat we niet vandaag, maar misschien wel morgen met een oplossing komen. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters (*Op de tribune*): Mijnheer Penris, het dossier waarnaar u verwijst, heeft een lange weg afgelegd. We hebben in het verleden over de ontwikkelingsschets 2010 en de langetermijnvisie 2030 gepraat. Nu proberen we het memorandum van overeenstemming klaar te stomen. U verwijst naar minister Peijs en naar diplomatieke incidenten. Ik heb haar gisteren telefonisch uitvoerig gesproken omdat ons persoonlijk onderhoud van gisteravond niet kon doorgaan.

Ik hoop dat we het memorandum van overeenstemming in de volgende dagen kunnen afwerken. We kunnen dat geen maanden meer laten aansle-

pen. Ik heb alles gedaan om daar spoed achter te zetten. Nu moeten we afwachten wat dit dossier ons de volgende dagen zal brengen.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, ik hoop dat u met 'een redelijke termijn' niet onverwijld bedoelt. De heer Wymeersch zal uw Nederlandse ambtgenote ondervragen in de Beneluxraad. Ik hoop dat we dan meer klaarheid krijgen in dit dossier. Ik verwijt u niets, uw voorgangers hebben fouten gemaakt. Van Nederlandse zijde worden we op dit moment onheus behandeld. Die mening wordt met mij gedeeld door 95 percent van de Antwerpse havengemeenschap. Ik hoop dat u sterk genoeg bent om de belangen van die gemeenschap te verdedigen en voor één keer hard te zijn tegen onze Nederlandse vrienden en Dietse broeders. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

Minister Kris Peeters: Het belang van de Antwerpse haven is voor heel Vlaanderen duidelijk, niet alleen voor Antwerpen. Het resultaat telt. We zullen alles doen om het op korte termijn te behalen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot aanvulling van de agenda**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik heb een motie over een belangenconflict ingediend. Ik vraag daarvoor de hoogdringende behandeling. Als u het naar de commissie wilt verwijzen, heb ik daar geen problemen mee.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Voorzitter

Dan stel ik voor dat de fractieleiders nadenken over die vraag, zodat we ze vóór de stemmingen kunnen beantwoorden.

Het incident is gesloten.

BELEIDSNOTA Sport 2004-2009, ingediend door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel – 103 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Sport 2004-2009, ingediend door de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het Reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

De heer Van Nieuwkerke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*): Mijnheer de minister, de CD&V-fractie staat achter uw topsportbeleid. De aanstelling van een topsportmanager is een goede zaak. Wij hebben groot vertrouwen in de heer Ivo Van Aken. Hij kan dit echter niet alleen. Ook de sportfederaties en alle andere betrokkenen moeten hun verantwoordelijkheid nemen.

Er is echter niet alleen behoefte aan een topsportbeleid. Er moet een tweesporenbeleid worden gevoerd. Een boom kan geen mooie vruchten voortbrengen als de wortels niet voldoende water en voedsel krijgen. Wij zijn dan ook bekommerd over een aantal ontwikkelingen.

Zo staat het vrijwilligerswerk op dit ogenblik onder zware druk, ook in de sportclubs. Daar-

naast neemt het aantal sportclubs af. Heel wat sportfederaties verliezen tal van leden. Tot slot zijn er aanwijzingen dat het minder sporten op jonge leeftijd gevolgen heeft voor de gezondheidszorg.

Ik citeer uit een verslag van het Steunpunt Sport, Beweging en Gezondheid: ‘Qua gezondheid kunnen we stellen dat de cijfers ronduit alarmerend zijn. Overgewicht, sedentariteit, hypertensie en hoge cholesterolwaarden zijn massaal aanwezig bij de Vlaamse bevolking. Deze laatste wijzen er dan weer op dat er zeker iets aan de hand is met ons sport- en bewegingspatroon.’

Mijnheer de minister, wij vragen dat u meer dan voorzien in de beleidsnota, aandacht schenkt aan de breedtesport en aan het lokale sportgebeuren. U hebt het contract Jeugdsport niet voortgezet. Daaruit waren in heel Vlaanderen nochtans enkele honderden nieuwe initiatieven ontstaan tussen het onderwijs, de gemeentelijke sportdienst en de sportverenigingen. Ook het project Zaalwachters is tijdens de vorige legislatuur stopgezet. Wij vragen dat de initiatieven om de bestaande infrastructuur ter beschikking te stellen van de clubs en van de sportende bevolking, zouden worden voortgezet en uitgebreid.

Mijnheer de minister, u wilt in 2007 het gewijzigde decreet op de sportfederaties opnieuw implementeren, en in 2008 het decreet op de lokale sportdiensten. Op dit moment beschikt slechts een op twee gemeenten over een erkende en gesubsidieerde sportdienst. De gemeentelijke sportdiensten zijn cruciaal in de acties die u wilt ondernemen aan de basis.

De toepassing van het huidige decreet is nogal zwaar voor de sportfederaties. Er zijn nogal wat overdreven betuttelende, bureaucratische maatregelen. We hopen dat u snel een nieuw initiatief neemt. We vragen ook dat u prioritair werk maakt van het aanpassen van het decreet op de lokale sportdiensten. De volgende gemeenteraadsverkiezingen komen eraan.

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal niet beginnen met de olympische discipline open deuren intrappen en zeggen dat het slecht gaat met de sport. De afge-

Dedecker

lopen 6 tot 7 maanden hebben we al genoeg het mes in de wonde rondgedraaid. Op de Olympische Spelen hebben we nauwelijks drie medailles gehaald. De inbreng van de overheid daarbij was quasi nihil. Amper een van de medailles werd gewonnen door een sporter die werd gesteund door de Vlaamse Gemeenschap. Het meisje stond overigens pas twee maanden ingeschreven op de Vlaamse loonlijst. Ze werd eerst niet als goed genoeg beschouwd om resultaten te halen. In de ploegsporten bestaan we niet. We verliezen zelfs van de Egyptische ploeg.

Ik zal ook niet verder ingaan op de oorzaken. Mijnheer de minister, ik heb het daar al genoeg over gehad, zeker in de commissie. De redenen zijn de slechte fysieke conditie van de jeugd. We praten daar al jaren over. Ik zit zelf al ongeveer 30 jaar in de sportwereld. Ik hoor dat klaagtoontje al die hele tijd. Per week zit onze jeugd 30 uur achter hetzij het Nintendo-, hetzij het televisiescherm, hetzij de computer. Op de fitheidsbarometer van de vijftien Europese lidstaten staan we op een fantastische veertiende plaats.

Er zijn ook structurele problemen bij de sportclubs. Zo is er het probleem van de vrijwilligers. Het sportaanbod is laag. Velen stellen dat er niet genoeg infrastructuur is. Ik wil dat tegenspreken. We hebben een van de beste en meest uitgebouwde infrastructuur van heel Europa. We hebben meer infrastructuur per aantal inwoners, meer zwembaden per aantal inwoners dan Nederland. We gebruiken ze alleen niet even efficiënt. Ten slotte werken de sportfederaties op een amateuristische manier. Deze klaagzang hoor ik ook al 30 jaar.

Mijnheer de minister, uw beleidsnota is een goed plan. Ik heb dat al gezegd toen het uitkwam en er werd gesproken over de financiering ervan. Het land heeft nood aan een Marshallplan voor de sport.

We staan voor twee grote uitdagingen. Hoe moeten we mensen motiveren om aan sport te doen? Sport moet worden aangeleerd, net zoals het lezen. Dat is niet gemakkelijk. Het is niet gemakkelijk om aan een kind te zeggen dat het moet stilzitten om te lezen, om het met plezier wiskunde te laten leren.

Mensen moeten worden gemotiveerd. Het volstaat niet één keer per jaar ongeveer 1,5 miljoen euro uit te trekken om een fiets- of wandeltocht rond Brussel te organiseren. Dat is niet genoeg om te spreken van massasport. Daarnaast moet er worden gewerkt aan de verbetering van de prestaties van de topsporters. Ik zal daar later nog op terugkomen.

We moeten de sportparticipatie verhogen. Daardoor worden de persoonlijke gezondheid en het persoonlijk welzijn verhoogd, wordt het ziekteverzuim tegengegaan, vergroot de sociale dimensie. Over dat laatste hebben we het nog deze voormiddag gehad. Sport zorgt voor een bindmiddel tussen de verschillende lagen van de bevolking, verhoogt de multiculturele samenwerking en heeft een positief effect op de economie en de werkgelegenheid.

Ik vraag u, mijnheer de minister, om over de grenzen van de gewesten te kijken. We moeten verder gaan dan het bevorderen van de topsport an sich. Er zijn heel wat mogelijkheden op het federale niveau, zoals de sportcheques. Dat wordt nog altijd tegengehouden door de Franstaligen omdat deze cheques alleen gelden voor mensen die werken. Aangezien er in Wallonië nog meer een uitkeringseconomie is, houden Franstaligen dit tegen. De sportcheque zou net als de maaltijdcheque een fantastisch instrument kunnen zijn om aan sport te doen en de sportclubs zuurstof te geven op kosten van de werkgever.

Er is ook het element van de fiscaliteit van de topsport. In ons land wordt de rijkste topsporter het meeste beloond. De RSZ is nog steeds de grootste sponsor van de voetbalbond. Buitenlanders die hier komen sporten, betalen 18 percent belasting. Onze topsporters daarentegen moeten pakken poen aan de fiscus betalen. Het is het een of het ander, maar iedereen moet gelijk worden behandeld. We moeten ook iets doen aan de problematiek van de buitenlandse sporters. Dit gaat ten koste van onze eigen topsporters en van onze jongeren.

Mijnheer de minister, uw beleidsplan is ambitieus ten opzichte van de gemeenten. Het loopt over een periode van zes jaar met evaluatie en inspraak. We mogen toch ook een beetje dromen. Ik wil een vergelijking maken, ook al is die waarschijn-

Dedecker

lijk verkeerd. Ons land geeft 580 miljoen euro aan de kerkfabriek en we gaan er nog een beetje bij doen. Ongeveer 5 tot 6 percent van de Belgen gaat naar de mis. Ga de zondag maar eens kijken op de sportvelden hoeveel percent van de bevolking er naast het veld staat te supporteren of zelf speelt. Er staan elk weekend minimum 500.000 voetballers op een plein. Het budget voor het sportbeleid verdwijnt daar tegenover in het niets. De overheid moet ambitieus zijn en zuurstof geven aan de sport door de infrastructuur over te nemen. De overheid maakt op die manier het gebruik van de sportinfrastructuur vrij en dat kan misschien allerhande kleine subsidies overbodig maken. Ik gooi het in het midden. We moeten erover durven nadenken. Als we 580 miljoen euro over hebben voor 5 percent van de bevolking die naar de kerk gaat, dan mogen we minstens de helft over hebben voor sportinfrastructuur en volksgezondheid. Mijnheer Caluwé, u moet me niet zo scheef bekijken. Ik val de bisschoppen niet aan.

Mijnheer de minister, een ander heikel punt betreft de topsport. Ik feliciteer u met de keuze van de topsportmanager. Hij is 'the right man in the right place'. Als hij wat hij gepresteerd heeft in de tenniswereld, kan overdragen naar de hele sport, dan hebben we een goed sportbeleid. We moeten ook aan de middelen denken en aan de volmachten die hij krijgt om iets te doen aan het versnipperde topsportbeleid.

Er moeten genoeg middelen zijn voor volwaardige topsportinfrastructuur, aanwerving van hooggekwalificeerde trainers, sportpsychologen en fysiologen, en de verdere uitbouw en concentratie van topsportscholen. Het is mijn idee dat men geen 458 leerlingen kan verspreiden over negen verschillende scholen. Dit moet worden beperkt tot twee of drie entiteiten. Het gaat niet alleen over de eenheid van plaats, maar ook over de eenheid van infrastructuur en vooral over de eenheid van mentaliteit. Dat is heel belangrijk in de sport.

Welke macht heeft die persoon over het tewerkstellingsproject van Bloso? Daar knelt het schoentje. Ongeveer een maand geleden heb ik de minister daarover geïnterpelleerd. Hij zei me toen dat het tewerkstellingsproject van Bloso is gewijzigd. Gisteren heb ik dat nagetrokken. Wel, er is niets veranderd. Er is daarin nog altijd een damesploeg

opgenomen die zelfs geen kleine prijzen wint. *(Opmerking van minister-president Yves Leterme)*

Er zijn dames van vreemde nationaliteit bij betrokken. Zij behalen wél goede uitslagen. U hebt het over mevrouw Kupfernagel.

Minister Bert Anciaux: De heer Dedecker zou beter moeten weten. Die damesploeg krijgt geen subsidies meer van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Jean-Marie Dedecker: Ik heb een loonfiche van vorige maand bij. Ik zal u dat na mijn uiteenzetting voorleggen. Die dames zijn nog altijd ingeschreven.

Minister Bert Anciaux: In het verleden kreeg die damesploeg een werkingssubsidie van 75.000 euro. In 2005 is dat bedrag herleid tot 0 euro.

De heer Jean-Marie Dedecker: Ik ga akkoord. Hier heb ik het echter over het tewerkstellingsproject van Bloso. De dames zijn nog altijd ingeschreven, en ik zal u de loonfiche tonen. Er zitten daar nog andere mensen in, zoals een basketploeg. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Chocolade Jacques is een heel goed project. In totaal gaat het over 54 wielrenners plus 50 andere sporters. De overheid heeft een taak te vervullen. Het is fantastisch dat die mensen een basisinkomen krijgen, en zo de kans krijgen aan sport te doen. Dat moet echter wel centraal worden aangepakt. Ze moeten worden geselecteerd door mensen die iets kennen van sport.

Ik geef een voorbeeld. Ik noem geen namen, want het is te delicaat. Willem Vermandere heeft er een liedje over gemaakt. Bij basketclub Oostende zijn nog steeds vier mensen ingeschreven die op de loonlijst van de Vlaamse Gemeenschap staan. Eentje ervan speelt zelfs in Spanje. Dat moet allemaal onder het toezicht komen van één topsportmanager, die één beleid voert en resultaatverbintenissen afsluit. Kajakker Wouter D'Haene moet de derde plaats op het wereldkampioenschap halen. Als men dezelfde normen zou toepassen voor die dameswielrennersploeg, zou men niet ver komen.

Er zijn nog andere problemen, zoals de zonevreemde voetbalterreinen. Ik denk ook aan de motorcrossterreinen. In 2000 kreeg dit parlement het lumineuze idee om de bevoegdheid aan de

Dedecker

provincies te geven. Het wordt tijd dat deze chaotische situatie wordt weggewerkt en de regering de zaken terug in handen neemt. Geen enkele provincie, met uitzondering van Limburg, slaagt erin om terreinen toe te wijzen. Ondertussen hebben we wel wereldkampioenen in de motorcross. Als we op korte termijn niets ondernemen voor de geluidssporten, dan zullen ze verdwijnen.

De middelen moeten in handen van de topsportmanager worden gecentraliseerd. Ik heb het dan over de Lottogelden. Het is toch de bedoeling dat de gemeenschappen bevoegd worden voor de Lottogelden, en dat dit geld in handen komt van de topsportminister en de topsportmanager? Ik geef een voorbeeld. Er wordt vandaag 3.963.000 euro aan sportkledij uitgegeven. Toen ik onlangs een speech hield in Kinrooi, kreeg ik een trainingspak van de Lotto cadeau. Ik vroeg waarom, en men antwoordde me dat men er toch te veel had. Zo helpt men de sport niet vooruit. Als u 3.963.000 euro extra aan uw topsportmanager zou geven, zou hij daar al een paar medailles kunnen mee halen.

Ik vrees dat de versnippering blijft duren. Er moet tegen opgetreden worden. Wij moeten stellen dat het geld in één pot moet komen. We moeten geen Sinterklaas spelen bij die ene wielerploeg en nog eens 1.850.000 euro naar het BOIC laten vloeien dat aan zijn winterslaap bezig is. Zij krijgen geld van de overheid en van de Lotto. Zij hebben nog 3,1 miljoen euro extra in de spaarpot gekregen. Het zit er nog altijd in. Er zijn twee projecten ingediend: een door de zwembond en een door de roeibond. Ze werden nog niet toegekend, maar intussen ligt dat geld er maar fantastisch te rusten. We hebben wel al een nieuwe voorzitter en ze hebben een bouwproject lopen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Dedecker, u maakt er een potje van. Het BOIC krijgt geld van ons. U bedoelt dan waarschijnlijk de Vlaamse Gemeenschap? Dat is niet correct. U zegt vanuit de Vlaamse Gemeenschap krijgen dameswielrenners nog een Bloso-topsportcontract. Dat is niet correct. U hebt het dan over een gesco-statuut, maar ik ben niet verantwoordelijk voor alle gesco-statuten in Vlaanderen. Er zijn er nogal wat. Dat

er ook een aantal sporters tussen zitten is goed, maar maakt u er toch geen potje van.

De heer Jean-Marie Dedecker: Ik denk dat u niet geluisterd hebt naar mijn tussenzin. Ik heb het volgende gezegd. We praten nu over het beleidsplan. Ik verdedig u, maar u luistert niet ofwel vertrouwt u me niet. Ik som alle middelen op die naar sport zouden moeten gaan. Ik vind dat u een fantastische topsportmanager hebt. Alleen vrees ik dat het de zoveelste administratieve functie wordt en dat de versnippering blijft voortduren. Als u als minister of topsportmanager niet verantwoordelijk kunt worden gesteld voor het toekennen van beroepscontracten aan atleten die betaald worden door de Vlaamse Gemeenschap, zijn we verkeerd bezig.

Het is de taak van de minister van Sport om dat te doen. Het mag niet het werk zijn – of liever de nattevingerpolitiek – van een of andere kabinetschef van een of andere minister. Ik vind dat zo iets u en de topsportmanager toekomt. De gelden van de Lotto zijn belastinggelden. Aangezien de sport is geregionaliseerd, komt het toe aan de Vlaamse Gemeenschap om dat geld uit te delen. Deze bedragen mogen niet met een nattevingerpolitiek aan het BOIC, dat nog altijd in een winterslaap zit verzonken, worden gegeven. Zij hebben wel al een nieuwe voorzitter, maar voor de rest zijn ze nog als een marmot aan een winterslaap bezig.

Het is uw verantwoordelijkheid niet, maar als men centraliseert en zo'n instelling gelden van de belastingbetaler geeft, mogen zij wel met een plan komen en zeggen wat zij tegen de volgende Olympische Spelen zullen ondernemen. Anders moeten we aan de heer Jacques Rogge vragen dat hij de Olympische Spelen tweemaal uitstelt zodat wij onze achterstand kunnen inhalen.

Ik heb nog twee punten. Het gaat over sport op school. Dat is ook uw bevoegdheid niet. Ik denk wel dat het een belangrijk punt is. We horen ook al dertig jaar hetzelfde gezeur over te weinig sport op school. We zullen ooit een keer moeten nadenken en zeggen aan de Guimardstraat dat als de spieren worden getraind, de hersenen daarom nog niet smelten. De toekomst van onze jeugd ligt in het bewegen. Ik denk niet alleen aan de topsport. Waar kunnen ze leren bewegen? In de school. Het is uw bevoegdheid niet, maar het loopt door elkaar heen. We zijn lichamelijke analfabeten aan

Dedecker

het kweken die dertig uur per week achter het scherm zitten. Ik hoop dat we dit ooit kunnen doorbreken. De Angelsaksen, Australiërs, Duitsers en Amerikanen zijn zeker niet dwazer dan wij omdat ze twee uur per dag met sport, dans of muziek bezig zijn.

Een vierde en laatste punt gaat over doping. Ik wil erop wijzen dat de repressie en de profileringsdrang in verband met doping ten opzichte van onze sporters de grens van het toelaatbare heeft overschreden. Niemand verdedigt doping. We moeten echter denken aan de grondrechten van sporters en dat behoort wel tot uw bevoegdheid.

Voor wielrenners zijn de Wielerbond en de UCI bevoegd. Een wielrenner die tegen zijn schorsing in beroep wil gaan, moet naar Zwitserland trekken. De beroepsprocedure zal hem 25.000 euro kosten. Bovendien moet hij zelf de dossierkosten en een tolk betalen. De eerste de beste maffialeider in dit land krijgt dit allemaal gratis van de overheid. Op deze manier wordt de sport in feite gecriminaliseerd. Iedereen moet hier maar eens over nadenken.

Uit de statistieken blijkt dat de jockeys de grootste dopingzondaars zijn, want diuretica staan op de dopinglijst. Jockeys gebruiken diuretica om veel te kunnen plassen. Deze middelen staan op de lijst omdat ze kunnen worden gebruikt om urine te verdunnen. Als de urine voldoende wordt verdund, zijn andere dopingproducten niet meer terug te vinden. Jockeys nemen geen diuretica om hun paard sneller te laten lopen, maar omdat ze hun lichaamsgewicht tussen 47 en 50 kilogram moeten houden.

Een derde van de Vlaamse sporters die op het gebruik van doping worden betrapt, hebben cannabis gebruikt. In Wallonië gaat het zelfs om de helft. Blijkbaar roken ze daar nog wat meer dan in Vlaanderen. Ze lopen er ook iets minder snel. Als we cannabis als een sociale drug verdedigen, mogen we er de sporters niet op afrekenen. Een sporter die op dopinggebruik wordt betrapt, wordt 2 jaar geschorst.

Ik haal deze voorbeelden aan omdat ik vind dat we de dopingwetgeving moeten herzien. Momenteel beperkt de Vlaamse overheid zich tot een

repressieve aanpak. We zouden deze zaak eens vanuit een andere invalshoek moeten benaderen. De wetgeving bevat immers heel wat anomalieën.

Zoals ik daarnet al heb gezegd, wordt cannabis momenteel als een sociale drug beschouwd. We zouden de drugsbrigade morgen naar een provinciaal kampioenschap boogschieten kunnen sturen. Indien een jonge deelnemer van 16 jaar enkele weken geleden een jointje heeft gerookt, zal het resultaat van zijn dopingtest morgen nog steeds positief zijn. Ik vind dat dit niet kan. De partij van de minister heeft het gebruik van cannabis in het federale parlement verdedigd. Cannabis verhoogt sportieve prestaties niet. Indien we cannabis een sociale drug vinden, moeten we de dopingwetgeving herzien. Bovendien moeten de straffen voor iedereen gelijk zijn: wielrenners en voetballers moeten op dezelfde manier worden behandeld.

In de beleidsnota wordt veel aandacht aan het gezond sporten besteed. Ik vind dat we het in dit verband niet constant over repressie moeten hebben, we moeten het ook over de opvoeding van onze sporters hebben. Dit betekent helemaal niet dat ik dopinggebruik verdedig.

Voor het overige vind ik dat de minister een goede beleidsnota heeft afgeleverd. Hij beschikt over een veelbelovende topsportmanager. Ik reken erop dat de topsport en de gewone sportbeoefening in Vlaanderen er een stuk op zullen vooruitgaan. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, bij wijze van inleiding zou ik het even over de geijkte uitdrukking 'media en politiek' willen hebben. Ik vind het jammer dat de minister met betrekking tot de organisatie van het topsportbeleid en tot de dopingbestrijding niet eerst naar het Vlaams Parlement is gekomen. Hij is rechtstreeks naar de media gestapt. Ondanks het bestaan van de uitdrukking 'media en politiek' vind ik dat hij, uit respect voor het parlementair werk, omgekeerd te werk zou moeten gaan.

De voorbije jaren hebben we in de bevoegde commissie zinnige discussies over het topsportbeleid en over de sport in het algemeen gevoerd. We heb-

Van Nieuwkerke

ben resoluties goedgekeurd en talloze uren over de dopingbestrijding gediscussieerd. Ik ben een beetje ongelukkig over de manier waarop de regering met het parlement communiceert. Mijnheer de voorzitter, waarschijnlijk is dat ook van toepassing voor andere domeinen, maar het parlement moet op de eerste plaats komen. Daar moeten de discussies worden gevoerd, waarna de pers kan worden ingelicht over het gevoerde beleid.

Collega's, ik denk dat we voor sport moeten vertrekken van een simpele structuur. We hebben aan de ene kant topsport en aan de andere kant sport voor allen.

Mijnheer de minister, inzake topsport ben ik verheugd dat u de knoop hebt doorgehakt en we een topsportmanager krijgen. Die evolutie is al jaren bezig is. Ik heb een aantal jaren geleden – mijnheer Dedecker was er toen niet bij – een uiteenzetting gehouden over de twaalfkoppige draak in Vlaanderen inzake topsport. Het ging over topsportfederaties, Bloso, universitaire centra, de minister van Tewerkstelling, enzovoort. Mijnheer de minister, u was toen ook minister van Sport, en u zou er komaf mee maken. Enkele jaren later staan we nu voor een nieuwe uitdaging. We zijn nog niet klaar, maar we zijn op de goede weg.

Inzake topsport zijn er ook nog een aantal andere uitdagingen. We hebben geprobeerd om in 2016 de Olympische Spelen naar Vlaanderen te halen. Die ambitie is gereduceerd tot de doelstelling een aantal medailles te behalen, maar meer dan drie medailles die werden behaald op de vorige Olympische Spelen in Athene. Er is ook de uitdaging van 2018 voor het voetbal.

We moeten onze kinderen en jongeren voorbereiden en aangepaste structuren aanbieden om in die periode topprestaties te leveren. Dat betekent in de eerste plaats een optimalisering van onze topsportscholen. Er is op dat vlak een evolutie in de geesten. Er was altijd een strijd over de onderwijsnetten, maar ik denk dat de sportwereld die discussie meer dan beu is.

We moeten komen tot een efficiënte inzet van personeel en middelen voor de topsportscholen. Het aantal topsportscholen, op dit moment acht, – en op dat punt volg ik de redenering van de heer

Dedecker – moet worden gereduceerd. De heer Dedecker heeft het over drie topsportscholen. Ik pleit voor één topsportschool per provincie.

Niet in alle topsportscholen moeten identieke sportdisciplines worden onderwezen op topniveau. Er kan een basisopleiding worden gegeven, bijvoorbeeld wielrennen of basketbal, door de scholen. Vanaf een bepaald niveau worden de jongeren dan doorverwezen naar één of twee topsportscholen in Vlaanderen. Die oefening moeten we maken om efficiënt te kunnen werken.

Het is de grote discussie waar topsportscholen moeten worden ingeplant. In de omgeving moet voldoende sportinfrastructuur en -cultuur aanwezig zijn. We moeten een studie maken over de plaats waar we topsportscholen inplanten en nagaan of er op dit moment voldoende infrastructuur aanwezig is en hoe de mogelijkheden inzake infrastructuur kunnen worden vergroot. Het is een uitdaging om op die manier de middelen efficiënt in te zetten.

We leven in een land van vzw's en belangen, er zal dus uiteraard gelobbyd worden. Ik denk dat de topsportmanager, de minister en het parlement knopen zullen moeten doorhakken. Hoe sneller dit gebeurt, hoe liever. Dat wil ook zeggen dat we naast het topsportbeleid, een beleid moeten ontwikkelen voor sport voor allen. Zoals we de oefening aan het maken zijn omtrent topsport, moeten we de oefening durven maken omtrent sport voor allen. Als we alle actoren opsommen die met recreatieve sport bezig zijn, stellen we vast dat het er heel wat zijn. Het is een uitdaging voor de topsportmanager om alles wat vooral in unisportfederaties aanwezig is aan topsport, te centraliseren en te coördineren. In het huidige decreet op de sportfederaties zijn er lagen gecreëerd. Vooral in de unisportfederaties heeft men een niveau topsport en een niveau recreatieve sport. We moeten durven nadenken over hoe we meer lijn krijgen in de structuren die er zijn voor de sport voor allen.

Er is de onderwijsgebonden sport met de scholen en de verantwoordelijkheid van de gemeenten en de provincies inzake sport. Bovendien is er de ongebonden sport, met name mensen die sport beleven buiten de structuren. We moeten de gouden driehoek school-club-gemeente definiëren maar we moeten ook durven sleutelen aan de structuren om de middelen en het personeel effi-

Van Nieuwkerke

ciënter te gebruiken en de uitstraling te verbeteren. Onze fractie staat hiervoor open, maar ik denk dat het 5 voor 12 is in het licht van 2016-2018.

Ik vind het zeer positief dat Vlaanderen een voortrekkersrol wil en durft spelen inzake antidopingbeleid. We moeten dat beleid versterken tot in de omgeving van de topsportatleet. Het is niet voldoende om de topsportatleet te sanctioneren, maar het is ook noodzakelijk dat zijn omgeving wordt gesanctioneerd. Ik denk daarbij aan trainers en ploegleiders. Het is al te gemakkelijk om alle verantwoordelijkheid af te schuiven op de individuele sporter en de omgeving niet te sanctioneren, want die komt er makkelijk van af.

Wat betreft de sport- en cultuurcheques, zitten we in de Senaat een beetje op ons tandvlees. Daar is de grote kritiek op het voorstel dat bepaalde doelgroepen niet zouden worden bereikt. Mijnheer Dedecker, we moeten erover nadenken hoe we eventueel op Vlaams niveau een initiatief kunnen nemen zodat die doelgroepen wel kunnen worden bereikt en dat de twee initiatieven, namelijk op het federale niveau en op het niveau van Vlaanderen en Wallonië, iedereen dekken die ervoor in aanmerking zou kunnen komen. Sport- en cultuurcheques zijn belangrijk voor de gezondheid en betekenen een stimulans. Dat waardevol voorstel moeten we in Vlaanderen complementair aan het federaal initiatief waarmaken zodat er een sportcultuur ontstaat.

Een goede structuur, zowel qua topsport als qua sport voor allen, en de inbedding van een sportcultuur in Vlaanderen zullen de gezondheid ten goede komen. Zo zullen we ook zuurstof geven aan onze sociale zekerheid. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt een goede beleidsnota en een goed topsportplan ingediend. Wat de topsportmanager betreft, hebt u een goede keuze gemaakt. In uw beleid en uw communicatie als sportminister is het evenwicht echter zoek. De laatste maanden hebt u alleen nog maar aandacht gegeven aan topsport. Zeker in uw communicatie en naar ik vrees ook in uw beleid is de aandacht

voor sport voor allen helemaal zoek. Hoe belangrijk topsport ook moge zijn, zoveel mogelijk mensen op een gezonde manier aan sport laten doen, is veel belangrijker.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de voorgaande sprekers hebben de belangrijkste punten van de motie reeds belicht. Toch wil ik in naam van mijn fractie nog een aantal punten nader bekijken.

Het feit dat sport de voorbije jaren steeds meer op de politieke agenda is komen te staan, staat in schril contrast met een aantal evoluties als we kijken naar de resultaten. Als ik me niet vergis, is het destijds minister Martens geweest die voor het eerst een strategisch plan voor de sport uitwerkte. Dat is toen uitvoerig besproken. Alle fracties schaarden zich achter dit plan, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Ik wil er geen karikatuur van maken, maar sinds sport politiek een 'hot item' is geworden, zijn de prestaties afgenomen. Ik pleit er niet voor dat de politiek er minder aandacht voor zou hebben, maar ik hoop dat die resultaten er wel zullen komen.

De nieuwe topsportmanager is zeer ambitieus. Tegen 2016 – een jaartal dat ik ooit nog eens heb gehoord in verband met sport – zouden we 10 medailles moeten behalen. Ik vind het positief dat de heer Van Aken ambitieus uit de hoek komt. Dat verwachten we ook van hem. Maar het is aan u en aan ons om ervoor te zorgen dat dit sportbeleid alle kansen krijgt.

Mijnheer Stassen, ik wil u geruststellen. Het eerste punt van de motie van de meerderheid stelt wel degelijk dat het sportbeleid op twee domeinen moet worden gevoerd: topsportbeleid is belangrijk, maar sport voor allen blijft natuurlijk de basis van het beleid. We onderscheiden diverse partners. De heer Dedecker pleit voor meer sport op school. Die vraag is zo oud als de straat. Daarmee belanden we bij de hoeksteen van het onderwijs.

Ook zal er heel veel moeten gebeuren aan de infrastructuur, hoewel die op vele plaatsen in orde is, en qua sensibilisering en lokale initiatieven. Dan

Van Dijck

belanden we bij de hoeksteen die de gemeenten vormen.

De derde hoeksteen vormen de sportclubs, waar zoveel moet gebeuren, waar trainers en vrijwilligers actief zijn. Wat dat laatste betreft, zijn de cijfers vrij negatief. De voorbije 4 jaar daalde het aantal sporters met 11 percent of 170.000 mensen. Ook nam het aantal sportclubs af. Dit zijn cijfers van de staten-generaal van de sportclubs, die in september 2003 plaatsvond. Mijnheer de minister, zowel u als dit parlement tonen zich ambitieus terzake. Mijnheer de minister-president, het verheugt me dat u hier ook aanwezig bent. Dit is een van de weinige moties die iets zeggen over de financiële kant van de zaak. Alle meerderheidspartijen delen die ambitie.

In de motie staat letterlijk: 'De eis voor meer beleidserkenning van de belangrijke maatschappelijke betekenis en waarde van sport door de Vlaamse overheid die door alle politieke partijen wordt geformuleerd, uit te voeren en te concretiseren, met daaraan gekoppeld een optimalisering en verhoging van de beleidsinspanningen voor onder andere een geleidelijke toename van het aandeel van de sport in de Vlaamse begroting.'

Mijnheer de minister, ik denk dat er weinig ministers zijn die van het parlement zulke kaarten krijgen. Ik hoop dan ook dat we dit kunnen waarmaken, niet alleen voor de topsport, maar voor de sport in zijn brede betekenis. Sport is nog altijd een belangrijke factor van participatie voor jong en oud, ongeacht hun afkomst. In die optiek geven we met plezier een positieve stem aan deze beleidsnota en aan deze motie. (*Applaus van de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank u voor uw toespraken en voor de unanieme steun voor deze beleidsnota. Verschillende sprekers hebben uitdrukkelijk gevraagd om het evenwicht te bewaren tussen de twee doelstellingen van het sportbeleid. Ik steun die vraag, want dat evenwicht moet er komen.

De twee grote doelstellingen zijn inderdaad sport voor allen en topsport. Ze zijn allebei belangrijk.

Ik wil nu niet opnieuw ingaan op de noodzaak van een sport-voor-allenbeleid, maar het spreekt voor zich dat er voor het voeren van een echt topsportbeleid een vijver nodig is met voldoende visen, zodat we kunnen selecteren en zoeken naar potentiële topsporters. Een sport-voor-allenbeleid biedt op honderd-en-eenmanieren een maatschappelijke meerwaarde. Ik ga er ook volledig voor.

Van in het begin is een afspraak gemaakt met het parlement dat we voor het sport-voor-allenbeleid een nieuw model zouden uittekenen, dat is gebaseerd op zowel de club, de school als de gemeente. Die vormen een driehoek. Dat vraagt nogal wat voorbereiding en een nieuw decreet op het sport-voor-allenbeleid, waarvoor we 2005 en 2006 nodig hebben. Ik bevestig nogmaals dat de timing reeds aangepast is, en dat ik het nieuwe decreet op het sport-voor-allenbeleid op 1 januari 2007 in werking wil laten treden, in plaats van op 1 januari 2008. We moeten alles op alles zetten om die timing te halen. In 2005 werken we aan de voorbereiding, zodat we 2006 hebben voor de parlementaire behandeling en de goedkeuring.

Voor het topsportbeleid hoefden we niet van nul te beginnen. Ere wie ere toekomt; de vorige regering had al een topsportactieplan opgesteld. Ik heb niet de gewoonte dan ook nog eens mijn eigen plan te willen maken. Dit was een gedragen sportactieplan, gemaakt door de vorige regering in samenwerking met het veld. Ik heb dat integraal overgenomen, zodat we vrij snel van start konden gaan.

Het enige dat er nog aan ontbrak, was een evaluatie van de partners die het topsportactieplan hadden opgemaakt. Ze hadden zichzelf immers niet geëvalueerd. Na een evaluatie en een raadpleging van het veld was een topsportmanager nodig om boven die actoren en partners te kunnen gaan staan.

Naast dat topsportbeleid moet het vernieuwd sport-voor-allenbeleid een evenwaardige of nog grotere poot van het sportbeleid vormen. Ik ben me ervan bewust dat we die poot ook financieel de

Anciaux

grootste injectie moeten geven. In 2005 werken we daaraan, maar we hebben iets meer tijd nodig om het nieuwe decreet op poten te zetten.

De meeste sprekers hadden het over dat evenwicht en over de noodzaak om een tweesporenbeleid te voeren. Anderen hadden het over de planlast. Deze voormiddag heb ik er al op gewezen dat het de bedoeling is om voor de domeinen Cultuur, Jeugd en Sport, de planlast van gemeenten en provincies fors naar beneden te halen. De fracties in dit parlement zijn daarmee bezig. Ik heb begrepen dat er over enkele maanden een parlementair initiatief zal worden ingediend.

Ook de planlast van de organisaties en federaties moet naar beneden. Er bestaat nog steeds een te grote administratieve rompslomp. Bij die hele bureaucratie is het niet altijd duidelijk welke visie wordt ontwikkeld. Er worden heel veel opsommingen gegeven, want de teksten worden vanuit een soort wantrouwen geschreven. Omdat er een grote, nieuwe dynamiek tot stand diende te komen, diende de zaak een beetje van op afstand te worden bekeken.

Ik beschouw het betoog van de heer Dedecker als een pleidooi om meer mogelijkheden te krijgen om een echt topsportbeleid te voeren. Ook ik wil de versnippering wegwerken, maar we moeten daarbij vertrekken vanuit onze eigen bevoegdheid. Voor we klagen over de Lotto-gelden en het BOIC, moeten we voor de eigen deur vegen en de eigen versnippering tegengaan. De topsportmanager is daarbij een heel belangrijk begin. Alle contracten van Bloso of voor topsport, voor eender wie, vallen nu allemaal onder de bevoegdheid van de topsportmanager. Hij zal er één lijn in trekken. In de toekomst kunnen geen topsportstatuten meer worden toegekend langs politieke weg. Ik heb hier immers geleerd dat dat in het verleden wel eens gebeurde.

Over een aantal federale bevoegdheden spreken we wel degelijk in de beleidsnota. Zo ben ik een groot voorstander van sportcheques en het wegwerken van de discriminatie op het vlak van RSZ en fiscaliteit. We blijven die zaken opvolgen en leggen de nodige contacten met het federale niveau. Het is echter te makkelijk om kritiek te leveren als we ook op ons eigen terrein nog heel

wat moeten realiseren. Ik leg daarom de nadruk op wat we zelf onmiddellijk kunnen doen. Voor wat de tewerkstellingsprojecten betreft, hebben we dat wel gedaan in 2005. Ook het overleg met Ruimtelijke Ordening werd op een forse manier opgestart. In de regering is er grote eensgezindheid over. Er werden nieuwe afspraken gemaakt om onder meer de motorcrossterreinen op korte termijn te realiseren.

Via het Lambermontakkoord werd een deel van de middelen van de Loterij overgeheveld naar de gemeenschappen en gewesten. Het betrof middelen die aan gemeenschapsmateries op het vlak van Cultuur, Jeugd, Sport, Welzijn en Toerisme werden besteed. Al die middelen werden reeds overgeheveld. Andere middelen die vroeger voor andere federale bevoegdheden werden gebruikt, worden nu op federaal niveau aangewend voor Sport. Ik ben op zich gelukkig dat de Lotto-gelden die nog federaal zijn, zinvol worden aangewend, maar ik ben er een groot voorstander van om ook die middelen over te hevelen. Hoe meer middelen op federaal niveau worden besteed aan gemeenschaps- en gewestmateries, hoe makkelijker het voor ons wordt om in de toekomst de overheveling ervan te eisen volgens de logica van het Lambermontakkoord.

Er waren terechte felicitaties voor de topsportmanager. Hij is ambitieus, daar stond ik ook op, maar ik verzeker u dat het geen ambtelijke of administratieve functie zal zijn. Ik kan u dat verzekeren omdat ik met hem heb afgesproken dat de federaties, een partner in het topsportbeleid, het belang van de atleet voorop moeten stellen. De enkele federaties die dat weigeren en hun eigen snoepreisjes prefereren, zullen met mij te doen krijgen. Ik garandeer u dat we dan inbreken in het huidig uitvoeringsbesluit om die middelen rechtstreeks te kunnen toekennen. Dan kom ik naar het parlement om aanpassingen aan het decreet voor te leggen. Laat ons niet vertrekken van dat wantrouwen. Laat ons in 2005 bekijken welke federaties meewerken en welke niet. Die 2 of die 5 percent die tegenwerkt, zullen we streng aanpakken.

We moeten twee sporen bewandelen in het dopingbeleid. Het eerste spoor is een absoluut antidopingbeleid. Het tweede is een goede begeleiding, een degelijk topsportbeleid en een aangepaste medische begeleiding. Dat laatste hoeft helemaal

Anciaux

niet tegengesteld te zijn aan sport, het is aanvullend. Wees gerust, ik werk een heleboel anomalieën weg inzake beroepsprocedures.

Cannabis staat op de lijst van verboden producten omdat we de lijst van het WADA, het World Anti-Doping Agency, integraal overnemen. Zo hoort het ook. U hebt gelijk, het gebruik van cannabis kan tot weken nadien worden opgespoord in de urine terwijl het dan geen enkele uitwerking meer heeft. De straffen van de Vlaamse Gemeenschap zijn zeer licht als het om cannabis gaat. Dan spreken we van minimale straffen, en dat is goed. Ik ben blij met de steun die ik hier krijg. (*Applaus bij meerderheid*)

BELEIDSNOTA Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009, ingediend door mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – 93 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009, ingediend door mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het Reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

De heer Caron, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bart Caron, verslaggever (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, als verslaggever zou ik u kunnen verblijden met de voorlezing van het integrale verslag van de bespreking van de beleidsnota. Ik zal u dat niet aandoen want het is bijna 500 bladzijden lang. Het bevat meer dan dubbel zoveel tekens

als de beleidsnota zelf. Ik spaar ze voor later, voor wanneer het ooit eens nodig is om te filibusteren.

De bespreking van de nota in de commissie gebeurde zeer ernstig. Het leek wel een ingangsexamen, niet alleen voor de minister, maar ook voor de talrijke nieuwe commissieleden. Wie daar nu, al dan niet met onderscheiding, geslaagd is, laat ik in het midden. De anciens, zoals mevrouw Trees, ik citeer onze minister van Welzijn, kunnen daar wellicht beter over oordelen.

In ieder geval werd de bespreking grondig gevoerd, mede dankzij de efficiënte en doortastende leiding van de commissievoorzitter, de heer Martens. Hij heeft al vaker bewezen wat grondig zijn en de tanden in iets zetten, betekent. We gingen onvermoeibaar door, ongeveer vier namiddagen, zo'n twintig uur in totaal.

Ik raad iedereen aan, en vooral de belangengroepen in de welzijnssector, het verslag in hetzelfde mapje te bewaren als de beleidsnota. Dit document verduidelijkt niet alleen de visie van de minister, maar ook die van elke politieke familie in dit halfroond. Het is een standaardwerk voor deze beleidsperiode, een inventaris van de knelpunten en een handleiding voor mogelijke oplossingen. Er is aandacht voor de korte en de lange termijn, voor de grote en kleine zorgen en voor de diverse sectoren.

Mevrouw Dillen van het Vlaams Belang ging akkoord met de grote lijnen van de beleidsnota, maar had toch twijfels bij de goede voornemens en de voor haar in vage bewoordingen uitgedrukte mooie uitgangspunten. Mevrouw Roex zei namens de sp.a-spiritfractie verheugd te zijn over het feit dat de minister de draad van paars-groen terug opneemt en de ontwikkeling voortzet, maar ging toch in op sommige elementen die volgens haar ontbraken, zoals armoede en Brussel. De heer De Meulemeester van de VLD-fractie vond de beleidsnota goed, maar had vragen bij de marktwerking in de welzijnssector en legde de nadruk op het ouderenbeleid.

Mevrouw Vogels legde namens de Groen!-fractie andere klemtonen. Ze ziet de beleidsnota als een verbintenis tussen de minister en het parlement en vindt dat we de volgende 5 jaar minder decreetale massa moeten produceren, dan wel aan het

Caron

maatschappelijk debat en de plaats van welzijn en gezondheid moeten werken. De heer Dehaene van CD&V was tevreden met de beleidsnota en citeerde een voor hem typerende zin uit de nota: 'Ik zal dan ook investeren in het versterken van de fundamenteën van het bouwwerk, veeleer dan in het verzwaren van het bouwwerk, met de kans op vroegtijdig instorten.' Namens alle fracties werd ook gevraagd naar administratieve vereenvoudiging.

Minister Vervotte heeft uitgebreid geantwoord op alle aspecten. Daarvoor verwijs ik graag naar het schriftelijk verslag. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, gedurende verschillende commissiezittingen hebben we de gelegenheid gekregen de beleidsnota Welzijn op een heel gedetailleerde wijze onder de loep te nemen. Op ieder onderdeel hebben we onze visie kunnen geven. Het is niet de bedoeling dit vandaag te herhalen, ik zal me dan ook beperken tot enkele grote krachtlijnen en de verschillende moties naast elkaar leggen en vergelijken.

Mevrouw de minister, als ik de motie van de meerderheid naast de motie van mijn fractie leg, valt het op hoe vaag, algemeen en weinigzeggend de motie van de meerderheid is. In uw beleidsnota staan een aantal positieve doelstellingen, in mooie maar vage bewoordingen geformuleerd, die we kunnen onderschrijven. Vaak blijft u heel oppervlakkig en gaat u niet ten gronde in op wat u precies voor ogen hebt.

Onze fractie heeft u toen gevraagd met welke beleidsdoelstellingen u wenst te starten en wat uw verlanglijstje is. We willen graag een meer concrete invulling, evenals een aanduiding van een timing. Hierop bleven uw beleidsnota en de motie van de meerderheid het antwoord schuldig.

Vijf jaar geleden eiste CD&V – en ik citeer: 'een duidelijk afwegingskader voor de doelstellingen en strategische opties, genomen in de beleidsnota, met daarbij een raming van de nodige budgettaire middelen, zodat het Vlaams Parlement een duidelijke

delijk zicht kan krijgen op de prioriteiten en de timing van de regering.'

Deze terechte vraag, die wij volledig kunnen onderschrijven, is vandaag, nu CD&V zelf in de meerderheid zit, uit de motie verdwenen. Onze fractie vraagt wel een duidelijk overzicht van alle initiatieven die binnen de geformuleerde beleidsdoelstellingen prioriteit krijgen, gekoppeld aan een duidelijke timing.

Mevrouw de minister, in uw beleidsnota verwijst u naar het decreetgevend werk uit de vorige legislatuur. U zegt: 'Het is vandaag zeker geen uitgemaakte zaak dat al deze verwachtingen ten volle zullen kunnen worden beantwoord'.

Het kan echter niet de bedoeling zijn om het decreetgevend werk dat tijdens de vorige legislatuur in het Vlaams Parlement is geleverd, zomaar van tafel te vegen. Ik had verwacht dat de paarse meerderheidspartijen in hun motie aan de minister zouden vragen dit duidelijk te respecteren, en op zijn minst aan te duiden welke decreten uit de vorige legislatuur met zekerheid zullen worden uitgevoerd.

De motie van de huidige meerderheid gaat verder dan die van de vorige meerderheid, die helemaal geen inhoud had. Ik had vooral meer verwacht van CD&V, de partij die zich in haar oppositie-rol tijdens de vorige legislatuur steeds zwaar heeft geprofileerd rond welzijn, gezondheid en gezin. Vooral voormalige parlementsleden mevrouw Becq en mevrouw Van Cleuvenbergen formuleerden zowel tijdens de commissievergaderingen als tijdens de plenaire vergaderingen vaak terecht zware kritiek op het beleid van de groene ministers. CD&V voegt vandaag echter niet de daad bij het woord.

In de motie van de meerderheid worden er tien accenten gelegd. Een aantal daarvan zal ik onder de loep nemen.

Ten eerste wordt gevraagd om de verschillende beleidsdomeinen maximaal op elkaar af te stemmen om de opvang van thuislozen en daklozen te versterken, nieuwe woon- en zorgvormen te ontwikkelen en levenslang wonen te stimuleren. Dat zijn mooie beloftes die iedereen hier kan onderschrijven. De prioriteiten blijven echter veel te

Dillen

vaag. De vraag tot uitwerking van een beleidsplan 'algehele strategie ter preventie van thuisloosheid' zou een minimum zijn. Die vraag staat wel in onze motie.

Mevrouw de minister, u hebt in het verleden gezegd dat de harmonisering van de lonen in de socialprofitsector een topprioriteit is met een herwaardering van loon, statuut en arbeidsvoorwaarden. We stellen vast dat deze doelstelling vandaag verdwenen is of op zijn minst bijzonder sterk is afgezwakt tot het bewaken van de instroom van voldoende gekwalificeerd personeel in zorgberoepen. Daarbij ligt de nadruk niet langer op de herwaardering van het statuut, een beter loon en een verbetering van de arbeidsvoorwaarden. De witte woede is duidelijk gewaarschuwd: ze moet van deze meerderheid niet veel verwachten. Er is in de motie geen sprake van een verbetering van het statuut of van een betere financiering. Onze motie heeft daar wel uitvoerig aandacht aan besteed.

We moeten het personeel in de welzijnssector koesteren. Onze fractie vraagt ondubbelzinnig te investeren in personeel voor de welzijnssector. Zij werken vaak in zeer moeilijke omstandigheden en tijdens weinig aangename uren zoals 's nachts, tijdens weekends en op feestdagen. Hun arbeidstatuut is vaak allesbehalve rooskleurig. Hun verloning staat in schril contrast met de prestaties die ze leveren. Ik wil dan ook een pleidooi houden voor deze belangrijke arbeidskrachten in onze samenleving. Met het oog op de toenemende vergrijzing zullen we hen meer dan ooit nodig hebben.

Mevrouw de minister, er komt ook een gevoelige uitbreiding van het aanbod in de buitenschoolse opvang en de uitbouw van de flexibele en occasionele kinderopvang. Daarbij blijft u het instrument van de dienstencheques hanteren. Ik vind dit zeer positief, maar vraag me af hoe en wanneer dit zal worden gerealiseerd. Inzake de versterking van de laagdrempelige opvoedingsondersteuning eiste uw partij tijdens de vorige legislatuur nog een coherent beleidsplan. Ook dat zullen we steunen.

Voor het overige zijn er slechts twee vage volzinnen waarin aandacht wordt gevraagd voor de kwaliteit van het gezinsleven en voor het bevorderen van gewenst en gezond moederschap. Met

deze vier aandachtspunten wil de meerderheid tijdens deze legislatuur het gezinsbeleid vorm geven. Ik vind dat bijzonder mager en teleurstellend. Zeker van een partij als CD&V had ik meer verwacht.

Ik mis in deze motie de vraag naar een concreet stappenplan om de bijkomende 5.000 beloofde plaatsen in de kinderopvang te realiseren. In de verkiezingsfolder van CD&V werden er geen 5.000 maar 10.000 plaatsen beloofd. Geen aandacht voor de invoering van een kinderbijslag die tegemoetkomt aan de minimumkosten voor het opvoeden van kinderen. Dat was ook een belofte van CD&V naar aanleiding van de verkiezing voor het Vlaams Parlement. Geen aandacht voor de invoering van een dertiende maand kinderbijslag in september om de financiële kopzorgen bij het begin van het schooljaar te vermijden. Geen aandacht voor de Kwali-Tijd-kaart. Geen invoering van zorgcheques zodat alle gezinnen bij erkende non-profitwelzijnsvoorzieningen zorg- en gezinsondersteuning kunnen inkopen. Geen belofte om het succes van het gezinsbeleid te meten aan de stijging van het aantal geboortes, zoals minister-president Leterme ooit heeft vooropgesteld.

Onze fractie heeft in haar motie wel aandacht voor een zeer uitgebreid stappenplan voor de uitbouw van een echt, volledig, coherent gezinsbeleid. Met aandacht voor een bijzondere tegemoetkoming aan gezinnen met kinderen om hen in alle omstandigheden financieel te ondersteunen. Met aandacht voor de invoering van een gezinseffetenrapport, waarbij alle beleidsmaatregelen worden onderzocht op hun invloed op de gezinnen. Met aandacht voor de volledige gelijkwaardigheid tussen man en vrouw én tussen de thuiswerkende en de buitenhuiswerkende ouder. Met aandacht voor de thuiswerkende ouder, die een eigen statuut verdient indien ze volledig vrijwillig kiest thuis te blijven voor de opvoeding van de kinderen en de zorgen van het gezin. Met aandacht voor concrete maatregelen om een harmonieuze combinatie tussen gezin en arbeid mogelijk te maken. Ik denk daarbij aan een uitbreiding van het systeem van de Vlaamse aanmoedigingspremies om loopbaanonderbreking te bevorderen, een systeem dat vandaag zelfs op de helling wordt gezet.

Maar ook een motie met aandacht voor de alleenstaanden en eenoudergezinnen. Waar vind ik in de motie van de meerderheid aandacht voor de

Dillen

ondersteuning van kwetsbare alleenstaanden met kinderen om te kunnen gaan werken op een gezinsvriendelijke manier en zonder enig risico om de kinderen te verliezen? Welke aandacht besteedt deze meerderheid aan een gerichte gezinsbegeleiding? Het probleem van de demografie wordt niet aangeraakt. Nochtans is dat een van de knelpunten van de toekomst. Waar blijft de vraag om een strategisch plan terzake uit te werken?

Mevrouw de minister, wat betreft het beleid inzake bijzondere jeugdbijstand dat een adequaat en tijdig antwoord kan bieden aan zowel de POS als de MOF, steunen we u. We zullen wel heel waakzaam toezien op de wijze waarop u dit in praktijk vertaalt. Waarom wordt er echter geen operationeel meerjarenplan uitwerken met een duidelijke timing, zoals CD&V 5 jaar geleden eiste? Waarom geen aandacht in de motie voor de overheveling van het volledige jeugdrecht naar Vlaanderen? Dat was nochtans ook een van de bekommernissen van de Vlaamse Regering. Wij vragen dit wel zeer duidelijk.

We vragen echter niet alleen dit. Ook op dat punt gaat onze motie veel verder dan die van de meerderheid. We vragen onder andere werk te maken van bijkomende infrastructuur om de capaciteit van de gesloten gemeenschapsinstellingen gevoelig te verhogen. We vragen onder andere in voldoende integratieprojecten te voorzien om jongeren in een gesloten instelling voor te bereiden op hun reïntegratie in de maatschappij. Dit zijn maar twee voorbeelden.

Dan kom ik tot kwaliteitsvolle zorg voor personen met een langdurige ernstige verminderde zelfredzaamheid, met aandacht voor de financiering van de zorgverzekering, de wachtlijsten voor personen met een handicap en de uitbouw van een beleidsplan voor zorgbehoevende ouderen. Mooie doelstellingen die we vanzelfsprekend zullen steunen.

Wat aandacht voor ouderen betreft, zijn beide moties vrij gelijklopend. Alleen gaat onze motie verder met de vraag een evaluatie te maken van de leeftijdsgebonden regelgeving en met de uitwerking van een stappenplan om alle knelpunten in

verband met leeftijdsgrenzen in de Vlaamse regelgeving weg te werken.

Wat het beleid voor mensen met een handicap betreft, is de motie van de meerderheid een mager beestje. Er is het dossier van de wachtlijsten. Waarom geen topprioriteit maken van het wegwerken van de wachtlijsten? Een definitieve oplossing voor dit dringende, schrijnende dossier mag niet op de lange baan worden geschoven. Collega's van de CD&V, ik heb uw bilan gelezen over de voorbije legislatuur inzake de wachtlijsten. Wanneer ik zie wat u vandaag in deze motie formuleert, zou u werkelijk rode kaken moeten krijgen. U hebt in juni beloofd: 'We zorgen ervoor dat de wachtlijsten bij het Vlaams Fonds binnen het half jaar worden weggewerkt en dat nieuwe aanvragen binnen de twee maanden worden afgerond.'

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw Dillen, u vergelijkt de beide moties, maar u moet het hele regeerakkoord mee in ogenschouw nemen. We zetten minder straffe dingen in moties omdat we onze engagementen in het regeerakkoord hebben genomen, en de beleidsnota is daar een verfijning van. In onze motie leggen we enkele accenten, maar die doen niets af aan het regeerakkoord. We zullen daar de volgende vijf jaar aan werken en uitvoeren. Het is een beetje hypocriet om ons enkel op de motie te beoordelen.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw Merckx, u maakt het me op dat punt bijzonder gemakkelijk. Ik heb de verschillende moties naast elkaar gelegd en ook de motie van de CD&V van vijf jaar geleden. Ik heb letterlijk uit uw verkiezingsbelofte geciteerd. Ik vind dat niet uit. U hebt tijdens deze legislatuur al andere moties ingediend en we hebben de regeerverklaring besproken, maar de beleidsnota en deze motie zijn de prioriteiten van de meerderheid voor de volgende vijf jaar. Ik raad u dan ook aan om uw motie van vijf jaar geleden te herlezen. Het is boeiende en nuttige lectuur. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw Dillen, vijf jaar geleden hebben we geen bijdrage kunnen leveren aan het opstellen van het regeer-

Merckx-Van Goey

akkoord en nu wel. Zowel onze verkiezingsbeloftes als heel veel van onze verwachtingen die we de vorige vijf jaar hebben geuit, hebben we kunnen opnemen in het regeerakkoord. Dit is een contract voor ons. Het is zeker evenveel of zelfs nog meer waard als deze motie.

Mevrouw Marijke Dillen: U verwijt me hypocrisie. Als ik van hypocrisie wil spreken, dan verwijst ik naar uw verkiezingsprogramma. In dat van onze partij staat nergens straffe taal in verband met het wegwerken van de wachtlijsten. We hebben nergens gezegd dat de dossiers binnen de twee maanden zouden worden afgehandeld. Ik stel vast dat de wachtlijsten langer zijn geworden en dat de termijnen voor de afhandeling van de dossiers niet tot twee maanden zijn herleid. Die zijn nog verlengd, tot negen of tien maanden. Mevrouw Merckx moet me dus geen hypocrisie verwijten. Onze fractie eist duidelijk en ondubbelzinnig dat men hoogdringend geld vrijmaakt om de onaanvaardbare wachtlijsten onmiddellijk weg te werken. Deze mensen wachten reeds veel te lang. Zij werden in het verleden telkens opnieuw gesust met beloften allerhande. Een definitieve oplossing blijft echter uit. Deze oplossing moet er bij prioriteit eindelijk komen.

In het kader van het gezondheidsbeleid wilt u een geïntegreerd drugsbeleid ontwikkelen. Waarom geen beleidsplan voorleggen? Buigt CD&V voor de druk van de andere coalitiepartners die tijdens de vorige legislatuur vier jaar lang een beleidsplan aankondigden? Uiteindelijk kwam dat plan er dan wel, maar het mocht nooit worden besproken in de commissie. De commissie had nochtans tijd genoeg om dat te doen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Als u het verslag leest, zult u merken dat ik zo'n bedrijfsplan heb gevraagd.

Mevrouw Marijke Dillen: Dat staat niet in de tekst.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Dat moet niet in die motie staan. Wij hebben de zekerheid dat de minister daar zal aan werken. We volgen dat op. Een legislatuur duurt vijf jaar, al hebt u wel gelijk als u stelt dat men inzake drugsbeleid geen dag te vroeg kan beginnen. Zo'n plan hebben we in elk geval gevraagd.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik wil niet het risico lopen om in de toestand van de vorige legislatuur verzeild te raken. Toen hebben mevrouw Merckx en ikzelf aan minister Vogels een drugsbeleidsplan gevraagd. In februari-maart 2004 is dat er gekomen. Maar we hebben dat op geen enkel ogenblik in de commissie mogen bespreken, ook al hadden we tijd zat.

Zo'n beleidsplan is absoluut noodzakelijk is. Ik merk dat mevrouw Merckx dat ook vindt. Ik hoop dat ze het standpunt van haar hele fractie verwoord. Zo'n plan moet samen met alle betrokken partners worden opgesteld. Ik denk dan in de eerste plaats aan het onderwijsveld. Zo'n plan is noodzakelijk, want we stellen vast dat steeds meer jongeren steeds vroeger drugs gebruiken. Onze motie vraagt ondubbelzinnig dat zo'n plan er komt. Ik dring aan hiervan werk te maken.

Wat het preventieve gezondheidsbeleid betreft, mis ik in de motie van de meerderheid aandacht voor de prioriteiten. Helaas kan niet alles worden gerealiseerd, omwille van budgettaire redenen. Maar waar moeten we dan de voorkeur aan geven? Dat wordt in onze motie wel duidelijk gezegd. De berekening van de budgettaire return van het Vlaamse preventieve gezondheidszorgbeleid kan nuttig zijn. Ik twijfel daar niet aan. Wat wilt u daarmee bereiken? Gaat u aan de federale regering vragen de financiële voordelen van het federale gezondheidszorgbeleid over te hevelen naar Vlaanderen omdat de winsten door Vlaanderen zijn gegeneerd? Ik ben benieuwd!

Wat ontbreekt in de motie van de meerderheid? Ik geef enkele voorbeelden. Er is geen aandacht voor de verdere ondersteuning van vrijwilligers. In de motie van de meerderheid worden geen voorstellen gedaan om het vrijwilligerswerk strategisch te ondersteunen en te waarderen. Er is geen sprake van de prioriteit van een integraal beleid inzake armoedebestrijding. Er staat geen woord in over het persoonlijk assistentiebudget. Waar blijft de belofte van uw partij om dit budget op te trekken zodat de veel te lange wachtlijsten snel kunnen worden weggewerkt?

Uw motie bevat evenmin een pleidooi voor meer Vlaamse bevoegdheden. Dat is nochtans een terechte eis, en onze motie laat daarover geen twijfel bestaan. Wij blijven pleiten voor een vol-

Dillen

ledige overheveling – niet enkel van gezondheid en welzijn, maar van de hele sociale zekerheid naar Vlaanderen. Vlaanderen moet ook kunnen beschikken over alle bevoegdheden om een onafhankelijke, efficiënte gezinspolitiek te voeren. Enkel zo kan Vlaanderen op een volledig autonome, zelfstandige wijze een degelijk en integraal beleid voeren. Onze fractie zal hiervoor blijven ijveren. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Dehaene heeft woord.

De heer Tom Dehaene (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, collega's, ik ben wat in de war want ik heb een tekst voorbereid om de beleidsnota te becommentariëren. Ik stel vast dat de vorige spreker de motie al heeft toegelicht. Ik dacht dat we dat straks zouden doen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, ik moet u gelijk geven.

De heer Tom Dehaene: Mijn tussenkomst gaat over de beleidsnota. De meeste van mijn opmerkingen komen trouwens terug voor in de motie. Het is zeker geen dubbel werk. Het zal u niet verwonderen dat CD&V achter deze beleidsnota staat en dat wij zeer tevreden zijn met de uitgangspunten ervan. Ik citeer er een paar. De minister gaat ervan uit dat iedere zorgvrager in de eerste plaats een mens is. We moeten respect hebben voor de zorgverleners, we moeten streven naar het verminderen van de planlast en de administratieve lasten. We zullen evidence-based werken. Engagements moeten worden nagekomen. Besturen is niet betuttelen en er mogen geen nieuwe initiatieven worden genomen zonder dat er de nodige middelen ook op lange termijn voor worden opzijgezet.

Het zijn allemaal belangrijke invalshoeken voor CD&V. Ze zitten in deze beleidsnota verweven. Bij het doornemen van de beleidsnota ben ik op zoek gegaan naar een typische zin die het beleid en de manier van werken van de minister typeren. De zin is al aangehaald door de verslaggever. Ik herhaal hem graag nog eens. De zin staat op pagina 68 en gaat over de zorgverzekering. Hij kan gelden voor de hele beleidsnota. 'Ik zal dan ook investeren in het versterken van de fundamenten

van het bouwwerk, veeleer dan het verzwaren van het bouwwerk.'

We zullen dus eerder werken op lange termijn dan uitpakken met leuke ideetjes. Om de fundamenten van het bouwwerk te onderzoeken is het belangrijk om af en toe eens achteruit te kijken. Ik ben verheugd dat het lijstje van besluiten en decreten dat we zullen evalueren aanzienlijk lang is. Evalueren staat niet voor afschaffen, stopzetten of afbouwen. Evalueren is kijken of we ermee voortgaan of wat we eventueel bijsturen.

Het lijstje heb ik al aangehaald in de commissie. Ik herhaal het hier voor de andere collega's. De zorgregio's, PAG, PGB, opvoedingsondersteuning, preventie van zelfmoord en depressie, schuldbemiddeling, de CAW's, het VIPA, het vrijwilligersdecreet en – toegevoegd tijdens de bespreking, het legionellabesluit.

Laten we de tijd van de budgettaire krapte, een tweetal jaren, gebruiken om ons te bezinnen over een aantal besluiten en decreten die zijn goedgekeurd en nadenken hoe we moeten verder gaan. Laten we die tijd gebruiken om een aantal zaken bespreekbaar te maken. Het moet niet altijd veel geld kosten. Bespreekbaar maken, is vaak de eerste stap naar een oplossing. Ik denk aan opvoedingsondersteuning, geestelijke gezondheid en schulden.

Sommige collega's zeggen dat de beleidsnota vaag is. Ik kan ze gedeeltelijk bijtreden. We hebben het echter zelf gezocht. Als we de timing belangrijker vinden dan de inhoud, moet men niet verwonderd staan dat een beleidsnota vaag blijft. We mogen niet vergeten dat een beleidsnota voor vijf jaar meegaat en dat de beleidsbrieven ongetwijfeld meer details zullen geven. We staan even stil bij een aantal onderwerpen uit de beleidsnota. Mevrouw Vera Jans zal een aantal zaken toelichten. Het gezin is voor onze partij een zeer belangrijk onderdeel van de beleidsnota. Ik ben verheugd dat de minister iedere maatregel niet alleen zelf evalueert, maar ook zal toetsen op de effecten op de gezinnen. Voor ons hoeft dat niet in een of ander reglement te staan. De intentie is veel belangrijker.

Opvoedingsonzekerheid moet bespreekbaar zijn. Tegenwoordig hebben veel mensen vragen over

Dehaene

opvoeding. Het onderwerp moet bespreekbaarder worden. We moeten laagdrempelig werken. Deze mensen moeten steeds snel ergens met hun vragen terecht kunnen.

In de beleidsnota staat terecht vermeld dat we 5.000 bijkomende plaatsen in de kinderopvang zullen creëren. Mijn partij vindt het belangrijk dat hierbij rekening wordt gehouden met de kwaliteit van de kinderopvang en met de flexibiliteit met betrekking tot de uren. Voor alle duidelijkheid, deze flexibiliteit houdt niet in dat kinderen van 's ochtends zes uur tot 's avonds acht uur in de kinderopvang zullen kunnen blijven.

We stellen ons nog steeds ernstige vragen bij het inschakelen van dienstencheques in de kinderopvang. Onze vragen hebben betrekking op de betaalbaarheid, op de kwaliteit en op de solidariteit.

Vlaanderen moet zich dringend in de debatten over de vergrijzing mengen. Ik ben dan ook blij dat de desbetreffende resolutie gisteren eenparig is goedgekeurd. Tot op heden is de vergrijzing vooral vanuit een financiële invalshoek benaderd. Ik pleit ervoor om de Vlaamse aandacht voor deze problematiek vooral op de kwaliteit van het leven van ouderen, van de woningen en van de zorg te richten. We moeten de mensen geruststellen en sensibiliseren. We moeten de mensen ertoe brengen hun woning nu reeds aan te passen, zodat ze er rustig oud kunnen worden. Op die manier zullen ze, eenmaal wat minder mobiel geworden, in hun woning kunnen blijven wonen. Het label 'levenslang wonen' verdient meer dan onze aandacht.

Wat de vergrijzing betreft, is de samenwerking met de minister van Wonen en met de minister van Onderwijs van groot belang. Het belang van de samenwerking met de minister van Wonen heb ik daarnet al toegelicht. We moeten een mentaliteitswijziging tot stand brengen. De mensen moeten nu hierover nadenken voor ze minder mobiel worden. De samenwerking met de minister van Onderwijs is belangrijk omdat we over voldoende gekwalificeerd personeel in de zorgsector moeten beschikken.

Ik zou eveneens meer aandacht voor dementie willen vragen. Dementie is de ziekte van de laatste

jaren en zal allicht ook de ziekte van de komende jaren zijn. Hoewel het hier een federale bevoegdheid betreft, wil ik hier toch even suggereren om de financieringsschalen voor de zorg voor mensen met dementie te herbekijken. Mensen met een a-score en mensen met een c-score hebben vaak even intensieve zorgen nodig. Bovendien moeten we naar de erkenning van bijkomende RVT-bedden streven. Ook dit onderwerp moet met het federale niveau worden besproken.

Wat het lokaal welzijnsbeleid betreft, ben ik de minister zeer dankbaar. Ze geeft de lokale besturen meer tijd om een degelijk lokaal sociaalbeleidsplan op te stellen. Aangezien dit jaar uitstel iedereen de kans biedt om een degelijk en gedragen beleidsplan in te dienen, heeft iedereen belang bij dit jaar uitstel.

Ik ben enigszins bezorgd om de samenwerking tussen de gemeenten en de andere lokale actoren. Ik zou de minister dan ook willen vragen om erop te letten dat alle gemeenten de nodige stappen zetten om in overleg met het middenveld te treden.

Het lokaal beleid kan een belangrijke rol spelen in de bestrijding van armoede en, bij uitbreiding, van schulden. Laagdrempeligheid is in dit verband zeer belangrijk. De voor volgende week geplande hoorzitting over schuldbemiddeling is in mijn ogen reeds een eerste stap in de goede richting.

Het Vlaams Belang heeft het daarnet al over het VIPA gehad. De wachtlijsten zijn aanzienlijk en we beschikken helaas niet over toverformules.

Ik geef een aantal cijfers om aan te tonen dat er wel degelijk een probleem is. Op dit moment zijn er bij het VIPA 58 subsidieaanvragen ingediend. 43 aanvragen zijn administratief afgewerkt en gunstig geëvalueerd. Hiervoor wordt enkel op een definitieve beslissing gewacht. Deze projecten komen overeen met 192 miljoen euro. Als we weten dat in de begroting 2005 34 miljoen euro is ingeschreven, is duidelijk dat we een serieuze achterstand hebben.

In de periode 2001-2003 werden 20 rusthuizen gebouwd, waarvan slechts twee nieuwbouwprojecten. In de andere gevallen gaat het om verbouwingen, en werden geen bijkomende plaatsen gecreëerd. Ik wil niet zeggen dat rusthuizen niet regelmatig moeten worden gerenoveerd, maar we

Stevens

moeten nadenken of we niet prioritair meer rusthuizen moeten bouwen.

Alleen met de middelen van het VIPA zal het niet lukken. Ik hou een sterk pleidooi om te zoeken naar alternatieve financiering. Ik geloof persoonlijk zeer sterk in de formule van een bevak. We hebben niet altijd goede ervaringen met de bevak voor serviceflats, maar hieruit kunnen we een aantal belangrijke lessen trekken, waardoor het een bruikbare formule wordt voor de rusthuissector.

Collega's, ik denk dat onze partij ijvert voor meer Vlaanderen. Dat blijkt ook uit onze publicaties. Ik wil ook verwijzen naar de heer Vanackere, want hij blijft zijn energie steken in de Brusselse zaak. We moeten er aandacht voor hebben dat alle beslissingen die we nemen ook toepasbaar zijn in Brussel. Tot op het moment dat we meer bevoegdheden krijgen, de bevoegdheden meer homogeen worden en we onze eigen accenten kunnen leggen, moeten we maximaal gebruik maken van de bevoegdheden en de middelen die we nu hebben.

Dames en heren, mijn fractie zal de beleidsnota met veel overtuiging goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Dehaene, mag ik u een vraag stellen? U hebt gezegd dat alle maatregelen worden getoetst op het gezinseffect. Dat is een opdracht van de minister van Gezin. Is het gezinseffect bekeken voor de beperking van de aanmoedigingspremies?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de beleidsnota geeft globaal vrij volledig weer wat in het regeerakkoord staat. Toch wil de VLD een aantal opties extra beklemtonen.

In de beleidsnota handelen enkele paragrafen over het nut van managementtechnieken in de welzijnssector. Mevrouw de minister, u bent van mening

dat deze technieken kunnen worden toegepast, maar dat in de welzijnssector geen plaats is voor commerciële actoren. Onze partij wenst u te wijzen op het niet geringe aandeel van de zogenaamde commerciële actoren in het welzijnsveld. Deze actoren zijn vandaag vooral terug te vinden in het bejaardenbeleid en de kinderopvang.

We zijn van oordeel dat, gelet op de uitdagingen waar we voor staan op het vlak van vergrijzing en activering van de bevolking, de Vlaamse overheid de commerciële sector niet langer kan en mag aanzien als vijand, maar moet beschouwen als een bondgenoot in de zorg voor kinderen en ouderen.

Mevrouw de minister, de Vlaamse en de federale regering willen de werkgelegenheidsgraad optrekken. Dat is nodig als we onze welvaart en ons welzijn in de komende decennia willen behouden. Daarom moeten we de bevolking op actieve leeftijd stimuleren te participeren aan de arbeidsmarkt. Concreet moeten we wie werkloos is, opnieuw integreren in de arbeidsmarkt, moeten we bedrijven overtuigen van de meerwaarde van een gehandicapte werknemer en moeten we vrouwen in staat stellen volwaardig te participeren aan de arbeidsmarkt.

Kinderopvang is dan ook zonder twijfel een belangrijk element in de activering van mensen. De VLD wil dat de regering verder bouwt op het beleid van de vorige regering die naast de creatie van bijkomende plaatsen in de gesubsidieerde opvangvormen, ook stimuli heeft uitgewerkt voor de groei van privé-initiatieven. We verwachten dus dat u in de meerjarenprogrammatie inzake kinderopvang ook in een belangrijke plaats voorziet voor de privé-opvanginitiatieven.

Wat de uitbreiding van het aantal gesubsidieerde uren in de gezinszorg betreft, willen we een pleidooi houden voor het zo veel mogelijk inzetten van de dienstencheques. De VLD juicht toe dat jonge gezinnen, die worden geconfronteerd met drama's, zoals het ernstig ziek worden van een partner, gemakkelijk toegang kunnen krijgen tot gezinshulp. Vandaag is dat namelijk niet evident omdat de uren worden gebruikt in het kader van bejaardenzorg. Volgens de VLD-fractie kan de maatregel echter alleen succes hebben indien ook iets wordt gedaan aan de betaalbaarheid. Jonge

Van der Borgh

gezinnen doen namelijk vandaag geen beroep op gezinshulp omwille van de prijs, dat is een realiteit.

De beleidsvoorrang voor zelfzorg, thuiszorg en mantelzorg vinden we terug in de beleidsbrief, maar we hadden het liever iets concreter gezien via het volwaardig verder uitbouwen van directe financiering via mantelzorgtoelagen, dienstencheques, het PAB en het PGB. Uiteraard zijn we vragende partij om de wachtlijsten voor het PAB en de dienstencheques weg te werken.

We hebben twijfels over de budgettaire realiteit van de maximumfactuur. Het regeerakkoord bepaalt dat de Vlaamse Regering dit systeem zal bestuderen. Mevrouw de minister, ik vraag u dit zeer zorgvuldig te doen want de financiële gevolgen zullen immens zijn. Ik nodig u uit even te kijken naar wat zich op federaal vlak afspeelt. De federale regering keek in 2004 met de ziekteverzekering aan tegen een gat van 659 miljoen euro. Een van de sectoren met een gigantische ontsporing op budgettair vlak was de maximumfactuur, die steeg met 747 percent ten opzichte van de initiële begroting.

Mevrouw de minister, deze legislatuur wordt cruciaal op het vlak van bijzondere jeugdbijstand en integrale jeugdhulp. U zult uitvoering geven aan het decreet integrale jeugdhulp. Ik hoop dat we geen massa's geld zullen spenderen aan structuren en zullen eindigen met zeer mooie en dure structuren maar zonder een uitbreiding van het aantal opvangplaatsen. De middelen die we spenderen, moeten vandaag in de eerste plaats gaan naar meer plaatsen voor jongeren zodat de jongeren terecht kunnen in de opvangvorm die het meest voor hen geschikt is.

Mij rest nog enige overwegingen te maken inzake de personen met een handicap. U kent ons standpunt inzake het wegwerken van de wachtlijsten, het PAB en het PGB. We hebben dit uitvoerig toegelicht tijdens de begrotingsbespreking. Ik zou het met u echter willen hebben over twee dingen, namelijk de administratieve vereenvoudiging en de informatieverstrekking.

De administratieve vereenvoudiging is niet zonder betekenis in de gehandicaptensector. De dagprijs-

berekening voor een gehandicapteninstelling is ondoorgrondelijk. Ik wil erop aandringen gebruik te maken van het PGB om de financieringsstructuur van een instelling performanter te maken. De introductie van het PGB dwingt ons om een duidelijke kostenberekening te maken van de afzonderlijke modules. Dat laat ons toe diezelfde maatstaven te hanteren voor de instellingen.

Een efficiëntere communicatie met de instellingen zou ook geapprecieerd worden. Het feit dat omzendbrieven drie- tot viermaal moeten worden gecorrigeerd, werkt verwarrend voor de instellingen. Dit kost bovendien veel energie, die beter kan worden besteed aan de cliënten.

We hopen ook enige financiële transparantie te zien bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Zo transparant als Kind en Gezin als openbare instelling is, zo wazig is het Vlaams Fonds. De komende jaren zullen we de operatie Beter Bestuurlijk Beleid doorvoeren. Dit moet ook de kans bieden om meer transparantie te eisen van het Vlaams Fonds.

Administratieve vereenvoudiging is ook nodig voor de cliënten van het Vlaams Fonds, namelijk de personen met een handicap. De overheid moet zichzelf de discipline opleggen deze personen zo weinig mogelijk te belasten met paperassen. Ik hoop dat we hier vooral in deze sector in zullen slagen. Uiteraard moet ook worden gestreefd naar een goede samenwerking met de federale overheid.

Mevrouw de minister, we steunen uiteraard de beleidsnota, en zullen de motie dan ook graag goedkeuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, ik zal vandaag niet een hele evaluatie geven van de beleidsnota, maar me beperken tot een aantal kernpunten. Vooraf wil ik zeggen dat dit voor ons een meer dan behoorlijke beleidsnota is. We moeten dan ook niet stilstaan bij de vele aspecten ervan die goed zijn, maar wel bij elementen die voor ons onduidelijk zijn, ontbreken of problematisch zijn. Ik zal kritisch zijn, maar wil beklemtonen dat mijn kritische opmerkingen constructief bedoeld zijn.

Caron

Een eerste kritiekpunt betreft de zorgvernieuwing. Op dit vlak is de beleidsnota zeer aarzelend. Soms is de toon zelfs negatief. Mevrouw de minister, de voorbije maanden hebt u al wel herhaaldelijk en met heel veel stelligheid verklaard die vernieuwing te willen voortzetten, maar door uw beleidsnota hebt u twijfel gezaaid. Hopelijk is die straks helemaal weg.

Ik begin met de gehandicaptenzorg. Zoals vorige sprekers al opmerkten, is in de beleidsnota niets meer terug te vinden van het persoonsgebonden budget. Nergens staat te lezen wat de plannen terzake zijn. Gaat de overheid verder met onderzoek? Zal ze dit decreet eigenlijk wel uitvoeren? Wat is de timing terzake? Er moet dringend duidelijkheid komen over de uitvoering van het PGB-decreet. Niemand is gebaat met onduidelijkheid. Wij willen dat het decreet wordt uitgevoerd. In het voorjaar van 2004 publiceerde een expertencel van het fonds een voorstel tot uitvoering van dit decreet. Hoe moet het verder? Ook lezen we niets over trajectbegeleiding, en al evenmin iets over onafhankelijke indicatiestelling. We lezen slechts in beperkte mate iets over een beter beleid inzake hulpmiddelen. Wij zijn voorstander van het versterken van de positie van de gebruikers. We kijken dan ook met verwachting uit naar het aangekondigde besluit.

Mevrouw de minister, over het PAB kondigt de nota een evaluatie aan. In uw antwoord in de commissie stelde u duidelijk dat die evaluatie geen devaluatie is. Toch zijn we ongeduldig, samen met de gebruikers. Zoals de twee vorige punten is dit ook een eerste aanzet tot zorgvernieuwing. Er zijn wachtlijsten voor het PAB, zoals trouwens voor alle zorgbehoeften in deze sector, zoals nursinghomes en dagcentra. Wij kijken uit naar de aangekondigde centrale wachtlijst, waarin het PAB is geïntegreerd. We willen verder gaan met de zorgvernieuwing, daar we ervan overtuigd zijn dat enkel deze aanpak aan twee belangrijke doelstellingen beantwoordt. De eerste is het realiseren van zorg op maat. Niet de voorzieningen, maar de gebruikers van de zorg zijn immers prioritair. De tweede is het reduceren van de wachtlijsten. Dit moeten we combineren met een hervorming van de budgetstromen, zodat de zorgvragers er beter van worden zonder dat er noodzakelijkerwijs een

groot pak extra geld moet worden uitgetrokken. Mevrouw de minister, we rekenen er dus op dat uw beleid gericht is, zowel op de residentiële sector als op de zorgvernieuwing, met het PAB en het PGB.

In de beleidsnota wordt weinig of geen aandacht besteed aan de witte woede. Nochtans is hun zaak legitiem. Alleen al om de aantrekkelijkheid van de zorgberoepen niet te verliezen, is een inhaalbeweging nodig op het vlak van de arbeidsvoorwaarden. Het is nu eenmaal helaas de slechtst betaalde sector in de samenleving, en dat is wel een heel bepalende factor. De uitkomst van het loonoverleg, dat voorlopig trouwens nog een federale aangelegenheid is, bepaalt waar er meer personeel komt, hoeveel geld er naar loonsverbetering gaat, naar werknemersflexibiliteit, naar gezins- en arbeidstijd, enzovoort.

Uiteraard kan de minister niet vooruitlopen op het sociaal overleg, maar toch hadden we graag een richting gezien, een keuze. Het is bijvoorbeeld ook onze bekommernis of de zorgvrager ook in dat discours centraal staat.

Het is voor iedereen duidelijk dat we ernstig zullen moeten nadenken over de toekomst van het nog jonge systeem van de zorgverzekering. Hoe financieren we die morgen? Zoeken we naar een alternatieve financiering? Stoppen we, zoals aangekondigd, met de discriminatie tussen residentiële zorg en thuiszorg? Wat met de discriminatie van personen die verblijven in een door het Vlaams Fonds gesubsidieerde voorziening? En in een psychiatisch verzorgingstehuis? In dit kader is ook de discussie over de maximumfactuur meer dan ooit aan de orde.

Een ander accent in mijn betoog gaat over participatie, een thema dat herhaaldelijk terugkeert in de beleidsnota. Vooral ouderenparticipatie krijgt veel aandacht. Terecht wordt gepleit voor een goede ondersteuning van bijvoorbeeld lokale seniorenadviesraden. Om dit te vertalen naar het Vlaams beleidsniveau wil de minister Vlaamse ouderraden oprichten, die een weerspiegeling moeten zijn van alle geledingen van de senioren groep. Kortom mevrouw de minister, u neemt de actieve ouderen ernstig. U wilt de rijkdom aan competentie en inzet verzilveren door initiatieven te nemen die deze rijkdom omzetten in actieve participatie aan

Caron

het sociale en culturele leven, onder meer bij het verenigingsleven en zelfs in de raden van beheer van de voorzieningen.

In het eerste hoofdstuk Gezinsbeleid ontbreekt deze dimensie dan weer. Zo komt de participatie in de kinderopvang, waarmee in de vorige regeerperiode een pril begin werd gemaakt, niet meer in beeld. Dat geldt ook voor het derde hoofdstuk Jeugdhulp. Het is niet alleen in de implementatiefase van de integrale jeugdhulpverlening dat participatie van de doelgroepen een reële nood is. Ook vooraf en achteraf, bij de evaluatie, moet participatie een ordewoord zijn, een middel en een doel.

We staan aan de vooravond van belangrijke veranderingen in de jeugdhulp. We verwachten de invoering van het decreet integrale jeugdhulp. Dat is al aangekondigd, maar de minister wil het rustig en doordacht doen. Tegelijkertijd wordt op federaal niveau gewerkt aan een nieuw jeugdrecht. Dat moeten we van nabij volgen, ook in dit half-rond, want de gevolgen voor Vlaanderen zijn zeer groot. We zijn trouwens blij dat de minister de vijf krachtlijnen voor een nieuw jeugdrecht van de vorige regering onderschrijft. We willen de minister ook steunen bij de ontwikkeling van een meer en meer hedendaagse jeugdhulp in Vlaanderen, hopen dat de nieuwe inzichten in die sector ook vertaald worden in het beleid.

Voor het ouderenbeleid willen we graag meewerken aan de ontwikkeling van een langetermijnvisie, gestoeld op wetenschappelijke bevindingen. De vergrijzing is een uitdaging, geen probleem. Laten we er dan ook positief op anticiperen.

Ik ben een communalist, en daarom maak ik nog een zijsprong naar de gemeenten. Ik pleit hier voor een volwaardige plaats voor de lokale besturen. Het moet gezegd dat ook die in de beleidsnota niet echt uit de verf komen. Heel wat OCMW's en gemeentebesturen beheren niet alleen een openbaar ziekenhuis of een rusthuis, maar ook een dienst gezinszorg, een poetsdienst, een klusjesdienst, een kinderopvang, enzovoort. Dat openbaar initiatief is essentieel om het recht op zorg aan alle mensen, ook diegenen met een klein inkomen, te garanderen.

De Vlaamse overheid geeft echter helaas een stuk minder subsidies aan de lokale besturen in vergelijking met de inbreng van de privé-sector, bijvoorbeeld voor de organisatie van kinderopvangvoorzieningen. Voor de organisatie van logistieke en aanvullende thuiszorg krijgt een lokaal bestuur zelfs helemaal niets.

Deze ongelijke subsidie of niet-betoelaging is niet te verantwoorden. Het is voor deze publieke welzijnsvoorzieningen, omwille van de gebrekkige subsidiëring, niet vanzelfsprekend om het hoofd boven water te houden. Er zijn nog lokale besturen die geneigd zijn om een initiatief zoals poets-hulp, aanvullende thuiszorg en kinderopvang op te starten, maar vele lokale besturen denken aan het afstoten of privatiseren van deze diensten. Mag ik daar ten minste aandacht voor vragen?

Tenslotte, last but not least, pleit ik samen met de minister voor 'Meer Vlaanderen: meer welzijn'. Het ouderenbeleid, de financiering van de residentiële ouderenvoorzieningen, maar ook de financiering van de buitenschoolse kinderopvang, is versnipperd tussen de federale en de gemeenschapsoverheid, met alle gevolgen van dien voor de organiserende besturen van de welzijnsvoorzieningen. Dit zijn maar twee voorbeeldjes van de zinloze versnippering van bevoegdheden. Kunnen we de zaak niet verstandig, of homogeen, volgens het beleidsjargon, regelen alstublieft? (*Applaus van de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik merk over de grenzen van meerderheid en oppositie heen een grote eensgezindheid op over één ding: deze beleidsnota is bijzonder vaag. U hebt dat trouwens zelf toegegeven in de commissie en gezegd dat dat een bewuste keuze was. Het was een verkeerde keuze. U had, net als uw collega's, minister Peeters en minister Vandenbroucke, meer tijd moeten vragen. De commissie was wellicht verstandig genoeg geweest om u die tijd te gunnen.

U hebt de verkeerde keuze gemaakt omdat een beleidsnota voor vijf jaar, een soort verbintenis is tussen de minister en het parlement. Daarin laat

Vogels

de minister aan het parlement weten wat de lijnen en nieuwigheden zijn waaraan hij of zij de volgende jaren wil werken. We vinden die niet terug in uw beleidsnota.

Vage beleidsnota's leiden bovendien tot heel wat onzekerheid. Collega's van de meerderheid en de oppositie hebben dat al aangetoond. Ze leiden ook tot – misschien onterechte – ontgoochelingen. Van een nieuwe minister wordt duidelijkheid verwacht, zeker als het over gevoelige thema's gaat zoals het PAB, het persoonsgebonden budget, de trajectbegeleiding en de zorgregie. U hebt gemerkt dat er heel wat onrust was. Er werden zelfs kleine acties gevoerd op straat.

Ondertussen hebt u duidelijke engagementen geformuleerd, maar u hebt een belangrijke start gemist, namelijk door het vertrouwen te geven aan de mensen die met de zorgvernieuwing bezig zijn en aan de vernieuwing van de sector werken. Die mensen zijn erg idealistisch. U zult de komende maanden nog steeds met kritische blikken worden bekeken als het daarover gaat. Misschien is dat goed. Misschien is het een stimulans om er zeker mee door te gaan.

Het meest gebruikte woord uit deze beleidsnota is evenmin nieuw: evaluatie. Ook de heer Dehaene verwees ernaar. Er is sprake van evaluatie van de zorgregio's, de zorgregie, het PAB, het VIPA-decreet, de indicatiestelling en de schuldbemiddeling. Alles zal worden geëvalueerd.

Mijnheer Dehaene, u noemt het een goede zaak in tijden van budgettaire krapte, om even stil te staan en een aantal zaken te evalueren. U verwijst daarbij naar het legionellabesluit en de schuldbemiddeling. Geen van beide kosten de Vlaamse Regering geld. Het legionellabesluit is vooral ten laste van organisaties en lokale besturen. Voor de schuldbemiddeling betaalt de Vlaamse Regering niets, ze wordt enkel erkend door de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Mijnheer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Vogels, dat klopt. Ze kosten de Vlaamse Regering niets, maar ze kosten de maatschappij gigantisch veel geld. Het is niet omdat het legionellabesluit de Vlaamse

Regering niets kost, dat we het niet moeten evalueren.

Mevrouw Mieke Vogels: U zegt het verkeerd. In tijden van budgettaire schaarste is het volgens u goed om te evalueren.

De heer Tom Dehaene: U haalt twee zaken door elkaar.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: De kosten die niet voor de Vlaamse Gemeenschap zijn, zijn wellicht voor de voorzieningen. Die kosten worden vaak doorgerekend aan de verbruiker waar u zo bezorgd om bent.

Mevrouw Mieke Vogels: Ja, dat kan. Wat bedoelt u daarmee? Ik snap uw opmerking niet.

U schept onnodige onduidelijkheid met uw evaluatieplannen, zeker als het gaat om nieuwe regelgeving. Een regelgeving is altijd een compromis. Als u nu van evaluatie spreekt, geeft u degenen die constructief meewerkten aan die regelgeving een negatief signaal. Moeten zij hun werk helemaal opnieuw overdoen? Degenen die dwars lagen, geeft u valse hoop, namelijk dat alles nog kan veranderen.

Minister Inge Vervotte: Ik ben het met u eens, mevrouw Vogels. Maar heel wat regelgeving is tot stand gekomen in een zeer hoog tempo. U pleit er zelf voor om alle actoren nauw te betrekken bij de beleidsvoorbereiding. Verschillende decreten zijn niet helemaal duidelijk voor die actoren. Er heerst verdeeldheid, niet iedereen stond overal achter. Bovendien werd niet iedereen geconsulteerd. We opteren voor gedragen decreten, daarom kiezen we voor een evaluatie.

Mevrouw Mieke Vogels: Toen ik 5 jaar terug minister werd, lagen er een aantal nieuwe decreten op mijn bureau. De CGG's moesten in bepaalde regio's fusioneren. De fusies werden fel bediscussieerd. Ook het decreet over de etnisch-culturele minderheden was jong en nieuw. Dit moest allemaal nog worden uitgevoerd. Ik kan u mijn agenda van toen nog voorleggen. Ik had voortdurend afspraken met organisaties die me kwamen vertellen dat de vorige minister hen onvoldoende gecon-

Vogels

sulteerd had. Het decreet mocht absoluut niet worden uitgevoerd zoals het goedgekeurd werd. Ze verwachtten van een groene minister toch wel wat anders. Die zou toch wel luisteren naar de basis. U maakt hetzelfde mee met de decreten van de vorige minister. U bevestigt alleen wat ik net zeg. Het is niet verstandig om als minister te starten met evaluaties. U creëert valse hoop bij de tegenstanders en u demotiveert de voorstanders.

Het algemeen welzijnswerk heeft constructief meegewerkt aan het beleid. De CAW's zijn me komen vragen om alstublieft door te gaan met de uitvoering van het decreet van de vorige minister en om pas achteraf te evalueren. U creëert onrust.

De heer Luc Martens: Mevrouw Vogels, u mag geen appels met citroenen vergelijken. Het decreet algemeen welzijnswerk kwam moeizaam tot stand. We hebben in een bijna lijf-aan-lijfgevecht de centra overtuigd om in de schaalvergroting te stappen. Op een paar uitzonderingen na heeft iedereen zich geëngageerd. Iedereen is er tot op vandaag van overtuigd dat de operatie zinvol was. Het grote verschil tussen uw en mijn beleid was de samenwerking met de oppositie. Met uitzondering van het Vlaams Belang en van één of twee decreten was de oppositie altijd betrokken bij het overleg. Mijn decreten kwamen in consensus tot stand. Er was een breed draagvlak. Er werd niet geregeerd tegen de oppositie, zoals u deed, maar met de oppositie.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Het woord 'gedragenheid' is hier heel essentieel, zeker als het gaat over veranderingen. Een advies van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds waarmee 50 percent akkoord gaat en 50 percent niet akkoord gaat, lijkt me niet gedragen door het terrein. Dan loont het de moeite om dat opnieuw op te nemen.

Mevrouw Mieke Vogels: Als de raad van bestuur is samengesteld uit voorzieningen, dan kunt u daar vragen bij stellen. Het is altijd onze bedoeling geweest om dit veel breder te maken voor de cliënten. Die zijn op dit moment in andere structuren georganiseerd in de raad van bestuur van het Vlaams Fonds. Daarom hebben we gezegd dat beslissingen nemen met de direct betrokkenen niet

gezond is. Als het beter bestuurlijk beleid wordt uitgevoerd, dan zal het Vlaams Fonds een andere structuur krijgen. Dan zullen we niet alleen met de raad van bestuur van het Vlaams Fonds praten, die een veel te grote macht heeft, maar met het hele middenveld.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Als we alleen veranderingen kunnen doorvoeren met een consensus in de raad van bestuur van het Vlaams Fonds, zullen we bijzonder weinig veranderingen zien die de gebruiker zinnen. Daarom mag gedragenheid niet worden geïnterpreteerd als een meerderheid in het Vlaams Fonds. Dat is te eenzijdig. Als er in het Vlaams Parlement een meerderheid is, dan is de gedragenheid democratisch. Dan moet de raad van bestuur zich niet meer uitspreken. We aanvaarden niet dat de toetsing over gedragenheid door de raad van bestuur van een VOI meer betekent dan die van het Vlaams Parlement.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Ceysens, u moet mijn woorden niet omdraaien. U weet waar de politieke verantwoordelijkheid en beslissingsmacht liggen. Als ik een advies van een raad van bestuur krijg, die trouwens niet alleen uit voorzieningen maar ook uit gebruikers bestaat, dan is dat voor mij een aanwijzing dat we dit verder moeten bekijken. We hebben het besluit waarover ik zo even sprak, breder bekeken. We hebben aanpassingen gedaan en nu kan het met meer gedragenheid worden doorgevoerd, omdat zowel gebruikers als voorzieningen ermee akkoord gaan. Ik ben ervan overtuigd dat het in de praktijk zal werken, want dat is mijn doelstelling.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, u haalt er één ding uit, namelijk het besluit over de zorgregie. Er zijn nog veel andere dingen te evalueren. Ik hoop dat u er snel uit geraakt. Ik verwijs naar het debat in de commissie over de zorgregio's, dat een meerderheid haalde in het parlement, en dat u wilt evalueren. Het was duidelijk dat iedereen voor zorgregio's is, maar we moeten toch nadenken over Herentals, Dessel en Eeklo. Ik wens u veel succes met uw evaluatie en hoop dat het snel kan gebeuren. Een aantal mensen wacht

Vogels

al jaren op een decretale onderbouw om nieuwe besluiten te kunnen uitvaardigen. Dat is zo met de LOGO's, en met de omvorming van de SIT's naar de SEL's.

Ik wil het ook hebben over de constructieve manier van werken, die de heer Martens in een vorige legislatuur naar voren schoof. Mijnheer Martens, CD&V heeft tijdens de vorige legislatuur bijzonder harde oppositie gevoerd in dit parlement. Mevrouw Merckx, u hebt ervoor gekozen om keiharde oppositie te voeren, u wilde helemaal niet constructief meewerken. Mevrouw Becq kwam hier keer op keer vertellen dat het met CD&V helemaal anders zou zijn. Het was de paars-groene regering die de wachtlijsten had gecreëerd, met CD&V in de regering zouden die als sneeuw voor de zon wegsmelten. Ik stel vast dat de wachtlijsten vandaag langer zijn dan ooit. Ik zeg niet dat het uw fout is, maar tijdens de vorige legislatuur was het volgens u wel onze fout, want wij waren absoluut niet ambitieus genoeg toen we wilden voorzien in 10.000 extra plaatsen in de kinderopvang. In deze legislatuur worden er 5.000 gepland. Ik hoop dat u ze haalt, mevrouw de minister.

Niemand hoeft mij dus de les te lezen over constructiviteit tussen meerderheid en oppositie, daar was ook tijdens de vorige legislatuur geen sprake van.

Het FCUD was tijdens de vorige legislatuur een ander stokpaardje van mevrouw Becq en mevrouw Van Cleuvenbergen. Het is de draak uit het sprookje van de kinderopvang. De federale regering was al een aantal keren veroordeeld omdat kinderopvang een absoluut Vlaamse bevoegdheid is. Voor een goed bestuur moet dat ook zo zijn. Ik hoop dan ook dat u dit kunt realiseren, mevrouw de minister.

U hebt terecht uw nek uitgestoken voor het jeugdsanctierecht. Wij willen u daarvoor feliciteren. Momenteel zou de meerderheid bezig zijn met de voorbereiding van een aantal amendementen die in het federale parlement eveneens zouden worden gesteund door CD&V. Daarbij zou de uitgangspunt worden beperkt. Dit is echter geen oplossing, dit is een nieuwe draak. Ik hoop dat u

hier niet overstag gaat. U kunt op dit vlak trouwens op onze constructieve steun rekenen.

Uw beleidsnota is vaag, even vaag als het regeerakkoord. Ik hoop dat het u niet te zuur zal opbreken. U wordt op dit ogenblik geconfronteerd met de witte woede. In het vorige regeerakkoord hebben wij heel bewust de nieuwe principes van een nieuw akkoord met de socialprofitsector ingeschreven. Het heeft ons gelukkig geholpen bij de onderhandelingen binnen de regering om daarvoor geld vrij te maken.

Deze regering heeft dat niet gedaan. U maakt het zichzelf moeilijk door wollige regeerakkoorden en beleidsnota's voor te leggen. We weten eigenlijk nog steeds niet welke lijnen u wilt trekken. De met redenen omklede motie van de meerderheid is op dat vlak een stuk duidelijker. We zullen ons bij de stemming daarover onthouden. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn stokpaardje in deze beleidsnota is het hoofdstuk over personen met een handicap. Dit hoofdstuk blijft een beetje vaag. Ik licht een aantal knelpunten toe.

Het eerste knelpunt is de zorgvernieuwing. Het persoonsgebonden budget, dat reeds in 2001 in een decreet was opgenomen, kreeg 3 jaar later een voorstel van uitvoering. Daarna hebben we er niets mee van gehoord. Ook in de beleidsnota vinden we hierover geen spoor meer van terug.

Mevrouw de minister, in de commissie hebt u verwezen naar de werking in de vorige legislatuur. Vandaag is het zeker geen uitgemaakte zaak dat volledig zal worden beantwoord aan deze verwachting. Dat is veelzeggend. Er zijn inderdaad budgettaire beperkingen. Dat argument gebruiken om alle decreten van de vorige legislatuur de deur uit te gooien, is wat te makkelijk. Waarvoor dient dit parlement dan nog? Waarom zijn we nog aanwezig als een minister de eerder goedgekeurde decreten niet wil opvolgen?

In de beleidsnota staat ook niets over de plannen voor verder onderzoek. Wordt het decreet wel

Stevens

uitgevoerd? Indien ja, wat is de timing? Er moet dringend duidelijkheid worden geschapen over de uitvoering van het decreet houdende het persoonsgebonden budget. Niemand in de sector heeft baat bij onduidelijkheid. Het gaat tenslotte om mensen en niet om instellingen. Het gaat niet over het Vlaams Fonds maar over mensen die recht hebben op zorg, mensen die recht hebben op bijstand.

Over het persoonlijk assistentiebudget is ook al heel wat gezegd. Dat blijkt nu plots ter discussie te staan. Waar in het regeerakkoord nog sprake was van een onderzoek naar de doelmatigheid van het PGB, wordt dat nu uitgebreid naar het PAB. Mevrouw de minister, u schrijft dat u kennis wilt nemen van de evaluatie. Op basis van die informatie wilt u de haalbaarheid en de wenselijkheid herbejken. Wanneer zal dat nu eindelijk gebeuren? Het evaluatierapport bestaat reeds. Het werd op 2 april 2004 door de universiteit van Antwerpen overgemaakt. Ondertussen zijn we al 1 jaar verder. Ik hoor er echter nog steeds niets over.

De evaluatie van het PAB kan niet gebeuren zonder inspraak van mensen met een handicap zelf. De conclusie van de evaluatie mag niet leiden tot een beperking van de inzetbaarheid. We hebben juist nood aan een ruimere inzetbaarheid van het PAB. Nu staan er meer dan 3.200 mensen op de wachtlijst voor een PAB.

Uit respect voor mensen met een handicap zouden we minstens moeten uitvoeren wat werd beloofd, namelijk het groepspad aanhouden om de wachtlijsten weg te werken tegen 2007. Dat houdt in dat er tegen 2007 nood is aan 2.200 extra PAB's. Ik hoop dat dit gebeurt.

Er werd ook al over de centrale wachtlijsten gesproken. Mevrouw de minister, ik hoop dat u het streefdoel van een centrale wachtlijst niet zult verlaten. Nu is er sprake van twee wachtlijsten: een voor PAB's en een voor zorgvragers in instellingen. Als de twee worden samengevoegd, komt er duidelijkheid over de grootte van de vraag. Dekkt de subtitel 'vrije keuze garanderen door voldoende en aangepast aanbod' wel de lading? Zal er werkelijk een vrije keuze zijn en zal het aanbod aangepast zijn? Dit gaat terug op zorgvernieu-

wing. De keuzevrijheid tussen verschillende gelijkwaardige zorgvormen moet worden gegarandeerd. De idee van de centrale wachtlijst mag daarom niet worden verlaten.

De minister stelt dat ze de uitdaging aangaat om alle bestaande wachtlijsten weg te werken. Ik juich dit toe en hoop dat de wachtlijsten in 2007 van de baan zullen zijn. Zolang er wachtlijsten zijn, bestaat er geen echte keuzevrijheid. Wachtlijsten maken de personen met een handicap erg kwetsbaar en afhankelijk van de goodwill van anderen. Daarom is het een goede zaak dat hierover een duidelijk engagement in de beleidsnota staat.

Een ander knelpunt betreft de hulpmiddelen. Dat het hulpmiddelenbeleid veel personen met een handicap kopzorgen bezorgt, is duidelijk. Daarom is het ook jammer dat de minister hierover erg vaag blijft. Binnen de budgettaire krijtlijnen zal het aanbod geëvalueerd en aangepast worden. Verder lezen we dat de budgettaire ruimte de eerste jaren beperkt is. Wat betekent dit? Een hervorming van de procedure en van het hulpmiddelenbeleid op basis van de ervaringen van gebruikers, is nodig. Het budget voor de hulpmiddelen moet worden verhoogd. Mensen moeten vaak uit eigen zak bijpassen en dat kan niet langer. Ook het nomenclatuursysteem moet worden aangepast, want er wordt onvoldoende gezocht naar een oplossing voor een individueel probleem. Er moet worden nagegaan wat de noden van de gebruiker zijn.

Over trajectbegeleiding lezen we geen woord in de beleidsnota. Dit besluit werd nochtans al in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Er moet snel duidelijkheid komen over de toekomst van trajectbegeleiding. Ik stelde hierover al een actuele vraag. Ik blijf voorstander van de versterking van de positie van de gebruikers en van het erkennen van de expertise van personen met een handicap. Bovendien kan trajectbegeleiding ook leiden tot een betere afstemming van de zorgvraag. Hulpvragers zullen dan gericht vragen naar wat ze nodig hebben omdat ze zekerheid hebben dat ze zullen krijgen wat ze vragen.

Dat houdt ook verband met mijn volgende punt: de diagnose- en indicatiestelling. In de beleidsnota is de noodzaak van een diagnose verwoord. Er

Stevens

moeten een instrument en een sectorenoverschrijdend netwerk worden uitgebouwd. In afspraak met de federale regering moet dat werkbaar zijn.

Ik ben vragende partij voor de realisatie van één dossier en één inschaling, los van de zorgvorm waarvoor men kiest. Ik pleit voor de invoering van één sociaal loket waar alle personen met een handicap met hun vragen terecht kunnen. Ze moeten er met alle vragen terecht kunnen, tot wie deze vraag ook is gericht. Op dit ogenblik zien de mensen door de bomen het bos niet meer. De verschillende beleidsniveaus zijn niet op mekaar afgestemd, met als gevolg dat personen met een handicap vaak tussen twee stoelen vallen. Die onbedoelde neveneffecten van de staatsvorming moeten worden onderkend en aangepakt.

Zoals gebeurt op het vlak van e-government moet de overheid ook de welzijnsdiensten klantvriendelijker maken. Dat moet gebeuren onafhankelijk van wie voor wat bevoegd is: binnen een redelijke termijn moeten alle vragen worden beantwoord. Het is niet nodig dat mensen zoals vandaag bij tien verschillende diensten moeten aankloppen. De diensten moeten afstappen van het hokjesdenken. Ze moeten meer samenwerken, ten voordele van personen met een handicap. De overheid is er voor ons, en niet andersom.

Wat wel opvalt, is het totale gebrek aan aandacht voor personen met een meervoudige handicap. Die groep personen kampt met complexe problemen. Ze worden vaak aan hun lot overgelaten, hoewel juist zij het meeste nood hebben aan ondersteuning van de overheid! Men moet in de welzijnsector afstappen van het hokjesdenken en meer onderzoeken hoe men die groep echt kan helpen – bijvoorbeeld door meer interdisciplinair samen te werken en de samenwerking tussen de verschillende instellingen onderling te bevorderen. Ik zeg dit terzijde.

Ik wil kort nog iets zeggen over de kinderopvang. Op dat vlak is het belangrijk dat de verzuiling wordt weggevoerd. Vorige week sprak ik met een onthaalmoeder. De verzuiling neemt ongelooflijke proporties aan. De administratieve overlast die dat meebrengt, toont aan dat er nood is aan samenwerking tussen de verschillende diensten. Als de

onthaalmoeders eenmaal werken voor een bepaalde dienst, kunnen ze nadien niet meer aankloppen bij een andere dienst. We krijgen te maken met bevoegdheidsconflicten tussen de verschillende diensten onderling. De samenwerking moet verbeteren en er moet ook een oplossing komen voor het statuut van de onthaalmoeder of van onthaalhouders in het algemeen. Zo zullen meer mensen gemotiveerd geraken om als onthaalouders te werken, in een vergelijkbaar statuut van de crèche-medewerkers. Een onthaalmoeder moet van 6 uur in de ochtend alleen opdraaien voor de zorg van deze kinderen. In crèches is er wel ondersteuning. Daar moet dringend werk van worden gemaakt.

VIPA is hier al meerdere malen aan de orde gekomen. De wachttijden zijn inderdaad enorm. Dat is al gemeld. VIPA als financieel instrument en als beleidsinstrument kent heel wat problemen door de enorme bureaucratie. Ik hoop dat de hoge bouwkosten, de enorm lange wachtperiodes en de realisatietermijnen niet opnieuw worden doorgevoerd en geëvalueerd, maar dat de doorlichting onmiddellijk wordt gevolgd door het aanpakken van het probleem en dat er werk van wordt gemaakt.

We hebben het nog over de Vlaamse zorgverzekering. Ook dit punt is al vele malen aan bod gekomen. Tijdens de bespreking van de beleidsnota heeft de minister gesproken over de forfaitaire bijdrage die behouden zou blijven. Recent heeft de SERV een verslag opgemaakt, waarin het volgende staat: ‘Om de verhoging van de uitkering in de mantel- en thuiszorg, zoals voorzien in het regeerakkoord, te financieren, dient de forfaitaire bijdrage verhoogd te worden tot 16,8 euro voor personen met een voorkeurstarief en 42 euro voor de overigen. Indien de bijdragen jaarlijks aangepast worden aan de index zou de verhoging in 2005 beperkt kunnen blijven tot respectievelijk 12,7 euro en 31,8 euro. Een derde optie is om de opcentiemen te heffen van 0,43 euro.’

In dit verband heb ik twee vragen. Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover de drie opties om op termijn de zorgverzekering betaalbaar te houden? Heeft de Vlaamse Regering inmiddels al voorstellen gemaakt of knopen doorgehakt inzake de Vlaamse zorgverzekering met het oog op de voorbereidingen op de meerjarenbegroting? Als dit al het geval is, welke zijn dat?

Stevens

Meer Vlaanderen, meer welzijn. Het hoofdstuk 13 van de beleidsnota gaat over 'meer Vlaanderen, meer welzijn'. Ik hoop dat het getal 13 geen ongeluksgetal is. Er moeten inderdaad nog bijkomende stappen worden gezet op het vlak van de verdeling van de bevoegdheden tussen Vlaanderen en de federale overheid. Dat heeft niets te maken met de slogan 'meer bevoegdheden voor Vlaanderen', maar wel met goed bestuur.

Welzijn is op zich een zeer complexe materie. Op het vlak van gehandicaptenbeleid, seniorenbeleid, integrale jeugdzorg en zo meer zijn er enorme problemen, onder meer wegens de onduidelijke en soms onlogische bevoegdheidsverdelingen. Ik ben het volledig eens met wat de heer Caron tijdens de commissiebespreking en mevrouw Dillen daarnet hier heeft gezegd. We moeten overleg met Wallonië plegen. We moeten zo snel mogelijk tot een defederalisering van alle met welzijn gerelateerde domeinen komen. Het mag hierbij niet de bedoeling zijn politiek te scoren. Het gaat om het verbeteren van het welzijn. Dit is een kwestie van goed beleid. Vlaanderen moet zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Hoewel we de beleidsnota zullen ondersteunen, hebben we hier toch een paar kanttekeningen willen maken. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, ik zal me in mijn toespraak tot een aantal thema's en doelgroepen beperken.

Ik zou met de personen met een handicap willen beginnen. Uit de beleidsnota blijkt een geloof in de sector, in de bestaande samenwerkingsverbanden, structuren en organisaties. Door ons geloof in de voorzieningen uit te spreken, plaatsen we het belang van de gebruiker, de persoon met een handicap, zeker niet minder centraal. We juichen het voornemen van de minister om geïntegreerd te werken toe. Ze heeft samenwerking en netwerking als een rode draad in haar beleidsnota opgenomen en wenst deze beleidsaspecten te optimaliseren.

In tegenstelling tot wat andere partijen wel eens durven beweren, laat de beleidsnota wel degelijk

ruimte voor kleine pilootprojecten. Indien deze projecten succes hebben en indien de budgettaire ruimte beschikbaar is, wil de minister deze projecten zelfs in heel Vlaanderen implementeren. Dit is een duidelijke beleidsoptie.

Wat personen met een handicap betreft, heeft de minister in haar beleidsnota overigens een aantal ambitieuze doelstellingen geformuleerd. Zo wil ze de dertien erkennings- en zorgtypes die momenteel in de residentiële sector worden gebruikt in meer gedifferentieerde zorgprogramma's omzetten. Deze programma's moeten het mogelijk maken elke rechthebbende het geschikte zorgtype en de gepaste zorggraad toe te kennen. In mensentaal komt het erop neer dat elke persoon met een handicap een passend antwoord op zijn vraag moet krijgen. Dit is zorg op maat.

Volgens de beleidsnota schuilt een van de grootste uitdagingen in het wegwerken van de wachtlijsten in de zorgsector. Op dit vlak deel ik de mening van de minister. Om de juiste antwoorden op de verschillende vragen te geven en om toekomstgericht aan het uitbreidings- en investeringsbeleid te werken, hebben we correcte gegevens nodig. Vanuit deze invalshoek heb ik veel begrip voor de beslissing om de wachtlijsten voor personen met een handicap door een centrale registratie van de zorgvragen te vervangen. De zesmaandelijksse rapportering van deze uitgebreide registratie zal ons toelaten om met kennis van zaken en met inzicht in de huidige woon- of leefsituatie van de zorgvragers een gefundeerd debat te voeren. De centrale registratie vormt op dit vlak een goed instrument. De gebruiker heeft het recht om binnen een bepaalde termijn een passend antwoord op zijn zorgvraag te krijgen. De verfijning en de uitbreiding van de registratiewijze zal hiertoe zeker bijdragen. Uit de geactualiseerde cijfers van de centrale registratie blijkt dat de huidige programmatie niet zal volstaan om een antwoord op de bestaande vragen en noden te bieden. We zullen in de nabije toekomst nog grotere inspanningen moeten leveren om de achterstanden weg te werken. Ik hoop dat alle partijen op dit vlak hun verantwoordelijkheid zullen opnemen.

Met betrekking tot de integrale jeugdhulp omvat de beleidsnota een duidelijk streven om de verkokering en de versnippering van het aanbod verder weg te werken. De nadruk ligt in sterke mate op een zorgzame implementatie van de integrale

Jans

jeugdhulp. Het is hierbij belangrijk het beleid in de verschillende sectoren en voorzieningen op elkaar af te stemmen en de kerntaken van elke dienstensector te kennen en te erkennen. De integrale jeugdhulp heeft behoefte aan een duidelijke en transparante regelgeving.

Deze doelstelling komt eveneens aan bod in het algemeen en in het lokaal welzijnsbeleid. Een goed voorbeeld is het lokaal sociaal beleid, dat met de diversiteit van onze steden en onze gemeenten rekening zal houden. De minister wil de steden en de gemeenten geen eenvormige structuren opleggen. Dit biedt ons een duidelijke kans om een planlastenverlaging voor de lokale besturen te realiseren.

De vereenvoudiging van de regelgeving en van de procedures komt tevens bij het curatief gezondheidsbeleid aan bod. De uitwisseling van gegevens tussen de actoren in de gezondheids- en de welzijnssector is hierbij van groot belang. Een decreet betreffende het gezondheidsinformatiesysteem zal ons zicht geven op de omvang en de evolutie van bepaalde problemen. Op die manier kunnen we het effect van de preventieve en curatieve acties evalueren.

Een ander accent van het welzijnsbeleid dat ik wens te benadrukken, zijn de extra experimentele middelen voor de woonbegeleiding. Deze vorm van begeleiding moet voorkomen dat mensen uit hun huis worden gezet, en moet mensen krachtiger maken in hun moeilijke situatie. Ook hier bestaat weer een link tussen welzijn en huisvesting, meer bepaald op het vlak van preventie.

Mevrouw de minister, uw preventiebeleid maakt heel duidelijk dat u het preventieve gezondheidsbeleid niet zult laten bepalen door gissingen, de actualiteit of de media, maar enkel door wetenschappelijk bewijsmateriaal en feiten.

Verder zien we er graag op toe dat bij de uitvoering van het preventiedecreet wordt gekozen voor werkbare formules die gebruik maken van de bestaande structuren. We pleiten voor de ontwikkeling van een geïntegreerd drugsbeleid. Mevrouw Dillen, ik citeer uit onze motie: 'Een geïntegreerd drugsbeleid gericht op ontrading, ongeacht het legaal of illegaal karakter ervan, met inbegrip van

een preventief en ruim hulpverleningsaanbod specifiek voor minderjarigen.'

Mevrouw de minister, we ondersteunen uw standpunt dat Vlaanderen in de toekomst over ruimere en homogener bevoegdheden, maar ook over middelen moet beschikken op het vlak van gezondheidszorg.

Inzake de geestelijke gezondheidszorg zie ik een heel open visie, een moderne kijk op mensen met een psychisch probleem. We willen loskomen van het uitsluitend focussen op behandeling van het psychische probleem. We willen ook de nodige en noodzakelijke aandacht schenken aan de maatschappelijke integratie of herintegratie.

Mevrouw de minister, ik juich uw plan toe om in enkele regio's in Vlaanderen experimenten te laten opstarten die een integrale geestelijke gezondheidszorg tot stand brengen. In de beleidsnota staat dat mensen met ernstige en langdurige psychiatrische problemen een eigen benadering behoeven. Een medische behandeling of psychotherapie zijn voor deze mensen vaak noodzakelijk, maar niet voldoende. Andere zorgvormen zoals psychosociale begeleiding, psychiatrische thuiszorg, gestructureerde dagactiviteiten, arbeidszorg of beschut wonen zijn prioritair. Dat alles zal ons, maar ook de minister, aanmoedigen om verder werk te maken van een gepast antwoord op de problematiek van de financiering van de psychiatrische dagcentra.

Mede uit het oogpunt van preventie zal de komende jaren vooral prioriteit gegeven worden aan jongeren. Ik durf stellen dat intussen algemeen geweten is dat de tijdige herkenning en behandeling van de problemen in de ontwikkeling kan voorkomen dat de problemen doorwerken tot in de volwassenheid. Een vroege detectie is cruciaal.

Het concrete engagement om de maandelijkse subsidie voor thuis- en mantelzorg op te trekken tot 125 euro is een duidelijke blijk van erkenning en waardering voor de vele Vlaamse mantelzorgers. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil mijn uiteenzetting beperken tot twee delen: het

De Loor

ouderenbeleid en het algemeen en lokaal welzijnsbeleid.

Mevrouw de minister, ik ben het met u eens dat de vergrijzing, of liever de verzilvering, van onze maatschappij één van de belangrijkste uitdagingen is voor de komende jaren. Ik gebruik bewust het woord uitdagingen, omdat de vergrijzing vaak als een probleem wordt bestempeld. De verzilvering van onze maatschappij is integendeel een uniek succesverhaal in de geschiedenis. Mede dankzij een groot aantal socialistische verworvenheden kunnen we dit succesverhaal nu schrijven.

Mensen leven langer dan ooit dankzij verbeterde werkomstandigheden, betere gezondheidszorg, sociale bescherming, hogere inkomens, enzovoort. Het is daarom stuitend dat soms wordt gesproken over een vergrijzingsprobleem. Dat is vooral beledigend voor de ouderen van nu en van morgen.

Ik ben dan ook opgelucht te horen dat de minister pleit voor een inclusief en geïntegreerd ouderenbeleid. Een belangrijke vraag is inderdaad hoe we een samenleving creëren waarin de ouderen zich thuis voelen, een maatschappij die zich in alle facetten van het samenleven heeft aangepast aan het feit dat de 65-plussers goed zijn voor een vijfde en op termijn zelfs voor een kwart van de bevolking. Het gaat dus, zoals de minister schrijft, evenzeer over de aanleg van straten en pleinen, het mobiliteitsvraagstuk, het tijdskrediet, het culturele aanbod, alsook over het zoeken naar een antwoord op het toenemende gevoel van onveiligheid enzovoort.

De intenties van de minister en de aanzetten die gegeven worden op het vlak van ouderenparticipatie kan ik alleen maar ondersteunen. Uiteraard ga ik ermee akkoord dat participatie van ouderen aan beleidsvoorbereidend en adviserend werk en aan onze samenleving uitermate belangrijk zijn, en dat participatie een belangrijk instrument is voor sociale betrokkenheid. Uiteraard ga ik er ook mee akkoord dat het ouderenparticipatiedecreet, dat in april 2004 werd goedgekeurd, ten uitvoer moet worden gebracht. Net echter omwille van het feit dat dit decreet al in de vorige legislatuur werd goedgekeurd, had ik toch verwacht dat de beleidsnota van de minister al concretere en meer uitge-

werkte voorstellen zou bevatten. Op dit moment kan het met de concrete invulling van de intenties van de minister immers nog alle richtingen uit en vind ik in dit verband te weinig concrete plannen terug in de beleidsnota.

Het instellen van een gestructureerd driemaandelijks ouderenoverleg met de vertegenwoordigers van de verschillende ouderenvoorzieningen was in dat opzicht alvast een stap in de goede richting. Toch hoop ik dat de uitvoering van het decreet en de concrete invulling ervan niet in het laatste jaar van deze legislatuur gebeuren. Deze Vlaamse Regering is immers de laatste om de verzilvering voor te bereiden, want de verzilveringsgolf start vanaf 2010 en de legislatuur eindigt in 2009. Het is dan ook jammer dat er in de begroting 2005 geen plaats werd gemaakt om uitvoering te geven aan dit decreet.

Ik wil in dit verband een oproep doen aan het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering. We zullen een tandje moeten bijsteken, willen we in de nabije toekomst kunnen zeggen dat we in een samenleving leven die openstaat voor ouderen en hen waardeert, een samenleving die zich in al haar facetten heeft aangepast aan diezelfde ouderen. Een actief ouderenbeleid houdt in dat er op alle beleidsterreinen rekening wordt gehouden met ouderen, en niet enkel met de ouderen die in een probleemsituatie verkeren. Er moeten dus niet alleen genoeg rust- en verzorgingstehuizen zijn, ook sportvoorzieningen, winkels, diensten en culturele voorzieningen moeten bereikbaar en toegankelijk zijn voor ouderen.

De organisatie van onze arbeidsmarkt, economie en sociale zekerheid moeten worden aangepast zodat de welvaartsstaat betaalbaar kan blijven. Tegelijkertijd moet ook de volledige maatschappij aangepast en voorbereid worden op het gegeven dat uiteindelijk één op vier onder ons ouder zal zijn dan 65 jaar. Deze Vlaamse regeerperiode is, en ik wil dit nogmaals benadrukken, de laatste waarin deze voorbereiding kan gebeuren. Daarnaast vallen er ook gemeenteraadsverkiezingen midden in deze regeerperiode. Deze beide gegevens zouden aanleiding moeten geven voor de Vlaamse Regering om het lokale niveau op alle vlakken nog sterker dan nu te ondersteunen en te stimuleren in een actief en inclusief ouderenbeleid.

De Loor

In het gedeelte over de strijd tegen alle vormen van ouderenmis(be)handeling, lees ik dat de minister – terecht – het probleem structureel wil benaderen. Ook dit onderdeel vind ik nogal vaag. Wat bedoelt ze hiermee? Wat zijn de beleidsopties van de minister inzake het Vlaams Meldpunt voor Ouderenmis(be)handeling? Komt er een structurele verankering voor deze organisatie die al jaren uitstekend werk verricht? Ik had hier opnieuw meer concrete daden verwacht.

Zo ben ik bij het algemene en lokale welzijnsbeleid aanbeland, waarin ik eerst even wil stilstaan bij het lokale sociaal beleid. De opzet van dit beleid en van het beleidsplan is zeer goed, maar toch wil ik enkele kanttekeningen maken en heb ik enkele vragen. Mevrouw de minister, ik begrijp u maar al te goed als u zegt dat u liever kwaliteitsvolle lokale sociale beleidsplannen wil dan plannen die al te overhaast tot stand zijn gekomen. Als OCMW-voorzitter weet ik dat er nood is aan een degelijk lokaal sociaal beleid en weet ik ook dat daarvan dringend werk moet worden gemaakt, om de huidige versnippering van het aanbod tegen te gaan. In dat opzicht ben ik dan ook teleurgesteld over de inhoud van de eerste versie van het lokaal sociaal beleidsplan, die een lightversie is.

In het deel over krachtige mensen lees ik terecht dat mensen die in armoede leven, onze bijzondere aandacht verdienen. Uitsluiting en achterstelling moeten inderdaad worden bestreden. De achterstandspositie bij deze mensen moet worden weg-gewerkt. De effectieve participatie van deze groep aan de samenleving en aan de beleidsvoering moet worden bevorderd en hun sociaal kapitaal moet ten volle worden gewaardeerd. Ook daarmee ben ik het uiteraard volmondig eens. Verder schrijft u dat u mensen die in armoede leven en hun organisaties een taak geeft in de voorbereiding en het volgen van het beleid ter bestrijding van armoede en dat u elk beleidsdomein zult stimuleren om inclusief aandacht te hebben voor armoedebestrijding en het vermijden van uitsluiting. Eigenlijk kan ik akkoord gaan met het volledige deel over krachtige mensen, maar opnieuw ontbreekt er een concrete invulling. Ik twijfel hierbij niet aan uw goede intenties, maar vind te weinig terug over het wat en het hoe. Ik vraag me af welke stappen u nu concreet wil zetten om de kloof te dichten tussen de wereld van de armen en hulpverleners. Waar

wilt u heen met de armoedebestrijding en participatie van armen in gebieden buiten de grote steden? Immers, niet overal bestaan er verenigingen waar armen het woord nemen. De betrokkenheid en de inschakeling van ervaringsdeskundigen kunnen we enkel maar toejuichen. Welke inspanning zult u echter concreet leveren en waar zullen die mensen worden aangesteld?

In het deel over problemen van overmatige schulden en afbetalingsproblemen – die mijns inziens grotendeels het gevolg zijn van het groeiende kapitalisme – legt u de nadruk op preventie. Ik vraag me af welke maatregelen u concreet wilt nemen.

Zo blijven er bij elk deel wel een aantal open vragen. Mevrouw de minister, uw intenties zijn goed. De analyses die u maakt van de bestaande en toekomstige problemen getuigen volgens ons van een degelijk inzicht. Alleen hadden we op heel wat plaatsen graag een meer concrete invulling gezien van een aantal intenties, initiatieven of oplossingen die u voorstelt. De sp.a-spirit-fractie is in elk geval bereid om daar samen met u op een concrete manier aan te werken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mensen die de welzijnssector volgen, weten dat de uitdagingen enorm zijn. Niet alleen is er de druk van de kwantitatieve eisen, maar er is ook de enorme druk van de kwalitatieve eisen. Zoals ik meermaals heb gesteld, wil ik geen beloftes doen die ik niet kan waarmaken. Dat zou immers neerkomen op de mensen pijn doen. Ik wil dan ook geen valse verwachtingen creëren. Ik wil tegenover de mensen een duidelijke en eerlijke politiek voeren, en zeggen wat kan en wat niet kan.

De prioriteit is heel duidelijk dat we op de verschillende domeinen extra plaatsen willen creëren – capaciteitsuitbreiding dus. Dit geldt zowel voor de kinderopvang als voor de bijzondere jeugdzorg, de ouderensector, de geestelijke gezondheidszorg waarvan we een snellere en betere dienstverlening willen, het algemeen welzijnswerk en de zorg voor personen met een handicap.

Ik wil wel degelijk duidelijkheid scheppen over de capaciteitsuitbreiding. Ik wil echter geen valse

Vervotte

beloften doen, en daarom moet die uitbreiding gepaard gaan met een duidelijk budgettair plaatje. Het moet duidelijk blijken dat de financiering mogelijk is. Dat houdt uiteraard verband met de meerjarenbegroting, zoals dat ook het geval is met ons antwoord op de witte woede. Dan zal duidelijk worden welke prioriteiten niet alleen in het bevoegdheidsdomein Welzijn worden gelegd, maar ook in de hele Vlaamse Regering.

We moeten niet alleen rekening houden met de demografische evolutie. Enkele sprekers hebben terecht gesteld dat we op dit vlak een tandje moeten bijsteken. We kunnen bij een demografische evolutie echter vooruitkijken. We kunnen berekenen wat ze betekent. Dat hebben we ook gedaan, bijvoorbeeld voor de thuiszorg, waarvoor we onze berekening van de demografische evolutie hebben toegepast in de stijging van het aantal uren.

Er zijn ook maatschappelijke evoluties, en die baren me persoonlijk veel zorgen, want ze zijn veel moeilijker te berekenen. We kunnen er dan ook veel moeilijker op anticiperen. Voorbeelden zijn het drugsprobleem, waarvoor we met een geïntegreerd plan zullen komen, de problematiek van alcohol en verslavingen, en de gezinsverdunning die het voor mensen soms moeilijk maakt nog een sociaal weefsel te hebben of voor hun kinderen de tijd te maken die ze er eigenlijk voor moeten hebben. Andere voorbeelden zijn de stijgende criminaliteit bij onze jongeren, de toename van het aantal niet-begeleide minderjarigen, de stijging van de armoede en de schuldenproblematiek. Dat zijn allemaal uitdagingen, andere dan de demografische.

Mijnheer De Loor, ik zal ook zorgen voor een concreet actieplan voor armoede, zoals ook door het parlement is vastgelegd. Ik vrees echter dat hetzelfde zal gebeuren als met de beleidsnota. Ik heb met de mensen die in armoede leven en met de verenigingen waar armen het woord nemen, verschillende gesprekken gevoerd, en ik zou hen heel graag nauw betrekken bij de opmaak van het Vlaams actieplan. Ze zeggen me echter dat dat niet kan in deze korte tijd, omdat ze het plan moeten bespreken met hun achterban. Dus opnieuw zal ik met een Vlaams actieplan komen dat jammer genoeg minder concreet is omdat de mensen duidelijk het signaal geven dat ze meer tijd nodig

hebben om er een concrete invulling aan te geven. Het is mijn uitdrukkelijke wens het Vlaams actieplan op te stellen samen met de mensen die in armoede leven en met de verenigingen waar armen het woord nemen.

De overheid moet echter ook vooruitziend zijn. We moeten onze centen dan ook doelmatig investeren en durven heroriënteren. Daartoe moeten we inderdaad evalueren, maar ook durven vernieuwen en vooral durven investeren in preventie. Die preventie moet zich niet alleen situeren op de nulde lijn, maar moet ook vroegdetectie inhouden. Anders blijven we dweilen met de kraan open.

We hebben in België en in Vlaanderen een omgekeerde piramide. We investeren op het einde, op de derde en de tweede lijn, maar veel te weinig op de eerste lijn en bijna niet op de nulde lijn. Uiteraard wensen we prioritair gezinnen te versterken, want heel veel problemen beginnen met gezinsproblemen. Ook daarvoor willen we preventief werken. We moeten kijken naar de draagkracht van de gezinnen, niet alleen financiële, maar ook psychosociale. Daarom zullen we extra investeren in opvoedingsondersteuning.

Mevrouw Van der Borcht, we weten inderdaad uit studies van het Centrum van Bevolkings- en Gezinsstudie dat de ondersteuning niet alleen moet gebeuren op psychosociaal vlak, maar ook met klusjesdiensten en boodschappen. Ook daar willen we een actieplan voor uitwerken.

Jammer genoeg gaat het soms ook verkeerd, en dan krijgen we te maken met kindermishandeling. De cijfers daarvan liggen in Vlaanderen heel hoog. Ook daarvoor moeten we een tandje bijsteken. Er moeten extra budgetten gaan naar de versterking van de centra voor kindermishandeling.

Omtrent de problematiek van het FCUD heb ik een schrijven gericht zowel aan de federale regering als aan de partners die het fonds beheren om hen te vragen hun financieringswijze aan te passen. Indien ze hun financieringswijze niet aanpassen, zal ik het niet nalaten om juridische stappen te zetten.

Natuurlijk zijn er ook de plaatsen in de kinderopvang. U weet dat het regeerakkoord daarover heel duidelijk is. Het gaat om 5.000 extra plaatsen. Omwille van de uitdaging om antwoorden te

Vervotte

geven op zowel kwalitatieve als op kwantitatieve eisen, zijn we bezig met een strategisch plan kinderopvang. We willen tegemoet komen aan de bekommernissen van de mensen op het terrein en we willen onderzoeken wat de sterktes en zwaktes zijn van de diverse initiatieven die reeds werden ontwikkeld, om zo gerichte keuzes te kunnen maken. We opteren niet alleen voor capaciteitsuitbreiding, maar willen er ook voor zorgen dat de kwaliteit gegarandeerd kan blijven.

Over de dienstencheques voer ik gesprekken met minister Van Brempt, want de budgetten staan niet op mijn begroting ingeschreven. Het is onze intentie om het systeem zeker en vast te behouden voor specifiek afgebakende doelgroepen.

We hebben actieve ouderen. We hebben ouderen die we moeten koesteren en die ons veel wijsheid geven. Dat laatste stimuleren we veel te weinig in onze samenleving. We staan aan de top inzake kennisoverdracht, maar het schoentje wringt nogal eens op het vlak van tijd nemen en maken voor de overdracht van wijsheid. De ouderen zullen actief worden betrokken bij mijn beleid. De Vlaamse Ouderenraad zal nog vóór midden 2005, zeer binnenkort dus, worden geboren. We hebben reeds een akkoord bereikt.

We gaan ook werken aan een woonzorgdecreet. Ouderenbeleid is natuurlijk ook gericht op zorgbehoevenden, maar niet in dezelfde enge betekenis als vroeger. Er is reeds een hele evolutie op gang gebracht. We moeten die ondersteunen en decretaal vorm geven. Ook de thuiszorg is heel belangrijk. We moeten ervoor zorgen dat de residentiële zorg en de thuiszorg naadloos in elkaar overgaan. Dat betekent dat de uren thuiszorg moeten worden opgevoerd. In de toekomst moeten we minimaal de demografische evolutie volgen.

We hebben ervoor gekozen om de VIPA-middelen niet te doen dalen. Heel binnenkort zullen denksporen ontstaan over concrete projecten inzake de alternatieve financiering. We kiezen voor systemen waarbij slapende centen wakker worden gemaakt en waarbij er nog voldoende controle door en alertheid van de overheid is inzake de kwaliteitsgaranties voor de gebruikers. We willen niet zomaar alles op een losbandige wijze laten gebeuren. Ook

op dit vlak is er nood aan een capaciteitsuitbreiding. We moeten het evenwicht stimuleren tussen de thuiszorg en de residentiële zorg.

We moeten ook aandacht hebben voor specifieke doelgroepen zoals personen met dementie. We moeten die zorg versterken en structureel inbouwen. Dit geldt ook voor de palliatieve zorgen.

De bijzondere jeugdzorg is een kind dat moet gekoesterd worden. De sector staat onder druk. Ook hierbij is er de problematiek van de capaciteitsuitbreiding. We willen kwalitatief en goed blijven werken. Daarom hebben we een stelling ingenomen over het voorliggende wetsontwerp over jeugdrecht. Als we een kwalitatief antwoord willen bieden, hebben we de hefboomen nodig. We moeten vasthouden aan de kennis en knowhow die zijn gegroeid in Vlaanderen en aan de mix van mogelijkheden.

Preventie is van groot belang. Het betreft preventie via gezinsondersteuning, maar we moeten vooral vermijden dat we wachten tot we met problematische situaties te maken krijgen. We moeten ervoor zorgen dat mensen, nog voor er een crisis ontstaat, terecht kunnen bij de gewone dienstverlening.

De integrale zal zorgzaam geïmplementeerd moeten worden. Dat betekent in overleg en in afspraak met de sectoren. We moeten ervoor zorgen dat we een permanentie van 7 dagen op 7 en 24 uur op 24 kunnen realiseren.

Er ging vandaag terecht veel aandacht naar het hoofdstuk 'Personen met een Handicap'. Het minimum dat deze regering moet halen, is de programmatie 2003-2007. We zullen daarvoor de nodige budgetten vrijmaken.

We willen niet alleen werken aan de capaciteit. De mensen moeten ook op de juiste plaats terechtkomen. We hebben de wachtlijsten verfijnd zodat we veel doelgerichter kunnen optreden. We moeten weten wie het langst op die wachtlijsten staat. Voor die groep moeten we extra investeringen doen. De keuzevrijheid is inderdaad ontzettend belangrijk. Wie het meeste zorg nodig heeft, wie het zwaarst hulpbehoevend is, staat vandaag het langst op de wachtlijst. Dat kan voor mij niet. Deze groep heeft het eerst recht op zorg.

Vervotte

Ik heb een besluit gemaakt voor de zorgregie. Er komt een collectieve opnameplicht zodat de instellingen verplicht worden om samen hun verantwoordelijkheid op te nemen. Het mag niet meer gebeuren dat zorgbehoevenden systematisch uit de boot vallen. Het besluit voor de zorg werd bekeken door het bestuur van het Vlaams Fonds. Ik zal het eerstdaags aanpassen aan de adviezen van het fonds en daarna aan de regering voorleggen.

Ik zal met een centrale wachtlijst werken. Die moet operationeel worden in 2006.

De administratieve vereenvoudiging is cruciaal in deze sector, niet alleen voor de instellingen maar ook voor de personen. De mensen mogen niet steeds opnieuw geconfronteerd worden met hun tekorten. Het kan niet dat ze telkens opnieuw een ziekte of ziektebeeld moeten bewijzen. De overheid moet zich organiseren uit respect voor de burger. Een betere indicatie is cruciaal – over de sectoren heen. De betere indicatiestelling moeten we dan ook nog eens koppelen aan de trajectbegeleiding. Het besluit over de trajectbegeleiding zal worden uitgevoerd in 2006. We hebben daar even mee gewacht omdat we eerst aan de zorgregie wilden werken.

De persoonsgebonden budgetten staan op pagina 42 van de beleidsnota. We gaan verder met de expertengroep. We doen het werk niet opnieuw, we gaan verder. We zullen de besluiten uitvoeren in 2006.

Over het lokaal sociaal beleid hebben we genoeg overleg gepleegd in de commissie. Ik heb inderdaad beslist om dat enigszins af te remmen omdat de kwaliteit van de plannen minderwaardig was. Ze waren niet grondig opgemaakt en evenmin in overleg met de betrokkenen. Ik wil geen plan van één persoon of van een consultancybureau. Laat dit een plan zijn waar samen over nagedacht en aan gewerkt is.

In de preventieve gezondheidszorg ligt de nadruk op het middelengebruik, waaronder drugs. We besteden evenzeer aandacht aan gezonde voeding en leefgewoonten. Ook daar moeten we nu ingrijpen. Dit zijn verantwoorde keuzes.

De geestelijke gezondheidszorg is een heel belangrijk domein. We zullen daarover een concreet programma klaarstomen met timing en budgetten, met duidelijk afgebakende programma's en doelgroepen. Ik hoop dat het uw goedkeuring zal wegdragen.

De keuzes inzake de zorgverzekering zullen passen in de meerjarenbegroting. De maximumfactuur moet voorzichtig worden geïmplementeerd. We wachten niet tot het einde van de legislatuur en geven nu al de opdracht om na te gaan welke criteria belangrijk zijn voor de maximumfactuur.

Mijn beleidsnota heeft maar één doel voor ogen. Ik wil de zorg zodanig organiseren dat mensen niet alleen de zorg krijgen die ze nodig hebben, maar dat ze de juiste en aangepaste zorg kunnen krijgen. Er moeten minder administratieve lasten komen, zodat mensen niet hun eigen manager moeten spelen. De overheid moet klantvriendelijker en duidelijker worden. Er moet meer samenwerking en afstemming in de zorg zijn, zodat meer mensen de juiste zorg kunnen krijgen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede moties houden.

Het incident is gesloten.

VERZOEKSCHRIFT over het fokkerijbeleid binnen het departement Landbouw - 182 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid over het verzoekschrift over het fokkerijbeleid binnen het departement Landbouw.

Voorzitter

De heren Karlos Callens en Stefaan Sintobin, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijk verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoekers hiervan in kennis stellen.

MOTIE van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict - 224 (2004-2005) – Nr. 1

Bespreking

Dames en heren, aan de orde is de motie van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict.

Ik heb vernomen van de verschillende fracties dat ze verkiezen om dit naar de commissie te verwijzen, aangezien er nog voldoende tijd is.

Is iedereen het daarmee eens? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jurgen Verstrepen, Werner Marginet, Johan Deckmyn en Erik Arckens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Media 2004-2009 – 91 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Jurgen Verstrepen, Werner Marginet, Johan Deckmyn en Erik Arckens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Media 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Michiels An
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
Bex Jos
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert

Voorzitter

De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 De Wever Bart
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa

Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche, Mark Demesmaeker en Bart Caron en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Media 2004-2009 – 91 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche, Mark Demesmaeker en Bart Caron en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Media 2004-2009.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, voor de CD&V-fractie en de N-VA-fractie, en naar we aannemen ook voor de sp.a-spirit-fractie en de VLD-fractie, is het regeerakkoord uitermate belangrijk. Ik citeer een essentiële passage uit dat regeerakkoord: 'De partijen die het regeerakkoord gezamenlijk hebben onderschreven, zijn het enga-

Caluwé

gement aangegaan dat hun vertegenwoordigers in de federale Kamer wetsvoorstellen zouden neerleggen tot splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde en dat ze dit onverwijld zouden goedkeuren.'

Dat is in oktober ook gebeurd, op het moment dat het parlementaire werkjaar is gestart.

Wat de parlementaire behandeling betreft, hebben CD&V en de N-VA niet aangedrongen op het gebruik van de spoedprocedure. Wel hebben we gevraagd dat het via de normale weg zou worden afgehandeld, de adviezen van de Raad van State inclusief, en dat dit binnen de normale termijnen zou gebeuren. We weten immers maar al te goed dat de realisatie ervan overleg tussen de federale meerderheidspartners vereist, ook met de Franstaligen. We hebben daarvoor voldoende tijd gelaten.

Begin februari hebben we moeten vaststellen dat de gewone parlementaire procedure niet meer wordt gevolgd. We hebben ook moeten vaststellen dat sommigen, waaronder ook mensen die het Vlaamse regeerakkoord mee hebben onderhandeld, stellen dat de realisatie ervan eventueel tot in het jaar 2007 kan worden uitgesteld. We betreuren die verklaringen ten zeerste. Gezien het belang van de splitsing zelf en in het belang van de geloofwaardigheid van de regering-Leterme is het uitermate belangrijk dat dit onderdeel van het regeerakkoord wordt gerealiseerd. Het regeerakkoord vormt immers één geheel. Het gaat om het gegeven woord. Als één afspraak op de helling wordt gezet, bestaat het gevaar dat dit ook voor andere gebeurt.

Vandaag stellen we gelukkig vast dat de huidige regering het vertrouwen van een bijzonder groot aantal Vlamingen geniet. Wat de Vlaamse Regering beoogt, is datgene wat de Vlamingen op dit ogenblik van hun regering verwachten. We hopen en wensen niet dat dit in het gedrang komt. Daarom willen we vandaag een eerste signaal geven. Namens CD&V en de N-VA zullen vijf leden zich onthouden: de drie die zijn verkozen in Halle-Vilvoorde en de twee die de gesprekken met de zogenaamde biechtvaders hebben gevoerd. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*): Na zoveel maanden van aandringen bij de Vlaamse Regering is dit het moment de gloire van de heren Van Rompuy, Van den Brande en een aantal anderen. De heer Van Rompuy heeft op Ring-TV gezegd dat als tegen nieuwjaar het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde niet gesplitst zou zijn, er ook geen Vlaamse Regering meer zou zijn.

Als een fractievoorzitter van een coalitiepartner een signaal geeft, dan moet dat toch een betekenis hebben ten aanzien van de regering. Zo'n signaal vraagt een antwoord van de regering. Ik stel echter vast dat er behalve minister Vervotte niemand van de regering meer aanwezig is. Er is geen enkele minister van de sp.a, de VLD of de N-VA aanwezig.

Ik begrijp zeer goed dat u in deze zaak geen vertrouwen meer hebt in uw coalitiepartners. U hebt gelijk wanneer u zegt dat de sp.a en de VLD woordbreuk plegen. Wij zeggen dat al maanden. In dit dossier treedt de regering niet meer op als Vlaamse Regering. Het zijn enkel de partijen die als dusdanig optreden. U hebt dus gelijk, mijnheer Caluwé, mijnheer De Wever en mijnheer Van Dijck, maar u bent wel een beetje laat. Uw signaal is een signaal in het ijle, een slag in de lucht. Alle ministers zijn weg, zelfs de minister van de N-VA die al maandenlang zwijgt in dit dossier en zelfs niet aanwezig is bij dit belangrijk signaal van zijn eigen partij. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

U hebt gelijk, heren van CD&V en de N-VA, wanneer u uw coalitiepartners met de vinger wijst als onbetrouwbaar. U hebt echter de sleutel in handen. Uw signaal aan de Vlaamse Regering die massaal afwezig blijft, is niet voldoende. Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel blijft u bij uw halfslachtige houding en positioneert u zich als de alibi-Vlamingen die op 10 maart in Overijse als de grote helden zullen worden binnengehaald op de meeting van het OVV, ofwel zegt u op termijn het regeerakkoord op.

Het is het een ofwel het ander. De Vlaamse Regering heeft in dit dossier haar geloofwaardigheid verloren. Daar zitten inderdaad de schuldigen.

Van Hauthem

U hebt de sleutel in handen. Als u echt de politieke moed hebt, dan is een onthouding van de vijf vertegenwoordigers niet voldoende. De beide fracties moeten dan tegen de beleidsnota's van de Vlaamse Regering stemmen. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben neen geantwoord;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Berx Cathy
Bex Jos
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Demeulenaere Stern
Eeckhout Hilde
Gabriels Jaak
Gatz Sven
Genez Caroline
Guns Dominique
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick

Koninckx Flor
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Bart
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Peeters Frans
Peumans Jan
Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Roegiers Jan
Roex Elke
Sannen Ludo
Schauvliege Joke
Schueremans Herman
Smet Miet
Somers Bart
Stevaert Steve
Stevens Helga
Temsamani Anissa
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Heuvel Koen
Van der Borgh Vera
Van Dijck Kris
Van Kerrebroeck Monica
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Vanackere Steven
Vandenbossche Dany
Vanderpoorten Marleen
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner

Voorzitter

Martens Katleen
 Michiels An
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Tack Erik
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben:

Daems Rudi
 De Wever Bart
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Glorieux Eloi
 Stassen Jos
 Tavernier Jef
 Van den Brande Luc
 Van Rompuy Eric
 Vogels Mieke

Dientengevolge neemt het Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

Reden voor onthouding?

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, een onthouding in het Vlaams Parlement heeft een politieke betekenis. De heer Caluwé heeft hier gezegd dat onze fractie bijzonder onrustig is over wat op dit moment gebeurt. De VLD en de sp.a voeren inderdaad verdragingsmanoeuvres uit in de Kamer. Ze gaan in tegen de engagementen

die de meerderheid in het Vlaams regeerakkoord heeft genomen inzake de onverwijld splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

Woorden hebben hun betekenis. Dat heb ik ook gezegd toen ik in de oppositie zat. Als een politiek verantwoordelijke iets zegt, dan moet men ervan uitgaan dat hij dat ook meent. Minister De Gucht heeft mee onderhandeld over het Vlaams regeerakkoord. Hij pleit nu openlijk voor het afvoeren van de splitsing. Hij wordt daarin bijgetreden door liberalen, zoals de heer Cordons, en een aantal socialisten, zoals minister Tobback. Voor hem kon de zaak worden uitgesteld tot 2007.

Ik vertolk de gevoelens van de hele CD&V-N-VA-fractie. Ik richt me hier tot de voorzitters van de VLD, de heer Somers en de sp.a, de heer Stevaert, die beiden in het Vlaams Parlement zitting hebben. U hebt in het Vlaams regeerakkoord een engagement uitgesproken. U hebt ook een eedverbond aangegaan ten aanzien van de burgemeesters van Brussel-Halle-Vilvoorde. U hebt toen gezegd dat de splitsing onverwijld moest worden doorgevoerd.

We hebben er begrip voor dat dit niet zo snel gaat als sommigen denken. De procedures moeten worden gevolgd: het advies van de Raad van State, de onderhandelingen. Mijnheer Somers, mijnheer Stevaert, u moet uw woord gestand blijven. Zoniet komt de geloofwaardigheid van de Vlaamse Regering en het hele Vlaams Parlement in het gedrang. (*Applaus bij CD&V, de N-VA en Vlaams Belang*)

Het kader waarbinnen deze splitsing tot stand moet komen, is helder geformuleerd. Er kan geen sprake zijn van nieuwe rechten voor de Franstaligen in de Rand. Er kan geen wijziging worden doorgevoerd van de taalwetgeving in Brussel. Er kan geen annexatie van randgemeenten bij Brussel worden overwogen.

Dit weekend hebben we de sirenezang van de Lorelei van Elio Di Rupo kunnen horen. Hij zei dat Brussel-Halle-Vilvoorde een detail is. Indien de Vlamingen in de Kamer bij meerderheid de splitsing zouden doorvoeren, zegt hij dat dit detail niet alleen een regeringscrisis waard is. Ze zou ook kunnen leiden tot de splitsing van België. Voor de Franstaligen is het blijkbaar wel iets zwaarwichtigs. Ze komen aan met opiniepeilin-

Van Rompuy

gen die aantonen dat het niet belangrijk is, maar ondertussen lezen we in de pers dat van zodra de Vlaamse meerderheid in de Kamer zou optreden, dit onmiddellijk tot de val van de federale regering leidt en dit het einde van België zou betekenen.

Als Vlamingen mogen we niet zwichten voor deze chantage. De Vlaamse partijen moeten gewoon doen wat ze aan de kiezer hebben beloofd. Woordbreuk zou een fatale slag toebrengen aan de geloofwaardigheid van de Vlaamse politiek, van de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement. We hebben ons in de regeerverklaring geëngageerd. We hebben tijdens de vorige legislatuur moties goedgekeurd waarin we stellen dat de splitsing moet worden doorgevoerd. Er moet worden gepraat, maar onze fractie aanvaardt niet dat wat hier wordt gezegd door het federale niveau wordt genegeerd.

U hebt ons tijdens de vorige legislatuur herhaaldelijk gezegd dat wat hier wordt gezegd, ook op het federale niveau wordt verdedigd. Ik doe een oproep aan de heren Stevaert en Somers die de sleutel in handen hebben om tijdens de volgende dagen invloed uit te oefenen op het federale niveau zodat ze hun woord gestand doen. (*Opmerkingen van Vlaams Belang*)

Heren van het Belang, we zullen de splitsing doorvoeren omdat we als CD&V en N-VA een geloofwaardige partij zijn en zullen blijven. (*Applaus bij CD&V en N-VA*) (*Rumoer bij Vlaams Belang*)

Uiteindelijk zal dit in het parlement worden beslist. Als men het Vlaams Parlement ernstig neemt – ik doe dat en de heren Stevaert en Somers ook – dan heb ik er vertrouwen in dat de splitsing er zal komen.

Leden van het Belang, onze fractie geeft een signaal en u kunt daarover lacherig doen. Ik zetel al 20 jaar in dit parlement en ik heb zelden geweten dat meerderheidsfracties op cruciale thema's hun nek uitsteken. We geven dit nog een kans, maar we zullen ons woord gestand doen. De kieskring zal worden gesplitst omdat het Vlaams Parlement een bijzondere betekenis heeft in dit land. Dat zal tijdens de volgende weken ook blijken. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil de onthouding van de heer De Wever en mezelf motiveren. Het Vlaams regeerakkoord wordt doorbroken voor wat betreft het engagement om Brussel-Halle-Vilvoorde onverwijld en zonder prijs te splitsen. Onverwijld betekent eigenlijk zonder vertragsmanoeuvres. We hebben gezien hoe de VLD en sp.a-spirit in deze Kamercommissie Binnenlandse Zaken de bespreking van de wetsvoorstellen mee hebben stilgelegd om zo de federale regering de kans te geven om een oplossing te vinden. Dat betekent eigenlijk een verwijlde splitsing, als er al een komt. Maar er is meer, als er al een splitsing komt, dan is de vraag tot welke prijs.

Ik herinner VLD en sp.a-spirit aan dit document. Het is een gezamenlijke verklaring van de partijvoorzitters, de burgemeesters van Halle-Vilvoorde, de voormalige minister-president en de minister van Binnenlandse Aangelegenheden die in mei vorig jaar is ondertekend. Het is een engagement en een plechtige belofte om de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel onverwijld en zonder prijs te splitsen. U hebt dat ondertekend en dat was uw 'moment de gloire' onder het oog van de televisiecamera's. Ik vraag u nu wat die handtekening waard is?

Verloochent u uw handtekening? Gooit u uw geloofwaardigheid inderdaad te grabbel? Dat zal u zwaar worden aangerekend. Wij zijn ervan overtuigd dat de kiezer de politici en partijen vraagt die hun woord nakomen en doen wat ze zeggen. Het gaat ook over de geloofwaardigheid. We hebben veel geduld gehad. We hebben veel begrip getoond. Op dit ogenblik moet ik zeggen, na samenspraak met mijn fractie, dat ik mijn geloof en vertrouwen in deze coalitie opschort tot het moment dat alle partijen ondubbelzinnig uitvoering geven aan wat in het regeerakkoord is overeengekomen. (*Opmerkingen en rumoer*)

Achter het Vlaams regeerakkoord wil ik nog altijd blijven staan. Ik blijf erin geloven. Wij mikken nog altijd op resultaat. Dat wil zeggen, splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde, van het gerechtelijk arrondissement zonder Vlaamse

Demesmaeker

toegevingen. (*Applaus bij CD&V en Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik wist niet dat periodieke onthouding zo veel aandacht zou krijgen. (*Gelach*)

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Ik kan de heer Van Rompuy niet goed meer volgen met deze actie. Mijn standpunt in dit dossier is altijd duidelijk geweest, en dat zal zo blijven. Als nieuwe politica wil ik onder geen beding deze Vlaamse Regering in moeilijkheden brengen. Deze regering valt in dit dossier niets te verwijten. Het is dan ook niet aangewezen om deze regering met zo'n actie in moeilijkheden te brengen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Werner Marginet en Jurgen Verstrepen, mevrouw An Michiels en de heer Erik Arckens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Cultuur 2004-2009 – 100 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Werner Marginet en Jurgen Verstrepen, mevrouw An Michiels en de heer Erik Arckens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Cultuur 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;

80 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Michiels An
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
Bex Jos
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else

Voorzitter

De Wever Bart
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen

Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Margriet Hermans, de heer Steven Vanackere, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heren Kris Van Dijck en Bart Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Cultuur 2004-2009 – 100 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Margriet Hermans, de heer Steven Vanackere, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heren Kris Van Dijck en Bart Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Cultuur 2004-2009.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 70 leden hebben ja geantwoord;
 35 leden hebben neen geantwoord;
 5 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Voorzitter

Berx Cathy
 Bex Jos
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet

Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tamsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borght Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord:

Arckens Erik
 Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 Daems Rudi
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Stassen Jos
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen

Voorzitter

Vissers Linda
Vogels Mieke
Vrancken John
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben:

De Wever Bart
Dehaene Tom
Demesmaeker Mark
Van den Brande Luc
Van Rompuy Eric

Dientengevolge neemt het Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Werner Marginet, Stefaan Sintobin, Jurgen Verstrepen en Johan Deckmyn en mevrouw An Michiels tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Jeugd 2004-2009 – 101 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Werner Marginet, Stefaan Sintobin, Jurgen Verstrepen en Johan Deckmyn en mevrouw An Michiels tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Jeugd 2004-2009.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik

Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Michiels An
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
Bex Jos
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
De Wever Bart
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demesmaeker Mark

Voorzitter

Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Tamsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André

Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Sabine Poleyn en de heren Chokri Mahassine, Kris Van Dijck, Bart Caron en Herman Schueremans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Jeugd 2004-2009 – 101 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Sabine Poleyn en de heren Chokri Mahassine, Kris Van Dijck, Bart Caron en Herman Schueremans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Jeugd 2004-2009.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 75 leden hebben ja geantwoord;
 35 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc

Voorzitter

Crevits Hilde
 Daems Rudi
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa

Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Vanackere Steven
 Vandebossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben:

Arckens Erik
 Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 De Wever Bart
 Deckmyn Johan
 Dehaene Tom
 Demesmaecker Mark
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Tack Erik
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepren Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John

Voorzitter

Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn en Werner Marginet tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2004-2009
– 103 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Johan Deckmyn en Werner Marginet tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2004-2009.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Michiels An
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan

Sintobin Stefaan
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
Bex Jos
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
De Wever Bart
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demesmaecker Mark
Demeulenaere Stern
Eeckhout Hilde
Gabriels Jaak
Gatz Sven
Gennez Caroline
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick

Voorzitter

Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Margriet Hermans en de heren Johan Sauwens, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Bart Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2004-2009 – 103 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Margriet Hermans en de heren Johan Sauwens, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Bart Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 69 leden hebben ja geantwoord;
 40 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Helsen Kathleen

Voorzitter

Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Temsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben:

Arckens Erik
 Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 Daems Rudi
 De Reuse Herman
 De Wever Bart
 Deckmyn Johan
 Dehaene Tom
 Demesmaecker Mark
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Stassen Jos
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Felix Strackx en Eric Tack tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009

– 93 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Felix Strackx en Eric Tack tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

30 leden hebben ja geantwoord;

80 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Michiels An
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet

Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
Bex Jos
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
De Wever Bart
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demesmaecker Mark
Demeulenaere Stern
Eeckhout Hilde
Gabriels Jaak
Gatz Sven
Gennez Caroline
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick
Koninckx Flor
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri

Voorzitter

Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borght Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Helga Stevens en Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Vera Van der Borght tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009 – 93 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Helga Stevens en Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Vera Van der Borght tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 69 leden hebben ja geantwoord;
 41 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gatz Sven

Voorzitter

Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Temsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Voorhamme Robert

Arckens Erik
 Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 Daems Rudi
 De Reuse Herman
 De Wever Bart
 Deckmyn Johan
 Dehaene Tom
 Demesmaecker Mark
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sannen Ludo
 Sintobin Stefaan
 Stassen Jos
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

Zich ONTHOUDEN hebben:

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 9 maart 2005 om 10 uur en 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.49 uur.*
